

MIK

Glasilo
OŠ Miklavž na
Dravskem polju

Miklavž na Dravskem polju,
šolsko leto 2022/23

Hvala vsem, ki ste s svojimi prispevki soustvarili MIK ali kakor koli drugače prispevali k nastanku šolskega glasila, še posebej našemu računalnikarju Matjažu Žuranu in Stini Đurđević. Prav tako posebna hvala naši ravnateljici Dušanki MIHALIČ MALI, ki nas je podpirala pri nastajanju glasila in tudi sicer, da je MIK sploh ugledal dan.

Likovna predloga za naslovnico: Tina Kekec, 5. c, Dežuje.

Zbiranje, urejanje in oblikovanje prispevkov: Sandra Laketić (1.–3. r.), dr. Katarina Germšek (4. in 5. r.), dr. Ana Koritnik (6.–9. r.)

Oblikovanje naslovnice in tisk: Matjaž Žuran

Tisk za podružnično šolo: Marija Petko

RAVNATELJIČIN UVODNIK

SONCE V NAS

Če smo se še kakšen mesec nazaj spraševali, kako uspešen bo pust pri preganjanju zime, danes ugotavljamo, da mu je uspelo. Pomlad je brez dvoma prišla v deželo, dan postaja daljši od noči. Svetloba je premagala temo, narava pa je spet na začetku svojega letnega cikla. Naj pomlad z vso svojo pozitivno energijo prevzame vse nas. Tako živahna, tako pisana, tako dehteča! V meni, upam, da v vseh, prebudi vse čute. Že komaj čakam tople sončne žarke, ki pogrejejo dušo in srce. Preprosto na novo zaživim. Vnesem kanček te opojne barve v svoj dan.

Pirhi, potica in veliko prazničnega veselja v krogu najljubših ljudi. Pričarali smo si velikonočno vzdušje v vsakem kotičku doma. Ste že pozdravili prve sončne žarke v mesecu maju? Drznimo se podati v naravo in v zeleno prihodnost. To prihodnost lahko zavonjate že od daleč: zahvaljujoč dišavam, s katerimi vstopamo v pomlad. Upam, da bo naša osrednja zgodba posebej zelena: aktivno sodelujmo pri oblikovanju prijaznejše prihodnosti in se vprašajmo, kaj počnemo že danes. V nobenem drugem letnem času nam narava ne dvori s tistimi zapeljivimi skušnjavami, ki v nas prebujajo te občutke.

Pomlad je polna čarovnije. Eksplozija v barvah in dišavam vdahne novo življenje. Da bi lahko sledili ponovnemu rojstvu narave, želji po novem, po več in želja po spremembi; vse to je s seboj prinesla letošnja pomlad. Saj se spomnite: velike spremembe so se zgodile na področju vzgoje in izobraževanja. Leto 2020 so zaznamovale besede pouk na daljavo, zoom konference, Arnes ... Ko smo bili v mesecu marcu soočeni z njim prvič v življenju, nas je najprej zajel strah ... Le kako bomo zmogli? Pa nam je uspelo, saj smo pred sabo videli cilj in uspešno zaključili šolsko leto. Pregnali smo virus!

Zanimiv čas, ko se hote ali nehote oziramo na prehojeno in že v trenutku gledamo v daljavo. Bo pot strma ali položna? Bo lažja za premagovanje ali bo polna drobnih kamenčkov ali celo skal? In pogled proti nogam, bodo zdržale, smo primerno obuti ali celo bosí?

Na vrata je potrkal zaključek šolskega leta 2022/23. Približuje se dan, ko boste za nekaj časa pospravili šolsko torbo in se prepustili poletnim, mokrim in igrivim dogodivščinam. Čas, ko zjutraj ne bo zazvonila budilka, in čas, ki si ga boste vzeli le zase. Ves čas pravim, da je čas zase čudovit čas; ko napolnimo baterije v svoji duši, ko se brez skrbi ozremo v nebo, ko bi zraven metulja na domačem travniku svobodno odleteli v svobodni svet.

Učencem se želim zahvaliti za marljivo šolsko leto, za vse dosežke, uspehe in osvojene vrhove, ki so vas potiskali naprej. Verjamem, da boste nekateri že kmalu pogrešali prijatelje, šolo, morda celo učitelje. Ne pozabite čisto na šolo. Vzemite na dopust kakšno zanimivo knjigo,

porišite kamne najlepših oblik, preštejte zvezde na poletnem nebu, pomagajte staršem pri hišnih opravilih. Vse to je šola: šola slehernega življenja. Država je namreč vse okrog nas. Je naš jezik, kultura, je pesem, je stih. So gozdovi in reke, ki premagajo vse prepreke.

Hvala tudi vam, spoštovani starši! Za bdenje, podporo, povezovanje in pisanje skupnih zgodb letošnjega šolskega leta, ki nas je varno in zanesljivo pripeljala v pristan. Brez vas to ne bi bilo možno.

Skupaj z vami – učenci, starši in sodelavci – smo dobro prehodili letošnjo pot. Nekaj je bilo ovinkov, ovir in osjih pikov. A smo zmogli. Prepričana sem, da smo tudi v šolskem letu 2022/23 uspeli prehoditi pot novega in postaviti na pravo mesto vse pomembne mejnike. Če jih bomo s skupnimi močmi dobro držali, se povezovali in ... in ... in ..., potem se bomo ob koncu šolskega leta z nasmehom in dobro voljo obrnili nazaj in se napotili zopet naprej.

In kaj potrebuje svet danes? Več trajnosti, več čuječnosti in več – dobrih dejanj! Kajti, kako je že William Shakespeare tako lepo povedal: »Naša usoda ni odvisna od zvezd, ampak od naših dejanj.« Toda kaj lahko dejansko storite kot posameznik, da pomagate svetu, da bo malce boljši in ... in ... in ... To pomeni sklepati kompromise, ki delajo svet boljši, korak za korakom.

Dragi učenci in otroci! Zdaj pa brž v korak in tja, kjer se stari čas konča. V čas brezskrbnosti, vendar previdnosti. V čas otroške preprostosti in veselja. V čas novih dogodivščin in neverjetnih poletnih spominov. Med žitno klasje, ki ga božajo žarki. Med makova polja in pokošene trave, ki dajejo vonj poletja.

Slovenski pesnik je spesnil takole:

*Šolske skrbi in stvari
moraš v predal zakleniti,
da ti ne morejo počitnic greniti,
a tudi ne pobegniti.
Nato moraš počitnicam
natančno dneve prešteti
in vsak dan moraš nekaj
hoteti, želeti, početi.*

Počnite tisto, kar vas osrečuje, želite si tisto, kar vas izpolnjuje! Septembra pa – vzamemo pero in pišemo novo zgodbo o uspehu, znanju, spominih in dogodivščinah. Pazite nase! In pišite nam!

Želim vam toplo in mirno poletje, veliko zanimivih počitniških dogodivščin.

Ravnateljica zavoda:
Dušanka MIHALIČ MALI

UVODNIK DEVETOŠOLCA JAKOBA

POGLAVJE OSNOVNA ŠOLA

Življenje je knjiga, ki jo napiše vsak po svoje. V njej je več poglavij. Eno izmed teh je poglavje z naslovom Osnovna šola, ki ima devet strani. Sem Jakob Gvardjančič in svoje poglavje sem zapisal tako:

Na prvi strani so opisani vsi občutki veselja, nervoze ter vsa pričakovanja in želje, ko smo prvič prestopili šolski prag. Kmalu smo začeli spoznavati črke in številke ter z njimi začeli ustvarjati. Napisali smo svoje prve povedi in rešili svoje prve račune. Seveda smo se zraven učenja tudi igrali in hodili na različne krožke. Mnogi smo se radi preizkusili v različnih športih, drugi pa so raje ustvarjali.

V drugi razred smo vstopili bolj pogumno, saj smo že vedeli, kaj nas čaka. Znanje iz prvega razreda se je razširilo in časa za igro je bilo manj. Vseeno smo še vedno radi hodili v šolo, saj smo bili veseli novega znanja. Najbolj smo bili navdušeni, ko smo izvedeli, da gremo v šolo v naravi na Kozjak.

Tretji razred je velika prelomnica. Prišle so tiste nobenemu všečne ocene. Kljub temu smo še vedno uživali v športnih, kulturnih in tehniških dnevih, tako kot tudi na plavalnem tečaju.

Četrty razred je bil za vse velik trenutek. Povečalo se je število predmetov, zato je bilo tudi toliko več ocen in učenja. Za igro tako ni ostalo več veliko časa, a kljub temu smo bili veseli šole.

S petim razredom smo prestopili tisto magično polovico, ki nam je dala nove energije. Takrat smo se najbolj veselili, ko so nas poklicali v jedilnico, da obrišemo pladnje, ki so bili mokri. Da smo se nadihali še malo gorskega zraka, so nas za konec šolskega leta peljali še v Bohinj v šolo v naravi.

V šesti razred smo stopili v malo drugačni zasedbi, saj so se nam pridružili učenci iz podružnične šole in tako sestavili nove razrede. Da bi se dobro spoznali, nam je preprečila šola

na daljavo, ki je bila za vse nova izkušnja. Tako zaradi virusa nismo pisali niti NPZ-ja, a se glede tega seveda nismo pritoževali.

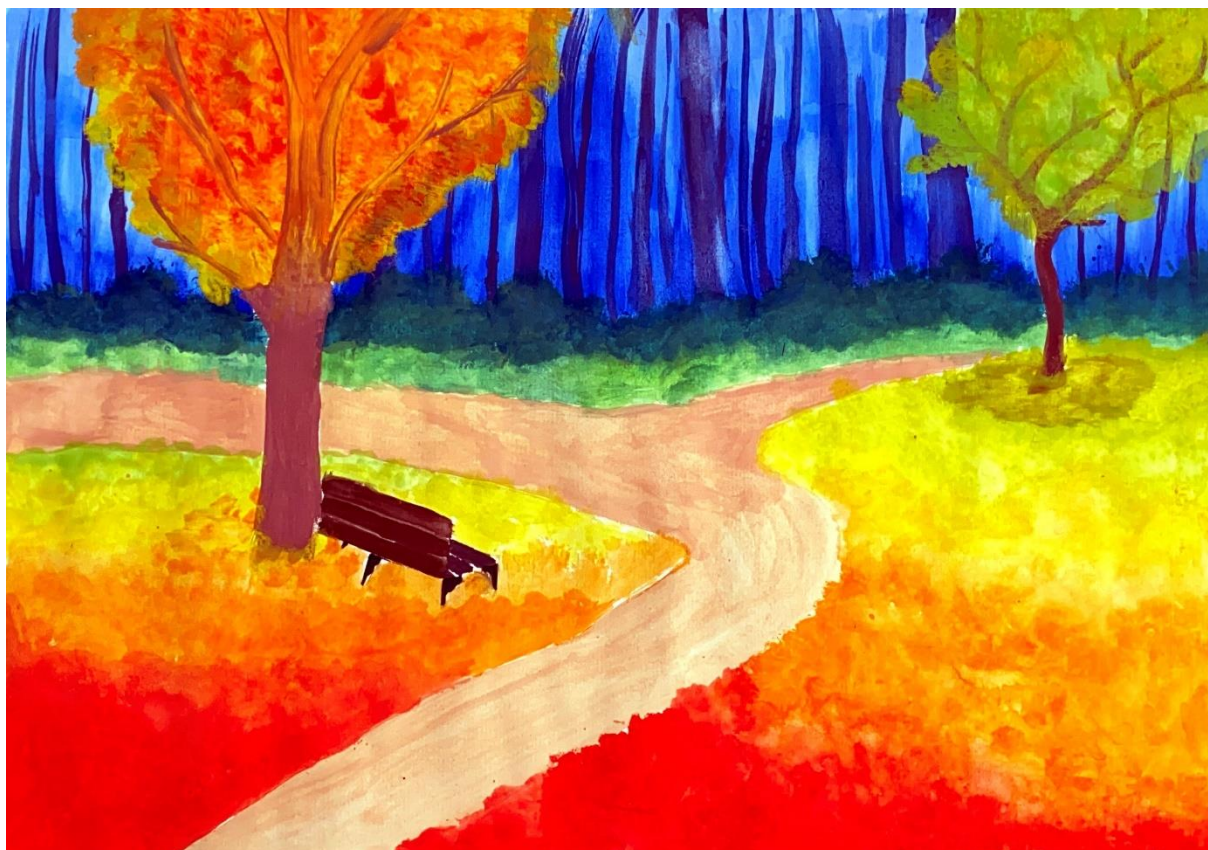
V sedmem razredu smo se, kot v šestem, prebujali 5 minut pred poukom, toliko da se je računalnik dobro zagnal. Tako je spet imel velik vpliv virus, zaradi katerega žal nismo šli v šolo v naravi. Tako smo bili spet del leta pred računalniki, zato smo se že veselili vrnitve v šolske klopi.

Osmi razred je bil za nas še posebej težek. Ni bilo več tiste polovične vsote ocen, ki smo jih imeli prejšnji dve leti zaradi šole na daljavo. Tako smo se spoznali z novimi predmeti, kar je pomenilo še več učne snovi. Prostora za napake ni bilo več, saj je bila vsaka ocena pomembna za srednjo šolo. Kljub temu smo si z velikim veseljem vzeli čas za uživanje in tako odšli v šolo v naravi, ki smo jo prejšnje leto zamudili. Tako smo uživali v pogledu s sončnega smučišča na Voglu v megleno dolino Bohinjskega jezera.

In tako nastopi deveti razred. Z eno nogo smo že v izbrani srednji šoli, vendar moramo narediti še nekaj stvari. Tako smo se podali še na zadnje šolsko leto v osnovni šoli. Pridobivali smo še zadnja znanja. Prišel je tudi čas, ko smo odprli vpisno polo in se vpisali na izbrano srednjo šolo. Seveda je čas neusmiljeno tekel in tako smo prišli do zloglasnih NPZ-jev. Te smo pisali prvič. Pred nami je še samo par dni do tistega za nas res zadnjega osnovnošolskega zvonca, ki opozarja na konec ure, dneva, leta ter poglavja.

Osnovna šola Miklavž na Dravskem polju. To je šola, kjer smo doživeli lepe trenutke in seveda tudi tiste malo bolj grenke. Pridobili smo ogromno življenjskega znanja in ne samo, kako se koreni in določi glagol. Rad bi se zahvalil vsem, ki so nas vsak dan spravili v dobro voljo ter nam pomagali in nas spodbujali. Tako je pri meni zapisano poglavje Osnovna šola. Kako pa je pri vas?

*Jakob Gvardjančič, 9. b,
predsednik Šolske skupnosti OŠ Miklavž*

Eva Gaube, 9. a, Barvna perspektiva

DOGAJALO SE JE ...

Tehniško-kulturni dan, petek 9. 9. 2022

V petek 9. septembra smo izvedli kar dva dneva dejavnosti v enem dnevu. Ob 7.30 je avtobus odpeljal izpred šole in nas odpeljal do Tehniškega muzeja Bistra. Ob prihodu smo se razdelili v dve skupini. Prva skupina je dan pričela v tehniškem muzeju Bistra. Sprva nam je vodič predstavil zgodovino in nastanek muzeja. Potem pa smo se odpravili v muzej. Prvo smo si ogledali avtomobile, ki so jih uporabljali v starih časih. Prvi avtomobil je po slovenskih cestah zapeljal leta 1898. Po ogledu avtomobilov smo se odpravili še v druge prostore muzeja, kjer so bili razstavljeni še malo bolj športni avti, različna kolesa (dvokolo, visoko kolo, leseno kolo in še dosti drugih) ter motorna kolesa, videli pa smo lahko tudi kakšne sestavne dele in mehanizme avtomobilov ter koles. Videli smo seveda še veliko drugih stvari.

Po ogledu pa smo odšli v prostor, kjer nam je vodič na kratko predstavil življenjepis Nikole Tesle, nato pa smo si ob njegovi razlagi ogledali delovanje istosmernega motorja, demonstracijskega modela trifaznega elektromotorja, generatorja, vrtečega se magnetnega polja s kovinskim jajcem in še veliko drugih.

Po teh poskusih pa se je tehniški dan končal. Avtobus nas je odpeljal do Vrhnike, kjer smo začeli s kulturnim dnevom.

Ko smo se pripeljali do Vrhnike, nas je pred avtobusom čakal vodič, ki je bil upodobljen

v Ivana Cankarja. Sprva smo si ogledali enajsto šolo pod mostom, ki jo je nekaj let obiskoval Ivan Cankar. Pot smo nadaljevali do tretjega Cankarjevega stanovanja, opuščenih Kotnikovih hlevov pri Malavašiču. Tu sta se rodili še tretja sestra Marija in četrta sestra Francka. Nato smo šli še do opuščenih Mantovskih hlevov, kjer so Cankarjevi poiskali zatočišče po tem, ko jim je pogorela hiša. Obiskali pa smo tudi Cankarjevo spominsko hišo, kjer je nekoč stala s slamo krita bajtica, v kateri se je 10. maja 1876 rodil Ivan Cankar. V hiši je na ogled zbirka predmetov, ki prikazuje bivanjske razmere revnejše družine ob koncu 19. in v začetku 20. stoletja. Pravi zaklad pa se skriva v zbirki prvih Cankarjevih del, njegovih avtoportretov in risb ter fotografij pisatelja, njegovih sorodnikov in prijateljev. Pot smo nadaljevali do Sv. Trojice, sprehodili smo se po poteh Cankarjeve mladosti. Na koncu pa smo odšli še do Močilnika, kjer izvira Ljubljana, njun skupni tok se imenuje Mala Ljubljana, ki se po dobrem kilometru združi v veliko Ljubljano. Na tej točki smo končali tudi kulturni dan, okoli četrte ure pa smo se usedli na avtobus in se odpeljali do šole, kamor smo prispeli ob 18. uri in naš tehniško-kulturni dan se je zaključil.

Mateja Petek, 9. c

Ekskurzija na Vrhniko

Jutro devetega septembra je bilo prav posebno. Čeprav je bil komaj začetek šole, smo se odpravili v okviru tehniško-kulturnega dne proti Vrhniki. Zbrali smo se pred šolo ob 7.00. Razdelili smo si malico in se odpeljali proti Notranjski. Brez postankov smo prispeli v Borovnico, ki je bližja vas Vrhnike. Pojedli smo malico in se napotili na ogled po Tehniškem muzeju Bistra. Ogled smo začeli s starinskimi avti in motorji in nadaljevali ogled z revolucijo vozil, ki ne delujejo na motorni pogon koles. Pozneje smo si ogledali, kako so bile videti prve žage na pogon vode. Bili smo navdušeni, ko smo prišli skozi razstavo živali, ki je vsebovala od ptičev pa vse do medveda. Sledila je predstavitev o Nikoli Tesli in njegovi elektriki. Spoznali smo, kako potuje, kako deluje in veliko več. Prosti ogled po predstavitvi je minil hitro. Odpravili smo se proti rodni vasi Ivana Cankarja – Vrhniki. Sprehodili smo se okoli in spoznali veliko o našem velikem pisatelju, o njegovih delih, ljubicah, otroštvu in uporniškem življenju. Ogledali smo si tudi nekaj njegovih domov od zunaj, v enega pa smo lahko tudi vstopili in si ogledali notranjost. Za na konec smo šli še na sladoled. Okoli 17.00 smo se odpravili na pot proti domu. Dan se je končal s prihodom pred domačo šolo ob 18.30.

Jakob Gvardjančič, 9. b

18. Festival lepopisja v Žički kartuziji

V petek, 7. 10. 2022, je potekala podelitev priznanj in nagrad za nagrajence 18. Festivala lepopisja v Žički kartuziji. Mladi pisci smo letos ustvarjali na temo »Karkoli vam srce poželi« in s tem pridobili možnost, da smo se potopili v svet svoje domišljije in tako spisali pesem ali prozno besedilo na katerokoli temo. Cilj festivala lepopisja je ohranjati kulturo lepega pisanja med osnovnošolskimi otroki, sploh pa v tem času tehnologije. Iz naše šole sva bila nagrajena dva učenca (Ana Batič Krašna iz 6. c in jaz). Nagrajenci smo iz rok župana Občine Slovenske Konjice, gospoda Darka Ratajca, prejeli priznanje, ki ga je izdelala Hedviga Vidmar Šalamon na pobudo svojega nedavno preminulega soproga, vsestranskega umetnika Arpada Šalamona. Prejeli smo tudi knjigo Rišemo črke, ki pa nam bo pomagala nadgrajevati in izpopolnjevati svoj rokopis. Pod vodstvom povezovalke dogodka Zale Brglez sta po odprtju razstave sledila ogled obnovljene cerkve sv. Janeza Krstnika ter pogostitev z zeliščnim čajem in jabolčnim sokom znotraj kartuzijanskega obzidja. Letos sem na pobudo mentorice dr. Ane Koritnik prvič sodeloval na tem natečaju in dosegel 1. mesto v svoji starostni skupini (III. VIO). Počaščen sem, da sem lahko prisostvoval temu svečanemu dogodku skupaj s svojo družino, ki me podpira pri mojih projektih

in ustvarjanju. Skupaj smo preživeli čudovito petkovo popoldne v prekrasnem ambientu Žičke kartuzije, ki s svojo bogato zgodovino in kulturno dediščino kar »kliče« po ponovnem obisku.

Zelo rad raziskujem in odkrivam bogatost naše materinščine, zato mi takšni natečaji predstavljajo prijetne izzive, v katerih lahko izpovedujem svoja občutja in se poglobim v svet, katerega meja ni moč odkriti, saj se za vsakim čelom odvija nova zgodba, ki širi obzorja in ta svet dela edinstvenega in odpira sobane nešteto občutkov, pa naj bodo lepi ali grenki, so vsak zase edinstveni. Zahvaljujem se mentorici za spodbudo in organizatorjem za tako lepo pripravljen dogodek. Razstava je bila na ogled do 7. 11. 2022.

Luka Dobaj, 8. b

Miklavževe delavnice, Miklavževanje in Miklavžev bazar

Tako kot vsak uvod v božični čas smo tudi letos predpraznični čas popestrili z Miklavževimi delavnicami. Na zadnji dan v novembru smo se skupaj s starši zbrali in pozabavali ob delavnicah. Med našimi najmlajšimi je zaživel pravi božični duh, ko so nastale čarobne vasice in z njimi palčki. Da ne bi bili pozabili, kaj vse lahko najdemo in naredimo na naši Zemlji, so tretješolci naredili snežake in živali iz gline. V advent ne moremo vstopiti brez venčkov in svečnikov, zato so nam te naredili četrtošolci, ki pa so naredili tudi sivkine mošnjičke. Za okraske so poskrbeli petošolci s kositrnimi vojaki in nogavicami ter šestošolci z okraski za smreko in snežnimi krogli ter lončki. Da slučajno ne bi zmanjkalo venčkov, so jih sedmošolci naredili še več. Osmošolci so sešili blazine in punčke iz kuhaličnic, da bodo lažje spali pred ocenjevanji v šoli. Učenci devetih razredov so osvežili znanje pri tehniki in tehnologiji in s pomočjo njega naredili lesene deske, kuhaličnice, srčke in mnogo drugega. Cela šola je dišala po piškotih, ki so jih pekli učenci šestih in devetih razredov. Drugega decembra ste lahko vse izdelke videli in kupili na Miklavževem bazarju. Da ne bi prišli gledat samo polnih stojnic, smo seveda pripravili tudi tradicionalno Miklavževanje. Letos sta bili

prireditvi dve. Na prvi so se otroci prvih, drugih, tretjih razredov in podružnične šole Dobrovce predstavili v najrazličnejših plesih, deklamacijah in petju. Na drugi proslavi, ki pa so jo priredili učenci od četrtega do devetega razreda, je pa zraven plesanja, petja in deklamiranja zazvenel tudi kakšen instrument. Zelo smo bili veseli, da smo lahko skupaj vstopili v ta božično čaroben čas.

Jakob Gvardjančič, 9. b

Proslava ob slovenskem kulturnem prazniku

Slovenski kulturni praznik je dan, ko obujamo spomin na dr. Franceta Prešerna, človeka z neizmernim in neokrnjenim čutom za poezijo. Tako je na naši šoli tudi letos tradicionalno potekala proslava ob

slovenskem kulturnem prazniku, s katero učitelji in učenci izkazujemo spoštovanje do največjega slovenskega pesnika in skrbimo, da spomin nanj in na njegov obširen in kakovosten opus nikoli ne bo pozabljen. Hkrati pa tudi znova in znova spoznavamo ter širimo svojo splošno razgledanost in navsezadnje tudi poznavanje naše slovenske kulture, ki je zelo bogata, in je prav, da se je zavedamo in smo nanjo ponosni.

Letos je organizatorica proslave, učiteljica dr. Ana Koritnik, izrazila željo, da poudari tudi nas in naša dela, ki jih ustvarjamo mladi pisci, ki vsakič z večjim korakom, z vsako pesmijo, vsakim novim navdihom in željo po ustvarjalnosti stopamo korak za korakom po stopinjah dr. Prešerna, po katerem se tudi zgledujemo.

Proslavo sta vodila Lena Gračner in Aljaž Šavara. Zdravljica je bila letos izvedena nekoliko drugače kot po navadi – odločil sem se, da zaradi dejstva, da je tudi glasba pomemben del naše kulture, Zdravljico zaigram na trobento in se tako še dodatno poklonim dr. Prešernu. Pevska zbor sta pod vodstvom zborovodkinje Nuše Vajs tudi letos čudovito zapela – otroški pesem

Dežela branja, mladinski pesem Od železne ceste. Nekateri učenci so nastopili z recitiranjem lastnih pesmi, spet drugi kot poznavalci Prešerna samega in njegovih del.

Eva iz 6. a pa je zapela Mlade oči Ditke Haberl in svojo avtorsko skladbo Muzika. Aljaž, Ariana, Neža, Lora in Gal so nas navdušili z igranjem na klavir – Gal je celo zaigrano pesem sam skomponiral. Proslave se je udeležil tudi župan, mag. Egon Repnik.

Poleg odmevanja ob recitiranju in izvajanju skladb je v dvorani tudi izžarevala toplina vseh nas, učencev in učiteljev, ki nam je pomembno zavedanje in ohranjanje kulture – kulture pisanja, glasbenega ustvarjanja in izvajanja – kot tudi kulture medsebojnih odnosov, ki temeljijo na razumevanju, prijaznosti in spoštovanju.

Luka Dobaj, 8. b

Po poteh kranjske čebele, Jurčiča ...

Zelo zgodaj v sredo me je zbudila budilka za kulturno-naravoslovni dan. Bil sem tako zelo neučakan, da sploh nisem mogel spati. Uredil sem si frizuro, umil obraz, pripravil priboljške in pijačo, a za ščetkanje zob pa je zmanjkalo časa. Bil sem zaspan kot delaven stražar (drugi so najbrž bili še bolj).

Ko me je mama pripeljala pred šolo, smo se zbrali po razredih in se prešteli. Na avtobusu smo se lahko mešali med razredoma 6. a in 6. b. Na avtobusu sem se usedel čisto zadaj s svojimi prijatelji. Z mano je sedel Benjamin. Na začetku nismo smeli imeti telefonov (in tudi prav). Na avtobusu smo si prepevali prave slovenske pesmi in tudi kakšno tujo. Gledali smo sončni zahod od zadaj, ko pa so za to izvedele punce, so hotele tudi one gledati. Nato smo za hec dali preko zaveso. Na poti smo opazovali okolico. Ko smo prispeli v hišo kranjske čebele, smo bili vsi zelo sestradani, zato smo malicali.

Ko smo bili siti, so nas vodiči in vodičke popeljali na ogled. Najprej smo izvedeli, kako se je kranjska sivka razselila po celem svetu in katere vrste poznamo. Nato, kako čebele zgledajo pod mikroskopom in kako se razmnožujejo. Zatem smo pogledali steklene panje in kako se iz ličink razvije čebela. Ko smo ta ogled končali, nas je prevzela druga vodička. Pokazala nam je

pravi panj in takrat smo šli na sprehod po Višnji Gori. Šteli smo polže med potjo, saj za ta kraj velja ena legenda o polžih. Ta legenda se glasi: "Plemiči so našli premraženega italijanskega plemiča in so ga oskrbeli. Potem so poslali pismo, da naj pridejo ponj. Seveda so prišli – po njega so poslali cel sprevoz kočij in v zahvalo polža iz čistega zlata. Toda so ga dvakrat ukradli, zato temu v spomin postavljajo kipce polžev na verigi."

Nato smo šli na Jurčičevo domačijo. Pogledali smo Krjavljevo hišo – Krjavelj je bil vaški posebnež. O njem sem slišal že v berilu – pravil je, da je ubil hudiča. Ogledali smo si tudi Jurčičevo hišo. Menda je šel od doma, ko je bil star enajst let. Ni mogel dokončati študija, ker je bil prereven. Po končanem ogledu pa smo si pogledali animirani film, povzet po Jurčičevi zgodbi. Prehod na drugo stran (najbrž ni pravi, ker sem ga pozabil). Nato smo šli na avtobus. Med potjo smo se ustavili na počivališču in prijatelj mi je kupil čokoladico. Med potjo sem na slušalkah poslušal glasbo in tudi nazaj smo veselo prepevali.

Z ekskurzije sem prišel poln novega znanja in doživetij. Zelo sem bil vesel, da sem se je udeležil. Priporočam, da obiščete oboje.

Žiga Slemenjak, 6. a

Sodelovali smo v projektu Erasmus + »VotEU – Krepitev aktivnega državljanstva in povečanje znanja EU med mladimi«

Projekt se je izvajal v šolskih letih 2021/22 in 2022/23 na šestih osnovnih in dveh srednjih šolah iz Slovenije. Med osnovnimi šolami, ki so bile v ta projekt vključene, je bila tudi naša šola. Projekt je trajal dve leti, vanj smo bili vključeni učenci 8. razreda. Na zanimiv način smo spoznavali pomen volitev v Evropski parlament in druge izbrane aktualne teme v okviru Evropske unije. Za spodbujanje aktivnega državljanstva, razprave in poznavanja EU med mladimi je projekt VotEU izvedel simulacijo volitev v Evropski parlament kot niz treh delavnic, organiziranih na šolah po Sloveniji. V okviru delavnic smo izboljšali svoje znanje o EU; pridobili razumevanje organiziranja volitev in volilnih kampanj.

Zadnja ključna aktivnost ob zaključku projekta je bila ekskurzija v Bruselj in Strasbourg, v mesecu marcu, natančneje od 12. 3. do 15. 3. 2023. Le-te smo se udeležili štirje učenci 8. razreda: **Žiga Rajh, Imran Omerović, Julija Mahorič in Erika Kos**. Pojdimo skupaj na odkrivanje EU. Po 14-urni vožnji z avtobusom smo se ustavili v Franciji, v Strasbourgu, kjer smo naredili krajši postanek pred Evropskim parlamentom.

Žiga, Imran, Erika in Julija

Udeleženci ekskurzije – vzhodna Slovenija

Po zajtrku smo se odpravili na raziskovanje Strasbourga, glavnega mesta francoske pokrajine Alzacije. Strasbourg je sedež več kot 20 mednarodnih ustanov, med njimi tudi Sveta Evrope in Evropskega parlamenta.

Poleg katedrale Notre Dame smo si ogledali še eno največjih turističnih znamenitosti, zgodovinsko četrt **Petite France** (Mala Francija), ki je bila v srednjem veku središče usnjarjev, mlinarjev in ribičev.

Notre Dame

V četrti Mala Francija.

Pot smo nadaljevali mimo Luksemburga do Bruslja. Ustavili smo se v kraju **Waterloo**, kjer je bil svojo zadnjo bitko Napoleon. Pod poveljstvom Napoleona se je 93.000 francoskih vojakov bojevalo s 125.000 združenih britanskih in pruskih sil.

Visok grič na poljani, kjer je potekala bitka, na vrhu je kip leva, do katerega vodi 226 stopnic.

Naslednji dan je sledil ogled prestolnice Belgije – Bruslja. Z avtobusom smo naredili krožno vožnjo in se ustavili pred palačo belgijskega kralja Filipa.

Pred palačo belgijskega kralja v Bruslju.

Postanek smo opravili pred Atomiumom, ki so ga zgradili za potrebe bruseljske svetovne razstave 1958. Visok je 102 m, sestavlja ga devet jeklenih krogel, ki so medsebojno povezane. Predstavlja 165-milijardkrat povečan atom.

Julia, Erika, Žiga, Imran

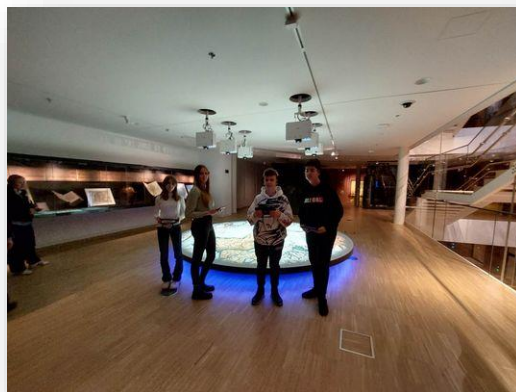

Udeleženci ekskurzije

Peš smo se odpravili do **Hiše evropske zgodovine**, kjer smo pokukali v evropsko preteklost. Osrednji del razstave pripoveduje zgodbo Evrope: kako je Evropa nastajala, o Evropi kot svetovni velesili, o Evropi v ruševinah, kako se je razdeljena celina obnavljala ...

HIŠA EVROPSKE ZGODOVINE

ŠTIRJE RAZISKOVALCI IZ MIKLAVŽA

Na poti do Manneken Pis-a, ki že 400 let stoji na vogalu dveh ulic blizu osrednjega bruseljskega trga, smo si privoščili znameniti belgijski krompirček in vafle.

Manneken Pis – deček, ki lula, v višino meri le 55 cm, k dodatni popularnosti pa prispeva še stoletni običaj oblačenja. Lani je bil oblečen 180 dni v celem letu.

MESTNA HIŠA

Osrednji trg v Bruslju

PEKOVSKA HIŠA

V sredo, 15. marca, smo se z letalom odpravili na pot proti domu. Pristali smo v Trnavi, od koder nas je avtobus pripeljal do cilja – avtobusne postaje Maribor.

Imran, Erika, Žiga in Julija ob pristanku na letališču v Trnavi

Za nami so štirje razgibani in raziskovanja polni dnevi. Spoznali smo evropski mesti, videli evropske institucije, obiskali Hišo evropske zgodovine, si ogledali znamenitosti, se posladkali s čokolado in vafli. Skratka, Bruselj smo zapustili polni lepih vtisov in doživetij, bogatejši za to izkušnjo smo zapustili belgijsko prestolnico in se vrnila proti domu.

Več o naši ekskurziji si oglejte na spletni strani naše šole, kjer je objavljen prispevek z veliko slikovnega materiala.

Učenci 8. razreda: Julija Mahorič, Erika Kos, Žiga Rajh, Imran Omerović, s koordinatorico projekta Ines Pečnik.

GAL DRAŠKOVIČ, JULIA KRALJIČ IN MAJ KOLAR OSVOJILI DRUGO MESTO V ODDAJI »1, 2 ODER 3« NA NEMŠKI TELEVIZIJI ZDF V MÜNCHNU

Gal, Julia in Maj z voditeljem oddaje Eltonom

Naša dogodivščina se je pričela v ponedeljek, 7. novembra zjutraj, ko smo z letališča v Gradcu poleteli proti Münchnu. Naša šola sodeluje z nemško televizijo že več kot 10 let, v času pouka na daljavo sodelovanja ni bilo, smo pa sedaj po dveh letih premora to sodelovanje ponovno obudili. Odpravili smo se na snemanje oddaje »1, 2 oder 3«, kamor so nas organizatorji oddaje tudi povabili. Namestili smo se v mladinskem hotelu. Prvi dan smo izkoristili za ogled mesta München in znamenitosti, uporabili smo najbolj priročno prevozno sredstvo – podzemno železnico. Ogledali smo si: BMW SVET, kjer so razstavljeni avtomobili in motorji znamke BMW, to je bilo za vse nas zelo zanimivo. Ogled smo nadaljevali z obiskom olimpijske vasi, z dvigalom smo se odpeljali 182 m visoko in si ogledali München še z višine.

**OLIMPIJSKA VAS,
POGLED Z VIŠINE**

Zelo blizu Olimpijske vasi se nahaja tudi vodni svet »Sealife«, ki se ponaša z raznovrstnimi vodnimi živalmi (želve, ribe, skati, morski psi).

S podzemno železnico smo se odpeljali do centra Münchna, kjer smo si ogledali Marijin trg in zapravili nekaj žepnine v nakupovalni hiši.

Na Marijinem trgu

Vodni svet SeaLife

Ta dan nam je vse šlo po načrtih, opravili smo večino ogledov, saj naslednji dan za to ni bilo časa, čakalo nas je snemanje oddaje.

Najprej smo se v prostorih televizijske hiše, v garderobi, preoblekli. Dobili smo rdeče majice z imeni, sledilo je ličenje in že smo imeli poskusno snemanje pred težko pričakovano oddajo.

Za vse, ki ne veste, kako oddaja poteka:

voditelj postavlja vprašanja na nam do pričetka oddaje neznano temo, kandidati se morajo odločiti med tremi polji in po voditeljevih besedah: »1, 2 oder 3 – letzte Chance – vorbei!« obstanejo pri odgovoru, za katerega menijo, da je pravilen. Utripajoče polje nakaže pravilen odgovor.

Oddaja, v kateri smo sodelovali, je že bila na sporedu v mesecu februarju.

Julia, Maj in Gal

Studio pred prihodom gledalcev

PRED SNEMANJEM ODDAJE

Voditelja Eltona smo spoznali šele tik pred snemanjem.

Naše sodelovanje v oddaji je bilo uspešno, osvojili smo drugo mesto, zmago, ki nam je za las ušla, smo prepustili nemškemu tekmovalcu. Tik pred oddajo smo izvedeli temo oddaje »**BIEGEN & BRECHEN**« (prepogibati in lomiti).

SODELUJOČI IZ SLOVENIJE, AVSTRIJE IN NEMČIJE

Ta dan smo po snemanju obiskali še filmsko mesto »Bavaria Filmstadt«, kjer smo pokukali v zakulisja filmskih studiev, kjer so snemali filme U-Boot, Asterix in Obelix, Wiking Wiki, Jim Knopf, Neverending Story, Air Force One ...

Julia Kraljić
Scena iz filma Neverending Story

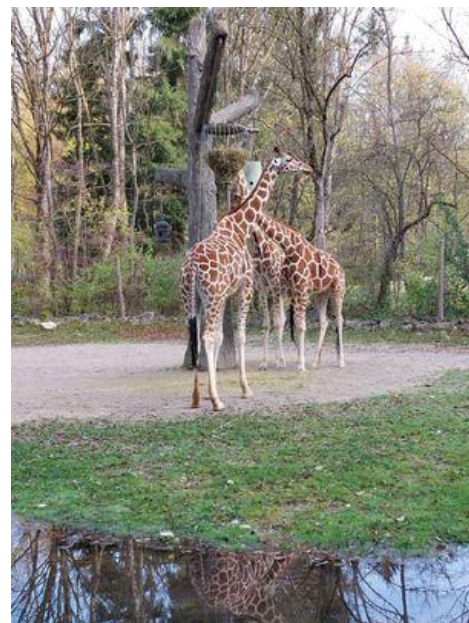

Maj Kolar

Gal Draškovič

V sredo, 9. novembra, smo imeli dopoldan še dovolj časa, da smo obiskali živalski vrt v Münchnu.

Za nami je enkratno doživetje, ki ga nihče izmed nas ne bo pozabil. Vedno se bomo spominjali naše nepozabne dogodivščine v Münchnu.

V kolikor vas zanima še več o naši dogodivščini v Nemčiji, vas vabimo, da obiščete spletno stran OŠ Miklavž na Dravskem polju, kjer slike povedo več kot besede.

*Gal Draškovič, Julia Kraljić in Maj Kolar z učiteljico
nemškega jezika Ines Pečnik.*

RIBNICA NA POHORJU – ZIMSKA ŠOLA V NARAVI 7. RAZRED

V mesecu februarju, natančneje od 13. 2. do 17. 2. 2023, smo bili učenci 7. razreda v zimski šoli v naravi. Šole v naravi se je udeležilo 65 učencev, vsi z željo naučiti se smučati. Pot nas je vodila v gorsko vasico Ribnica na Pohorju. Smučišča so na nadmorski višini med 721 m in 921 m, urejenih ima 2,2 km smučišč, ki omogočajo prijetno smuko.

Smučišče Ribnica na Pohorju se nahaja v sami vasi Ribnica na Pohorju, tik ob sodobnem apartmajskem naselju. Bivali smo v apartmajih Tisa.

Po uvodnem razvrščanju v skupine je sledilo spoznavanje terena. Poleg treh učiteljev smučanja iz naše šole so z nami sodelovali še trije vaditelji smučarske šole iz Ribnice.

Vsak dan smo imeli planiranih pet ur smučanja, z vmesnim odmorom za kosilo, zvečer pa smo imeli animacije: socialne igre, obisk kmetije Tete Lene, ustvarjalne delavnice na snegu ter mini disco. En dan smo imeli tudi nočno smučanje. Upoštevati smo morali hišni red in pospravljati sobe, za ocenjevanje le-teh so poskrbeli učitelji.

V četrtek zvečer smo razglasili rezultate za najbolj pospravljene sobe in najbolj izvirno ustvarjalno delavnico.

Šola v naravi je bila za vse nas prijetna izkušnja, nekateri so poglobili svoje znanje smučanja, večina pa je prvič stala na smučeh in ponosno ugotovila, da so se po petih dnevih učenja naučili smučati, na kar so lahko zelo ponosni, čestitke vsem.

7. a, b, c z učitelji spremljevalci

Vodja šole v naravi: Ines Pečnik

Na snegu so potekale tudi ustvarjalne delavnice. Pogledajte kakšno domišljijo imamo sedmošolci:

POLJSKA

19. 4. 2023 smo se ob 7.00 zbrali pred šolo. Čeprav je bila ura nekoliko zgodnja, smo bili vsi nasmejani in dobre volje. Ko je voznik avtobusa v prtljažnik odložil moj kovček, sem se zavedela, da zares odhajam. Vsi na trnih smo zasedli svoje sedeže, še zadnjič pomahali svojim staršem in se odpravili na pot. Vožnja mi je do prvega postanka minila zelo hitro, kmalu pa se mi je zazdelo, da se nikamor ne premikamo. Skoraj vsi sopotniki so po slabih treh urah vožnje spali. To priložnost je karseda dobro izkoristil naš fotograf Miha, ki je vse spalne poze ujel v fotografski objektiv.

Med vožnjo smo opazovali okolico. Na Češkem smo opazili otoček sredi jezera, ki je zelo spominjal na Bled. Ko smo se približali mestu Opole, smo ugotovili, da je naš voznik skrenil s poti. Morali smo narediti krog okoli mesta in obrniti. Kmalu za tem smo končno srečni in zadovoljni prispeli v hotel Festival.

Mislim, da smo bili nad hotelom vsi navdušeni, saj je bil videti zelo moderno in že ob vstopu nas je »pozdravil« vonj po kloru. Ta vonj je seveda prihajal iz bazena, ki pa ga v času bivanja nismo izkoristili. Ko smo vsi dobili ključke naših sob, smo se odpravili razpakirat. Meni in mojima sostanovalkama se je uspelo v 15 minutah dvakrat zakleniti iz sobe. Pred večerjo smo imeli kakšnih 30 minut. V tem času je Špancem uspelo »sprovocirati« skoraj celo nadstropje (predvsem pa stanovalke naše sobe). Po večerji smo se odpravili na kratek sprehod po mestu, čemur je sledil počitek.

Naslednje jutro smo se zelo spočiti peš odpravili proti šoli. Tam so nas pozdravili z nastopom. Najbolj so nas navdušili plesalci folklore, ki so bili res izvrstni. Nato smo se odpravili v učilnice, kjer smo imeli kosilo. Vsem se nam je zdela čudna embalaža, v kateri so nam postregli hrano (izgledala je kot embalaža za meso iz trgovine). Sledile so delavnice, kjer smo morali pokazati, kako dobre so naše likovne sposobnosti in kako dobri so naši živci. Naša naloga je namreč bila, da na keramične ploščice rišemo vzorce rož, kar je značilno za Opole. Ta naloga seveda ni bila lahka, saj je bilo črnilo zelo razredčeno, ob vsaki napaki pa si moral pričeti znova. Po obisku šole smo se odpravili do nakupovalnega centra, kjer smo zamenjali evre v zlote. Na mojo in žalost še marsikoga drugega centra nismo mogli »podrobneje raziskati«. Za tem smo imeli nekaj minut, da smo se lahko zunaj pogovarjali. Ogledali smo si še majhen park s fontano in poljem za živi šah. Po napornem dnevu in kar nekaj prehojenih kilometrih smo se počasi odpravili proti hotelu. Tako kot prejšnji dan sta sledila večerja in prosti čas. Ko smo imeli prosti čas, se nas je veliko zbralo v tretjem nadstropju pri koticu za druženje. Tam smo kartali in se pogovarjali, na koncu pa postavili tudi živo piramido. Našemu dosežku so se čudili tudi Finci, ki so imeli sobo s pogledom direktno na nas. Pod prisilo učiteljic smo se ob nekaj minut čez enajst razšli.

Naslednje jutro smo se zgodaj zjutraj odpravili v rudnik soli. Vožnja z avtobusom je trajala približno tri ure. Vodička nas je že

na začetku opozorila, da bomo vse skupaj prehodili približno 720 stopnic. Nad tem podatkom nihče izmed nas ni bil preveč navdušen. V rudniku smo videli veliko kipov, lestencev, jezerc in še mnogo drugih zanimivih stvari. Imajo celo kapelo, v kateri smo se tudi fotografirali. Sledilo je kosilo. Nad okusom paradižnikove juhe nismo bili preveč navdušeni, saj jo v Sloveniji pripravljamo na drugačen način in takšnih okusov nismo vajeni. Po kosilu smo se z dvigalom povzpeli nazaj na površje in se z avtobusom odpeljali do mesta Krakov. Tam smo si ogledali grad in trg. Zraven naj bi poslušali razlago, toda zaradi vetra in slabega delovanja slušalk, ki smo si jih mogli nadeti, ničesar nismo slišali. Ogledali smo si tudi spopade v uličnem plesu, potem pa smo imeli čas, da si sami ogledamo, kar želimo. Jaz, Taja, Julija in Tilen smo opazili Azijca, ki je nase imel prilepljen znak »free hugs«. Z Julijo sva stekli za njim, toda bilo je prepozno. Ko sva spet »ujeli« njegov pogled, je že sedel za mizo v restavraciji. Razočarani smo se odpravili na zbirno mesto. Sledili sta vožnja domov in večerja. V soboto nas je čakal še zadnji »aktivni« dan na Poljskem. Zjutraj smo se z avtobusom odpravili do Dino parka. Vožnja je trajala približno eno uro. Ob prihodu so nas že pri vhodu »pozdravili« veliki kipi dinozavrov. Ob vstopu smo našli tudi avtomobilčke za majhne otroke, ki so ob našem prihodu dobili malo večje lastnike. Slovenci in polovica Poljakov smo se najprej z vodičko odpravili okoli gromozanskega jezera, kjer so bili postavljeni dinozavri. Ogledali smo si tudi

prave kosti dinozavra in njihove iztrebke. Sledil je ogled kratkega filma v 5D-kinu, iz katerega sem se vrnila premočena do kosti (ko je v filmu avto peljal skozi slap, so nas polili z vodo). Nekateri so imeli srečo s sedeži in so ostali suhi, jaz pa sem bila vsa mokra. Kasneje smo se z vlakcem peljali skozi tunel, ki je prikazoval nastanek Zemlje. Na začetku je bila razlaga v poljščini in brez podnapisov, zato ničesar nismo razumeli in smo za prevod prosili Poljake, ki so sedeli pred nami. Kmalu za tem so nam postregli kosilo, ki se je po napornem dnevu zelo prileglo. Po kosilu smo lahko šli na igrala, ki so bila del parka. Potem smo se z avtobusom odpeljali nazaj v Opole, da bi si še zadnjič ogledali mesto. Ko smo imeli čas, da smo lahko sami hodili po mestu, smo skoraj vsi zavili v že dobro znani nakupovalni center, da bi obiskali McDonald's. Ko smo se vsi zbrali na dogovorjenem mestu, smo se peš odpravili nazaj v hotel. Po večerji smo se odpravili v Lidl po hrano za pot domov. Zvečer smo se stanovalke sobe 301 družile s Finci, potem pa smo imeli še »mašo«, ki jo je vodil župnik Stanislav (Miha). Župnik je krstil Julijo, Ariani priredil obhajilo in poročil Loro in Jaka. Po tem smo spakirali in šli spat.

Nedelja je bila najbolj žalosten dan v Opolah. Po zajtrku smo namreč izpraznili sobe, se poslovili od hotela Festival in se odpravili na 10-urno pot do doma. Med vožnjo smo kartali, se pogovarjali, večina pa jih je spala. Pred šolo smo prispeli približno ob 17.50. Izlet na Poljsko je bil res nepozabna izkušnja.

Lena Gračner, 8. b

Mobilnost učencev na Portugalsko

Od 15.–20. 4. 2023 smo v sklopu projekta Erasmus+ obiskali Portugalsko. V spomin smo si zapisali kar veliko novih dogodivščin. Spoznali smo učence, ki se šolajo na Portugalskem, imeli smo priložnost poskusiti tradicionalno portugalsko hrano in še veliko stvari, ki jih boste izvedeli v nadaljevanju. V soboto, 15. 4., smo se okoli desete ure odpravili izpred šole. Odpeljali smo se do Dunaja. Ko smo prispeli na letališče, so nam sporočili, da bo naš let zamujal. Nikomur izmed nas ta novica ni bila niti najmanj všeč, saj smo si želeli čim prej priti na Portugalsko. Let naj bi imeli okoli treh, mi pa smo sedli na letalo ob petih. In če se komu zdi dve uri malo, bi ga z veseljem povabili, da se nam pridruži med čakanjem. Vožnja z letalom mi je bila osebno zelo všeč, saj sem sedela ob oknu in sem lahko opazovala mnoge naravne lepote tega sveta. Ob 19.15 je letalo prispelo na letališče v Porto, kjer je zelo pihalo, zato naju je zelo zaskrbelo, če je bila prava odločitev, da sva s seboj večinoma vzeli poletna oblačila. Ko smo prišli izven letališča, nas je čakal avtobus, ki nas je odpeljal do hotela.

Prenočevali smo v B&B hotel Famalicão. Nasproti hotela je bila trgovina, česar smo bili vsi zelo veseli. Po dolgi in naporni poti smo bili vsi zelo sestradani ter utrujeni in nihče ni imel želje hoditi do restavracije. Trgovina je imela širok nabor stvari, zato smo se prav vsi obilno najedli. Ob prihodu nazaj v hotel smo imeli sestanek, da smo

izvedeli vse informacije o prihajajočem dnevu, ki smo se ga vsi že zelo veselili. Nato smo igrali karte in se v poznih urah odpravili spat.

Drugi dan smo začeli že kar zgodaj. Zajtrk smo imeli okoli sedme ure. Po zajtrku smo se zbrali pred hotelom. Zelo naju je presenetilo, da sva bili skoraj edini v kratkih hlačah, saj je bilo napovedano zelo vroče vreme. Vsi so naju gledali rahlo postrani, češ, ali je z nama vse v redu, midve pa sva se jim samo nasmehnili in rekli, da naj počakajo še kakšno uro, pa bodo videli. Nato smo se peš odpravili do železniške postaje, kjer smo se ob devetih usedli na vlak. Po polurni vožnji smo končno prispeli v drugo največje mesto na Portugalskem, Porto. Prispeli smo na železniško postajo São Bento. Tam smo videli ploščo, imenovano Azulejo, na kateri je 20 ploščic, ki prikazujejo zgodovino Portugalske. Ogledali smo si Katedralo Porto, ki se je nahajala v bližini. Katedrala v Portu je rimskokatoliška cerkev v zgodovinskem središču mesta. Sprehodili smo se po Rua de Santa Catarina, ki je ulica v župnijah Santo Ildefonso in Bonfim. Ulica se nama je zdela zelo zanimiva, saj so s skoraj vsakega balkona visele rože, česar v Sloveniji ne vidiš pogosto. Pot smo nadaljevali mimo zanimive cerkve "The Church of Our Lady Lapa." Med letom 1754 je brazilski duhovnik Ângelo Sequeira pridigal v Portu in prosil, da bi zbral sredstva za izgradnjo kapele v čast Gospe iz Lape. Od leta 1835 cerkev skriva srce kralja Pedra IV., ki ga je sam kralj podaril mestu Porto v zahvalo vsem svojim državljanom za vse žrtve in izjemen pogum, ki so ga pokazali med civilno vojno. Zatem smo se sprehodili do glavnega trga Porta.

Trg svobode (portugalsko Praça da Liberdade) je glavni trg Porta in povezuje

staro mestno jedro z modernim delom mesta. Po ogledu pa smo se sprehodili do bližnjega Torre dos Clérigos. Cerkev in stolp Clérigos sta izjemen arhitekturni kompleks; stolp velja za razglednico tega mesta. Tam smo imeli okoli dve uri prostega časa, česar smo bili vsi zelo veseli, saj smo bili po nekajurni hoji po vročem soncu vsi že zelo utrujeni. Pojedli sva kosilo, potem pa kupili njihovo tradicionalno sladico Nata, ki se nama je zdela izjemno okusna. Ko smo se ponovno vsi zbrali, smo si ogledali še Igreja do Carmo ali cerkev častitljivega tretjega reda Nossa Senhora do Carmo. Igreja do Carmo je pravzaprav ime dveh cerkva, Carmo in Carmelitas, ki ju ločuje najtanjša hiša na svetu, široka 1 meter. Občudovali smo čudovito arhitekturo cerkva in skulpture prerokov Elije in Elizeja. Za konec dneva smo se peljali z ladjico, s katere smo videli veliko mostov ter še ostale lepote mesta Porto.

Tretji dan nas je ponovno pričakal avtobus. Zraven portugalskega učitelja, ki nas je vodil po vseh mestih, so prišle še tri učenke iz portugalske šole. Najprej smo se odpeljali v mesto Guimarães. Ko smo prispeli tja, smo se sprehodili do Guimarães Castle. Imeli smo voden ogled celotnega gradu. Ko smo končali z ogledom gradu, smo se sprehodili mimo kipa prvega kralja Portugalske, Afonsa. Nato smo obiskali tovarno usnja, kjer so nam na kratko predstavili potek njihovega dela. Nato smo se sprehodili do cerkve Largo de Sao Gualter, ki jo obdajajo manjši vrtovi. Tam nas je že čakal avtobus, ki nas je odpeljal do mesta Braga.

Ob prihodu v Brago smo si ogledali notranjost cerkve Holy Cross. Sprehajali smo se po sončnih ulicah Brage, kjer je bilo kar 32 stopinj Celzija. Ustavili smo se pri palači Casa do Raio. Fasada palače je okrašena s čudovitimi ploščicami modre barve. Ogledali smo si še vrt Santa Barbare, ki je bil prekrasen. Nato smo se odpeljali do svetišča Bom Jesus do Monte. Svetišče Bom Jesus do Monte je portugalsko katoliško svetišče v Tenõesu, na severu Portugalske. Do vrha nas je peljala vzpenjača, ki nas je rešila hudih muk hoje po neskončno dolgih stopnicah. Imeli smo tudi možnost vožnje z manjšim čolnom po ribniku. Z vrha smo se sprehodili peš in prehodili kar 577 stopnic. Vrhunsko baročno stopnišče krasi 15 kipov in 6 fontan. Avtobus nas je nato odpeljal v hotel, kjer smo pojedli večerjo in se odpravili spat.

Četrti dan smo že zgodaj zjutraj pozajtrkovali ter se zbrali pred hotelom. Peš smo se odpravili do portugalske šole Escola Secundária Camilo Castelo Branco. V šoli so nam za darilo pripravili dnevnik, zapestnico in kuli z znakom njihove šole. Učenci njihove šole so nam pripravili pevski nastop. Po pevskem nastopu in krajšem programu, v katerem so nam predstavili projekte, pri katerih letos sodelujejo, je sledil ogled šole. Ogledali smo si celotno šolo, prav tako pa smo videli, kako poteka pouk. Obiskali smo del šolske ure fizike, biologije in angleščine. Najbolj

všeč nama je bilo, da imajo na šoli svojo plesno dvorano in celo plavalni bazen. Po končanem ogledu šole smo se peš odpravili na ogled urbanih vrtov. To je velik vrt, na katerem je več manjših vrtov, ki so last domačinov. Domačini, ki živijo v bližini, imajo svoj vrt, kjer lahko posadijo, kar sami želijo. Za konec dneva smo se sprehodili po mestu Famalicão, imeli večerjo in se odpravili spat.

Peti dan smo se peš odpravili do parka, v katerem smo si ogledali muzej. Zelo zanimivi so se nam zdeli instrumenti, v filmu pa so nam prikazali tudi nastanek mesta Famalicão. Ogledali smo si tudi zunanost parka in ribnik, v katerem so nas

prijazno pozdravili kačji pastirji, paglavci in žabe. Park je bil res lep in zelo sva uživali v sprehodu po čudoviti pokrajini. Po ogledu smo v šoli pojedli kosilo in se z avtobusom odpravili na plažo. Vsi smo se že zelo veselili, saj smo vedeli, da bomo lahko na morju supali. Ko pa smo prišli na plažo, nas je kar malo minilo veselje. Pihal je močan veter, pa tudi temperatura se je kar spustila. Vseeno pa smo si oblekli neoprenske obleke in se pogumno odpravili proti morju. Supali smo v dvojicah, zato je bilo še toliko bolj zabavno. Čas je res hitro minil in odpravili smo se proti hotelu. Ko smo prispeli, smo se uredili in se še zadnjič odpravili v mesto na večerjo.

Prišel pa je zadnji dan, ki si ga nihče izmed nas ni želel. Nekateri smo se še zadnjič odpravili v mesto po kakšen spominek in hrano za na pot. Ob 12. uri smo se odpeljali na letališče. Tokrat letalo ni imelo zamude. Na letalu smo obujali spomine na pretekle dni in si ogledovali slike. Polni vtisov smo okoli pol dvanajste ure ponoči prišli pred šolo. Izmenjava na Portugalskem je bila res lepa in nepozabna izkušnja za vse nas.

Mateja Petek in Neža Gračner, 9. c

POROČILO O TEKMOVANJIH V ŠOLSKEM LETU 2022/23

Vrsta tekmovanja: **KOŠARKA** – STAREJŠI DEČKI 2008 in mlajši

OBCINSKO PRV. MB okolica 1. turnir je bil odigran na OŠ Miklavž, v torek, 13. 12. 2022:

OŠ Miklavž	OŠ Hoče	59 : 24
OŠ Hoče	OŠ Slivnica	29 : 23
OŠ Miklavž	OŠ Slivnica	55 : 27

FINALNI turnir OBCINSKO PRV. MB okolica je bil odigran na OŠ Lenart, v čet., 12. 1. 2023:

Polfinale	OŠ Lenart	OŠ Šentilj	30 : 43	KONČNI VRSTNI RED: 1. OŠ Šentilj 2. OŠ Miklavž 3. OŠ Lenart 4. OŠ Ruše
Polfinale	OŠ Miklavž	OŠ Ruše	49 : 25	
Za 3. mesto	OŠ Lenart	OŠ Ruše	45 : 26	
Finale	OŠ Miklavž	OŠ Šentilj	28 : 37	

PODROČNO PRVENSTVO - turnir je bil odigran na OŠ B. Iliča, v sredo, 18. 1. 2023:

Polfinale	OŠ Šentilj	OŠ B. Iliča	39 : 36	KONČNI VRSTNI RED: 1. OŠ Miklavž 2. OŠ Šentilj 3. OŠ F. Rozmana 4. OŠ B. Iliča
Polfinale	OŠ Miklavž	OŠ F. Rozmana	31 : 30	
Za 3. mesto	OŠ F. Rozmana	OŠ B. Iliča	28 : 26	
Finale	OŠ Miklavž	OŠ Šentilj	41 : 36	

DRŽAVNO PRV. ¼ FINALE - turnir je bil odigran na II OŠ Slovenj Gradec, v tor., 24. 1. 2023:

II OŠ Slovenj Gradec	OŠ Mozirje	38 : 35	KONČNI VRSTNI RED: 1. OŠ Miklavž 2. II OŠ Slovenj Gradec 3. OŠ Mozirje
OŠ Miklavž	OŠ Mozirje	52 : 22	
OŠ Miklavž	II OŠ Slovenj Gradec	58 : 39	

DRŽAVNO PRV. ½ FINALE - turnir je bil odigran na OŠ Miklavž, v čet., 23. 2. 2023:

OŠ Miklavž	OŠ I Mur. Sobota	60 : 44	KONČNI VRSTNI RED: 1. OŠ Rečica ob Savinji 2. OŠ Miklavž 3. OŠ I Murska Sobota
OŠ Rečica ob Savinji	OŠ I Mur. Sobota	67 : 42	
OŠ Miklavž	OŠ Rečica ob Savinji	36 : 39 ^{pp}	

Šolska ekipa OŠ Miklavž:

1 LOVRENČEC Jakob, 2 KORES Matevž,
3 VIDONJA Filip, 4
GVARDJANČIČ Jakob,
5 REPNIK Nik, 6 KASTELIC Vito,
7 SILIČ Žiga, 8 PERKO Lan, 9 KRYEZIU Lorik,
10 SULJIČ Vedad, 11 IVANČIČ Rok,
12 LESKOVAR Maks, 13
PODGORELEC Miha.

Trener ekipe: KALEZIČ Miro.

POROČILO O TEKMOVANJIH V ŠOLSKEM LETU 2022/23

Vrsta tekmovanja: **KOŠARKA** MLAJŠI DEČKI rojeni 2010 in mlajši

OBCINSKO PRV. MB Okolica - 1. Turnir: je bil odigran v tel. OŠ Miklavž, v pon., 13. 3. 2023:

OŠ Miklavž	:	OŠ Lovrenc	45 : 22
OŠ Lovrenc	:	OŠ Slivnica	30 : 33
OŠ Miklavž	:	OŠ Slivnica	37 : 16

FINALNI turnir – MB Okolica: je bil odigran na OŠ Lenart, v tor., 21. 3. 2023:

Polfinale	OŠ Lenart	OŠ Slivnica	35 : 23	KONČNI VRSTNI RED: 1. OŠ Miklavž 2. OŠ Lenart 3. OŠ Slivnica 4. OŠ Šentilj
Polfinale	OŠ Miklavž	OŠ Šentilj	51 : 26	
Za 3. mesto	OŠ Šentilj	OŠ Slivnica	33 : 41	
Finale	OŠ Miklavž	OŠ Lenart	41 : 38	

PODROČNO PRVENSTVO: turnir je bil odigran na OŠ B. Iliča, v tor., 4. 4. 2023:

Polfinale	OŠ Miklavž	OŠ B. Iliča	39 : 14	KONČNI VRSTNI RED: 1. OŠ F. Rozmana 2. OŠ Miklavž 3. OŠ Lenart 4. OŠ B. Iliča
Polfinale	OŠ Lenart	OŠ F. Rozmana	34 : 35	
Za 3. mesto	OŠ B. Iliča	OŠ Lenart	23 : 37	
Finale	OŠ Miklavž	OŠ F. Rozmana	38 : 39	

DRŽAVNO PRV. ¼ FINALE - turnir je bil odigran na OŠ Miklavž, v sredo, 19. 4. 2023:

OŠ Miklavž	OŠ Vransko	47 : 44	KONČNI VRSTNI RED: 1. OŠ Miklavž 2. OŠ Brežice 3. OŠ Vransko
OŠ Vransko	OŠ Brežice	65 : 57	
OŠ Miklavž	OŠ Brežice	59 : 42	

DRŽAVNO PRV. ½ FINALE - turnir je bil odigran na I OŠ Murska Sobota, v pet., 5. 5. 2023:

OŠ Miklavž	I OŠ Murska Sobota	28 : 16	KONČNI VRSTNI RED: 1. OŠ Miklavž 2. II OŠ Rogaška Slatina 3. I OŠ Murska Sobota
OŠ Miklavž	II OŠ Rogaška Slatina	42 : 39	
I OŠ Murska Sobota	II OŠ Rogaška Slatina	35 : 39	

Ekipa naše šole se je uvrstila MED NAJBOLJŠE 3 OŠ V DRŽAVI! Zgodovinski uspeh!

Šolska ekipa:

1 SULJIČ Vedad, 2 PERKO Lan, 3 PODGORELEC Miha, 4 NAHTIGAL Teo, 5 BRATANOVIĆ Imad, 6 JURENEC Andraž, 7 TRUBAJIĆ Nikola, 8 LESKOVAR Maks, 9 KRESNIK Matej Gal, 10 IVANČIČ Rok, 11 TERZER Mitja, 12 KRYEZIU Lorik, 13 SULJIČ Imran, 14 EMERŠIČ Tian, 15 GAAL Luka.

Trener: Kaležič Miro

POROČILO O TEKMOVANJIH V ŠOLSKEM LETU 2022/23 Vrsta tekmovanja: **KOŠARKA** - STAREJŠE DEKLICE rojene 2008 in mlajše**FINALNI turnir OBČINSKO PRV. MB okolica je bil odigran na OŠ Miklavž, v pon., 19.12.2022:**

OŠ Miklavž	OŠ Sladki Vrh	23 : 16	KONČNI VRSTNI RED: 5. OŠ Lovrenc 6. OŠ Miklavž 7. OŠ Sladki Vrh
OŠ Sladki Vrh	OŠ Lovrenc	13 : 43	
OŠ Miklavž	OŠ Lovrenc	24 : 42	

PODROČNO PRVENSTVO - turnir je bil odigran na OŠ B. Iliča, v sredo, 18. 1. 2023:

Polfinale	OŠ Miklavž	OŠ Kamnica	19 : 35	KONČNI VRSTNI RED: 5. OŠ Lovrenc 6. OŠ Kamnica 7. OŠ Borcev za sm 8. OŠ Miklavž
Polfinale	OŠ Lovrenc	OŠ Borcev za sm	41 : 21	
Za 3. mesto	OŠ Miklavž	OŠ Borcev za sm	17 : 21	
Finale	OŠ Lovrenc	OŠ Kamnica	49 : 22	

Šolska ekipa:

1 POČKAR Pia 2 PETEK Mateja
3 BERBIČ Medina
4 DRAGŠIČ Gaja
5 BREZNIK Lana
6 MAHORIČ Julija
7 EDELBAHER V. Eva 8 ZIDAR
Z. Tinkara 9 REPINA Nives
10 KOVAČIČ Tea 11 VIDONJA
Lili 12 PEKIČ Taja
13 KODER Alina

R: MUNDA Eva, ZUPANIČ Eva,
ŽVAJKART Zoja, HORVAT Anja

...
Trener: KALEZIČ Miro

Vrsta tekmovanja: **KOŠARKA** MLAJŠE DEKLICE rojene 2010 in mlajše**FINALNI turnir OBČINSKO PRV. MB okolica je bil odigran na OŠ Lovrenc, v pet., 17. 3. 2023:**

OŠ Lovrenc	OŠ Sladki Vrh	27 : 12	KONČNI VRSTNI RED: 1. OŠ Lovrenc 2. OŠ Sladki Vrh 3. OŠ Miklavž
OŠ Miklavž	OŠ Sladki Vrh	20 : 30	
OŠ Miklavž	OŠ Lovrenc	17 : 36	

Ekipa:

1 ZIDAR Z. Tinkara,
2 REPINA Nives, 3 SATLER K.
Elin, 4 PEKIČ Taja,
5 MUNDA Eva,
6. VIDONJA Lili,
7 KODER Alina,
8 ZUPANIČ Eva,
9 ŽVAJKART Zoja,
10 KOREN Naja, 11 BEGOVIČ
Amra, 12 VIDEČNIK Ana, 13
NEŽMAH Alisa,
14 KOVAČIČ Tea.

Trener: Kalezič Miro

MLAJŠI KOŠARKARJI OSVOJILI SREBRNE MEDALJE NA DRŽAVNEM PRVENSTVU

Turnir je bil odigran na OŠ F. Erjavca Nova Gorica, v sredo 24. 5. 2023:

OŠ FE NOVA GORICA	OŠ BRUSNICE	61:40	Končni vrstni red: 1. OŠ F. Erjavca N. Gorica 2. OŠ MIKLAVŽ 3. OŠ Brusnice
OŠ MIKLAVŽ	OŠ BRUSNICE	57:49	
OŠ FE NOVA GORICA	OŠ MIKLAVŽ	55:33	

Šolska ekipa:

1 SULJIČ Vedad, 2 PERKO Lan, 3 PODGORELEC Miha,
4 NAHTIGAL Teo,
5 BRATANOVIĆ Imad, 6 JURENEC Andraž, 7 TRUBAJIĆ Nikola,
8 LESKOVAR Maks, 9 KRESNIK Matej Gal, 10 IVANČIĆ Rok,
11 TERZER Mitja, 12 KRYEZIU Lorik, 13 SULJIČ Imran,
14 EMERŠIČ Tian, 15 GAAL Luka

Trener: Kalezič Miro

Pomočnik trenerja: Adorjan Gregor

EKIPI ČESTITAMO ZA 2. MESTO V DRŽAVI IN OSVOJENE SREBRNE MEDALJE.
HVALA NAVIJAČEM ZA PODPORO!

MALA ODBOJKA

PREDTEKMOVANJE ZA OBMOČNEGA PRVAKA

V ponedeljek, 24. 4. 2023, smo se z mlajšimi učenkami pomerile na tekmovanju v mali odbojki, ki je potekalo v dvorani OŠ Miklavž na Dravskem polju. Šolo so zastopale naslednje učenke: **Arnuš Anne, Fras Sara, Grabrovec Tara, Pajić Selina, Pušnik Tajda** (vse 5. b), **Štrucl Ela, Zupanič Eva, Žvajkar Zoja** (vse 6. a), **Kraljić Julia** (6. b), **Bunderla Gomboc Aria** in **Rojko Kiara** (obe 6. d).

Rezultati

IGRIŠČE 1

OŠ Miklavž : OŠ Fram = **0 : 2** (15:25, 22:25)

OŠ Miklavž : OŠ Kungota = **2 : 0** (25:4, 25:22)

OŠ Miklavž : OŠ Ruše = **2 : 0** (25:11, 25:22)

IGRIŠČE 2

OŠ Ruše : OŠ Kungota = **2 : 0**

OŠ Fram : OŠ Ruše = **2 : 1**

OŠ Kungota : OŠ Fram = **0 : 2**

Končni vrstni red:

1. mesto – OŠ Fram

2. mesto – OŠ Miklavž

3. mesto – OŠ Ruše

4. mesto – OŠ Kungota

KLJUB TEMU DA SO BILE NAŠE DEKLICE V PRIMERJAVI Z DRUGIMI EKIPAMI ZELO MLADE (5. in 6. razred), SO IGRALE ZELO ZRELO IN SE UVRSTILE V FINALE OBMOČNEGA TEKMOVANJA, KI BO V MESECU MAJU 2023!

Čestitke vsem učenkam za dobre poteze in navijačem, ki so poskrbeli za dobro vzdušje.

ODBOJKA – MLAJŠE DEKLICE

Finale območnega tekmovanja

V četrtek, 11. 5. 2023, so se učenke 5. in 6. razreda pomerile v igri male odbojke. V finalu območnega tekmovanja, ki je potekalo v šolski športni dvorani, so šolo zastopale naslednje učenke: **Anne Arnuš, Tara Grabrovec, Sara Fras, Tajda Pušnik in Selina Pajić** (vse 5. b), **Eva Zupanič, Taja Pekič, Alina Koder** (vse 6. a), **Lara Zver** (6. c), **Kiara Rojko, Aria Bunderla Gomboc in Kaja Berko** (vse 6. d).

Rezultati:

1. Tekma:

OŠ Miklavž : OŠ Hoče = 0 : 2 (7:25; 19:25)

OŠ Fram : Lenart = 0 : 2

2. Tekma:

OŠ Miklavž : OŠ Fram = 1 : 2 (19:25; 26:24; 16:25)

OŠ Hoče: Lenart = 2 : 0

Končni vrstni red:

1. mesto: OŠ HOČE
2. mesto: OŠ LENART
3. mesto: OŠ FRAM
4. mesto: OŠ MIKLAVŽ

Naše učenke so v bučnem navijanju navijačev naše šole pokazale izjemno srčno, borbeno igro in dobre poteze. Premoč v glavnem starejših nasprotnic jih je postavila na 4. mesto.

Čestitke tekmovalkam in iskrena hvala najboljšim navijačem in učenkam pri zapisnikarskih mizah (Ela Štrucl, Zoja Žvajkart, Lora Karakaš in Lili Vidonja, vse 6. a).

ODBOJKA FINALE - PODROČNO TEKMOVANJE

V sredo, 25. 1. 2023, smo se z učenkami pomerile na tekmovalju v odbojki za starejše deklice, ki je potekalo v dvorani OŠ D. F. Hoče. Šolo so zastopale naslednje učenke: **Taja Karakaš Korošec**, **Gaja Dragšič**, **Tanaja Kolšek** (obe 9. c), **Tjaša Kmetec** (9. a), **Lana Vučina** (obe 8. b), **Mija Krempl** in **Lana Cestar** (obe 8. c), **Eva Edelbaher Veis** in **Anja Horvat** (obe 7. b).

Rezultati

OŠ Miklavž : OŠ D. F. Hoče = **0 : 2** (16:25, 20:25) – že odigrano v mesecu dec. 2022

OŠ Miklavž : OŠ France Prešeren MB = **2 : 1** (23:25, 26:24, 14:16)

OŠ Miklavž : OŠ Franc Rozman Stane MB = **2 : 0** (25:23, 25:23)

Končni vrstni red:

1. mesto – OŠ D. F. Hoče
2. mesto – OŠ France Prešeren MB
- 3. mesto – OŠ Miklavž**
4. mesto – OŠ Franc Rozman Stane MB

DEKLICE SO DOSEGLE 3. MESTO in ZA LAS ZGREŠILE NASTOP NA DRŽAVNEM PRVENSTVU.

Čestitke vsem učenkam za dobre poteze!

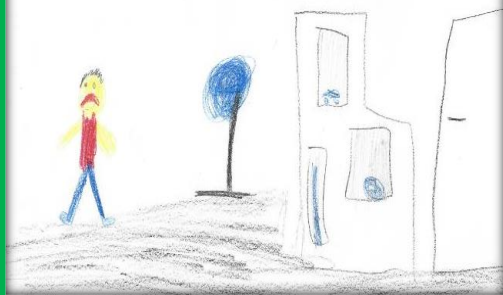
OD 1. DO 3. RAZRED

PRVI RAZREDI SE PREDSTAVIJO

DEŽEVEN DAN
 BIL JE LEP DAN IN DEDEK JE
 ŠEL IZ HIŠE. KO JE
 ODPRL VRATA JE NA HŠNEM
 PRAGU ROGLEDAI V NEBO.
 ŠEL JE NA SPREHOD IN
 ZRAVEN JE VZEL DEŽNIK.

ARIFI LIAM_DEŽEVEN DAN, 1. A

MIR JE DA GREM V ŠOLO IN SE UMIRIM
 IN DA SE NE KRIČAMO.

AVSEC TAI_MIR, 1. A

MIR JE DA SE MORAMO LEPO
 OBNAŠATI DA NE SMEMO KRIČATI.

HOLSEDL JULIJA_MIR, 1. A

DURGUTOVIĆ AJNA_KRAJ SPREMEMB, 1.A

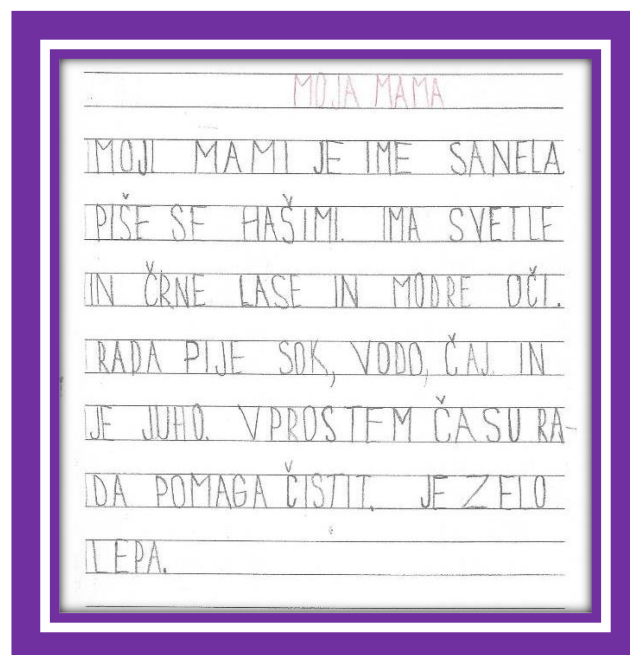
AVSEC TAI_ZIMSKO VESELJE, 1. A

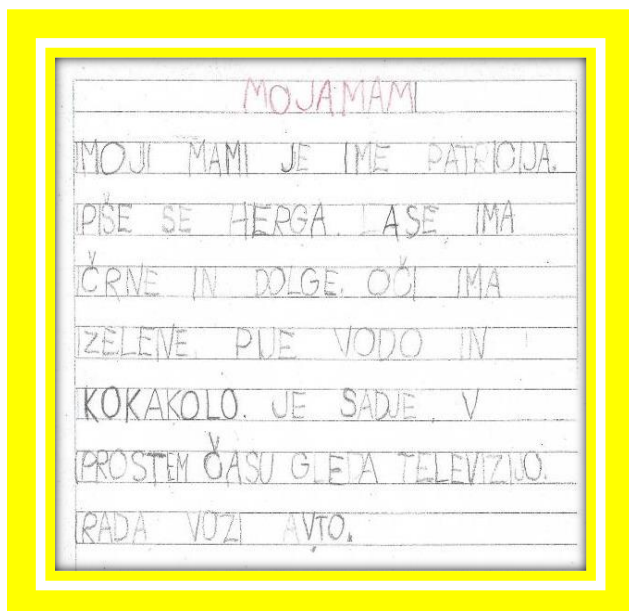
KRAMBERGER LUKA_NARAVNE NESREČE, 1.A

PETROVIČ LAN_KLOVN, 1. A

KAJTAZI ALIM_MOJA MAMA, 1. A

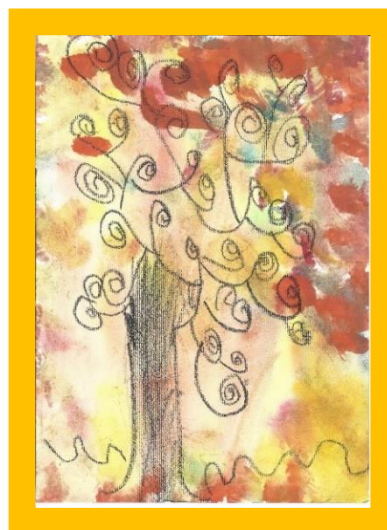
RADOSAVLJEVIČ ALJAŽ_MOJA MAMA, 1. A

PREMZL VID_IGRAM SE S PRIJATELJI, 1. A

ROBNIK ANEJ_NOVOLETNA VOŠČILNICA, 1. A

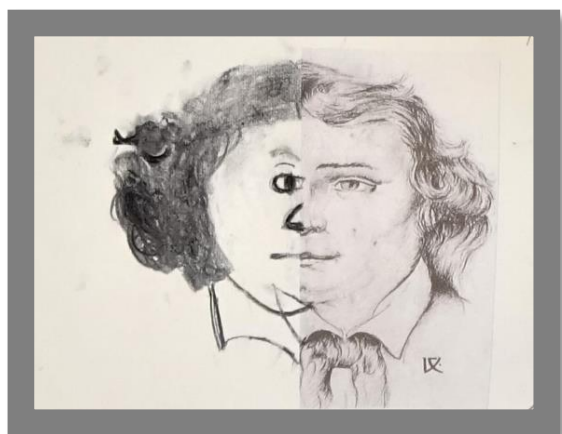
SLEMENJAK ALJAŽ_DREVO, 1. A

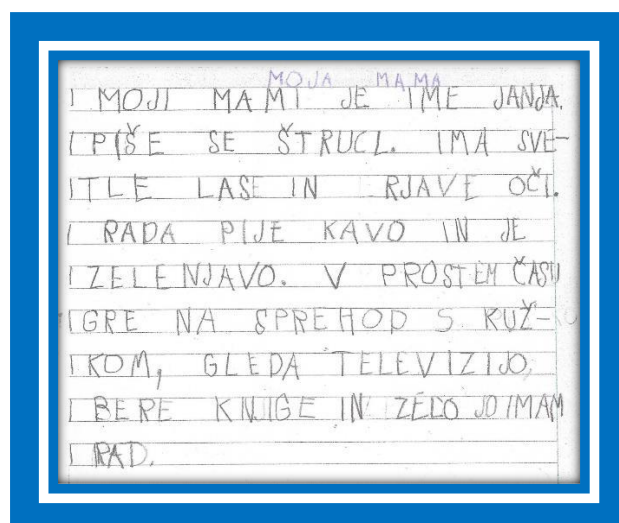
ŠKULJ IZAK NOEL, 1. A

VOH EVA, 1. A

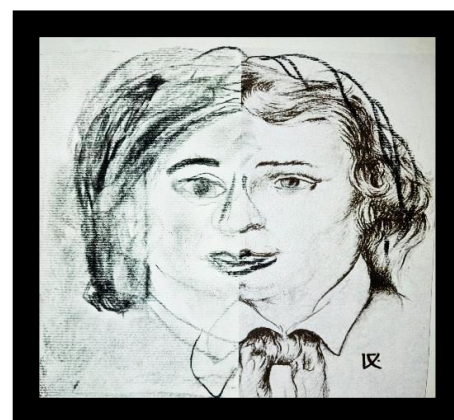
ŠTRUCL JURE_FRANCE PREŠEREN, 1. A

ŠTRUCL JURE, 1. A

ŠVAJGER LUKA_MIR, 1. A

ŠTEFOK TIN, 1. A

VINDIŠ MARK_NARAVNE IN DRUGE NESREČE, 1. A

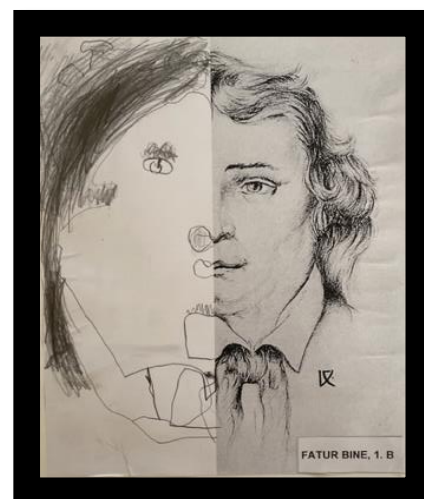
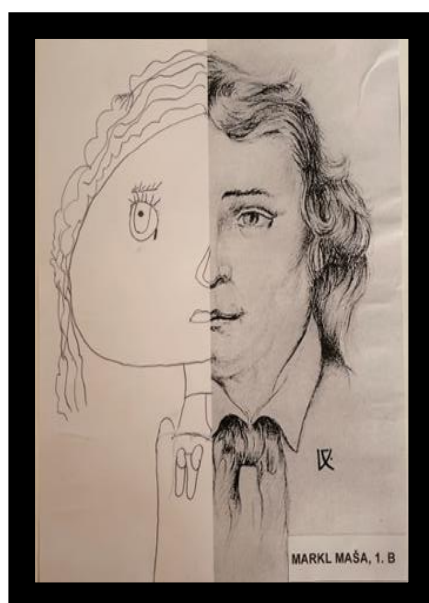
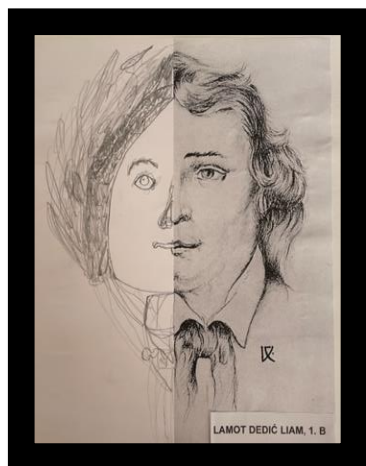
VODOVNIK POLEGEG BIAN, 1. A

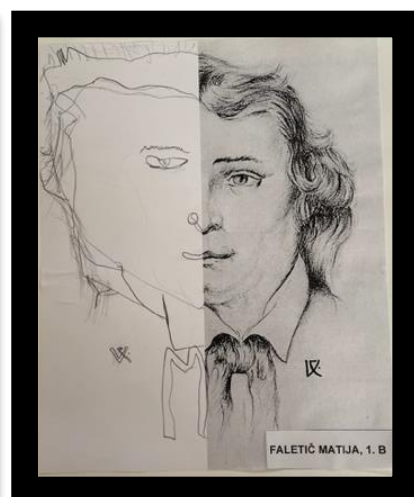
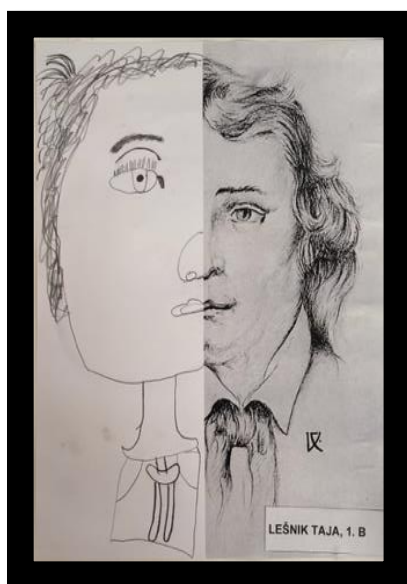

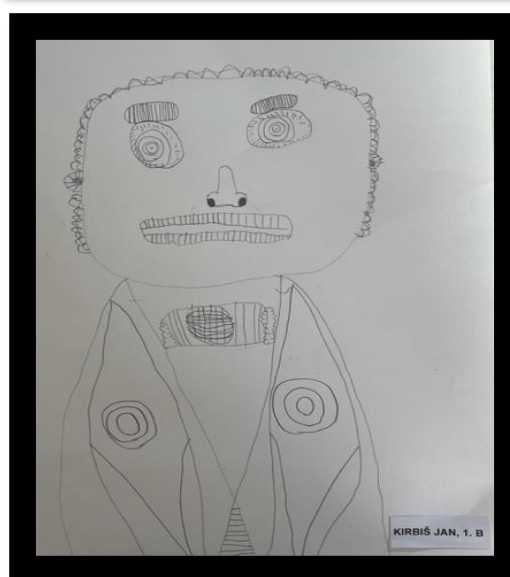
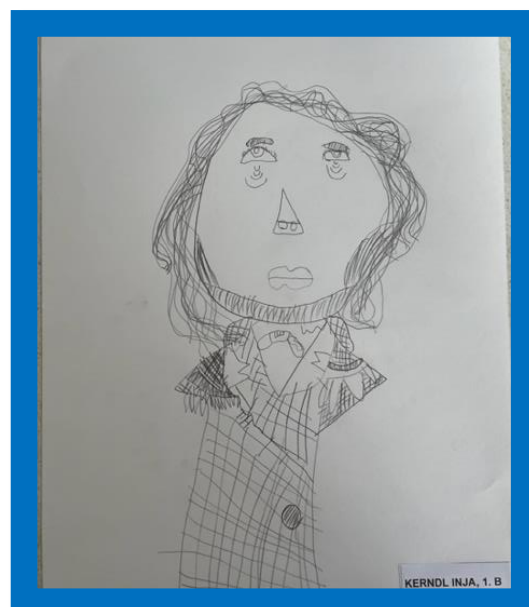
VOLF SERVATZY LUKA_NARAVNE IN DRUGE NESREČE, 1. A

ZOGAJ LIAN, 1.A

Taja Lešnik, 1. b

Eva Berko, 1. b

Bine Fatur, 1. b

Ana Štrucl, 1. b

Dominik Kaluža, 1. b

Juri Muri je odšel v Afriko. Pridruži se mu na potovanju. Kaj vse sta doživela?

Leon Mihevc: Videla sva slona. Potem nama je bilo prevroče, zato sva odletela v Azijo.

Liam Lamot Dedić: Na potovanju sva srečala veliko različnih živali. Živali so naju hranile in nisva se umivala.

Leon Arbiter: Srečala sva nove prijatelje: leva, zebro, slona, žirafa, opico in noja. Srečala sva tudi krokodila. Peš sva hodila skozi afriško puščavo in sva srečala črnce. Car je ukazal, naj ga umijejo.

Maša Markl: Vrana naju je rešila, ko sva bila že blizu vode, mrzle kakor led. Potem sva se razgledovala po puščavah in k levu hodila po meso.

Lana Mirt: Letela sva z galebom preko morja do Afrike. V Afriki sva videla leve, žirafe, zebre, slona, opice, krokodila. Ko sva hodila po puščavi, sva bila utrujena. Potem sva videla zamorce. Zamorci so naju umili.

Aleksej Zelenik: Prišla sva do morja. Rešil naju je galeb. Letela sva nad morjem. Počasi sva zagledala Afriko. Skočila sva na trdna tla. Noj je rekel, da nama razkaže Afriko. Doživela sva veliko pustolovščin.

Anabella Pavličič: Jahala sva zebre in sva videla žirafe. Jahala sva noje in videla sva leve. Gledala sva še malo žirafa.

Ana Visenjak: Videla sva žirafa in slona in polno drugih živali. Vse je tudi bilo smešno in še lepo. Haha haha.

Inja Kerndl: V Afriki sva z Jurijem Murijem spoznala ljudi, ki tam živijo. Po Afriki sva potovala na nojevem hrbtu. Videla sva veliko živali, kot so sloni, krokodili, opice, žirafe, leopardi, levi in tigri. Po puščavi sva jahala na kameli in spala v šotoru. Imela sva se zelo lepo.

Matija Faletič: Jurij Muri v Afriki je jahal žirafa, krokodila in slone. Potoval je zelo daleč in srečal je galeba. Rešil ga je, ko je padel v vodo. Jurij Muri se ni umival, zato ga je krokodil kregal.

Pri mačku Muriju ...

Jan Kirbiš: Maček Muri je šel na tekmo. Tekmovale so miške. Vozile so dirkalnike s super pogonom. Sodnik je bil muc Mic. Povedal je, da ne smejo pojesti tekmovalcev. Zmagal je rdeči Mišon. Po tekmi so priredili piknik.

Nekega dne sem skozi okno svoje sobe zagledal/zagledala ... Po zgodbi Pika dinosavra.

Zoja Kirbiš Fabjančič: Srno z mladičem in sem stekla ven. Potem je nenadoma zalajala Luna. Srnici sta se prestrašili in zbežali v gozd.

Anej Škrabl: V sanjah mi je nasproti pritekel kuščar. Imel je velike rdeče oči, zobe je imel kot dinosaver, na hrbtu je imel bodice kot kaktus.

Lukas Petrič: Benjamin je zagledal pasjo vrvico in stekel k njej in jo začel vleči k sebi. Nato je videl, da se vrvico drži glava in še vrat. Ko je vlekel, je žival postajala večja in večja od hiše. Benjamin je mislil, da je veliki kuža, in mu dal ime Piko in ga hotel obdržati. Njegov stric mu je povedal, da je to dinosaver. Potem pa naj bo Piko dinosaver, je rekel Benjamin.

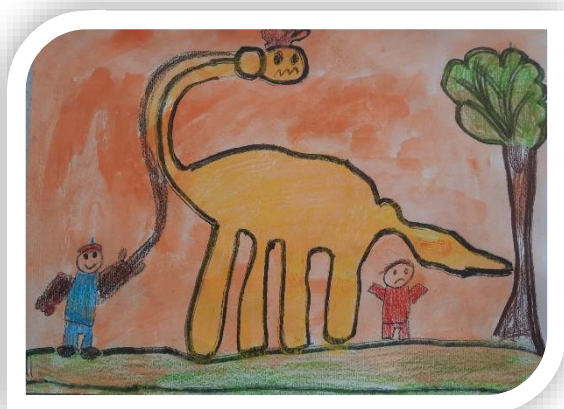
Bine Lovrec: Gepard, bil je zelo hiter, ko je odprl gobec, je izgledal strašno. Imel je veliko čeljust in kosmata ušesa.

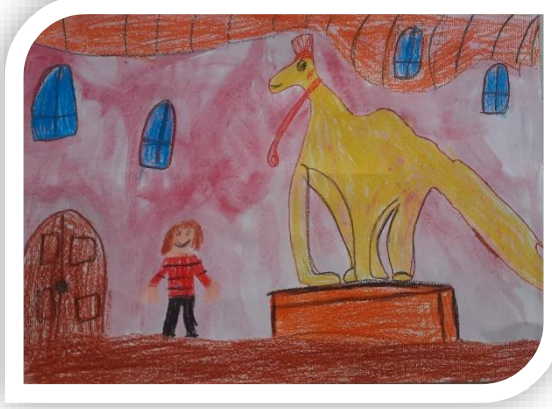
NICK KURNIK, 1. C

KLARA KUNČNIK, 1. C

LIAM KRIVEC, 1. C

FIONA TOTAJ, 1. C

LIA BUNDERLA GOMBOC, 1. C

ELIZAVETA ALIAMOVSKA, 1. C

Učenci 1. c so z voščenkami risali na temo: Na pohodu skozi moj kraj Miklavž na Dravskem polju.

ELIZAVETA ALIAMOVSKA, 1. C

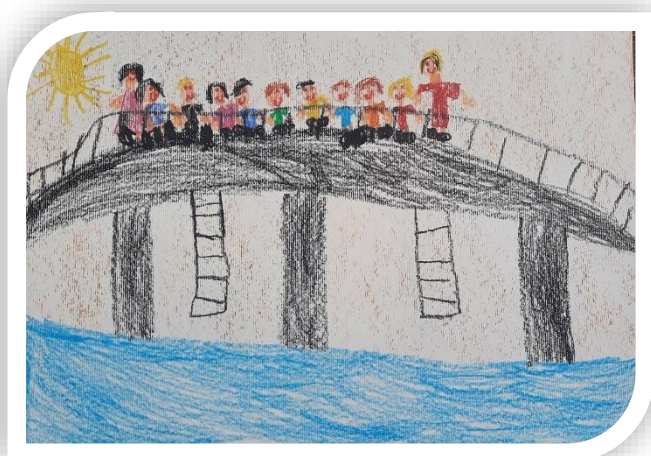
NATHAN HEUGA, 1. C

ANABELA ZEĆA, 1. C

KLARA KUNČNIK, 1. C

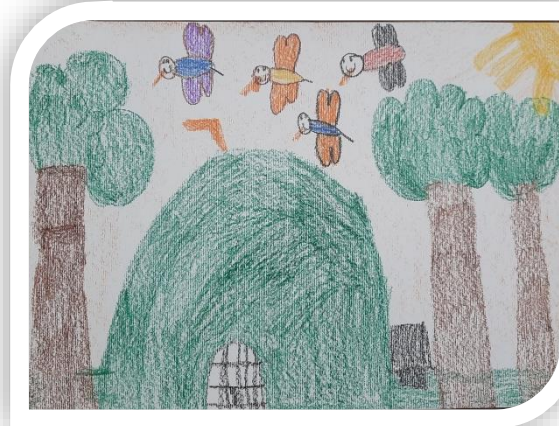
GEAL BERISHA VAUHNİK, 1. C

VEDAD MUJČINOVIĆ, 1. C

ZALA ZIDAR ZEČEVIĆ, 1. C

BRINA KANIŽAJ, 1. C

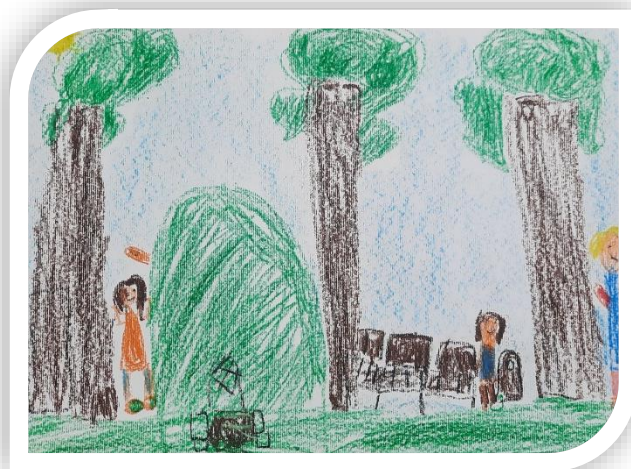
FILIP PRELOG, 1. C

TIA TOPLAK, 1. C

NOEL KRAJNC, 1. C

NEŽA GROS, 1. C

ASJA VAMBERGER, 1. C

ANDREAS PLOH, 1. C

NICK KURNIK, 1. C

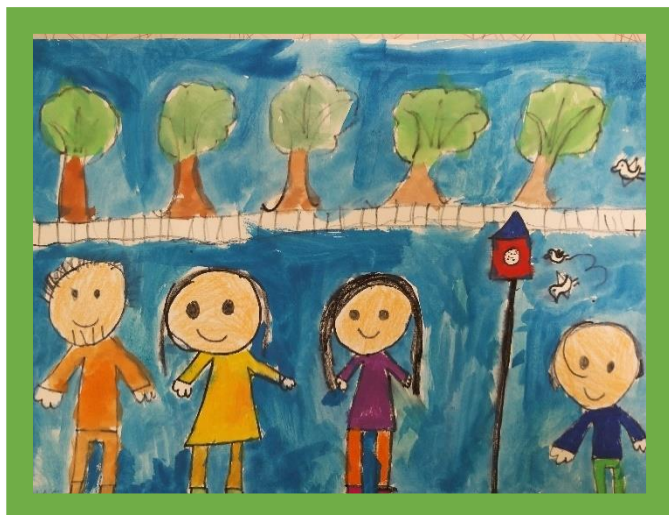

SUMEJA GAČIĆ, 1. C

LIA BUNDERLA GOMBOC, 1. C

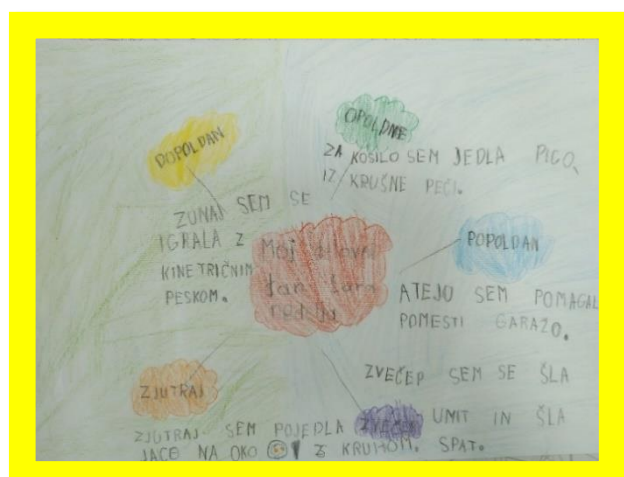
DRUGI RAZREDI SE PREDSTAVIJO

Zala Serdinšek, 2. A

Ema Sagadin, 2. A

Lara Soko, 2. A

DALILA

Dalila je moja najboljša prijateljica. Živi na Dravskem Dvoru. Hodi v drugi razred. Stara je sedem let. Ima dolge rjave lase. Rojstni dan ima šestega junija. Oblečena je v modno majico in črtaste hlače. Obute ima bele copate. Trenira gimnastiko. Rada se igram z njo. Je zelo prijazna in rada nam pomaga. Ko pridem v jutranje varstvo, mi vedno posodi svinčnik, da lahko rešujem nalogo.

Zala Serdinšek, 2. a

LUKAS

Lukas je moj sošolec. Izbral sem ga za prijatelja. Živi na Skokah. Star je osem let. Trenira judo. Njegova najljubša hrana je pire krompir. Njegov najljubši predmet v šoli je angleščina. Med prazniki sem šel k njemu prespat. Jedli smo pomfri in pico. Šli smo tudi na Pohorje. Na računalniku sva igrala igrice.

Nik Brumec, 2. a

Ariana Fajfar, 2. A

Filip Kropec, 2. A

ARIANA

Moji prijateljici je ime Ariana. Stara je osem let. Hodi v drugi razred. Ima rjave dolge lase in zelene oči. Rada ima temne barve. Je levičarka. Rada se igra. Vsakič se srečava na Martinovem treningu nogometa. Tam imajo napihljivo igralo. Zraven pride tudi njena sestra Lorina in skupaj se igramo. Imam jo rada. Včasih pride k meni prespat. Mami in jaz raztegneva mojo posteljo. Z Ariano igrava igrice na telefonu. Jeva slaščice. Ko gre bratec Martin spat, morava iti spat tudi midve.

Zala Klasinc, 2. a

Ema Lešnik, 2. A

Lukas Šošterič, 2. A

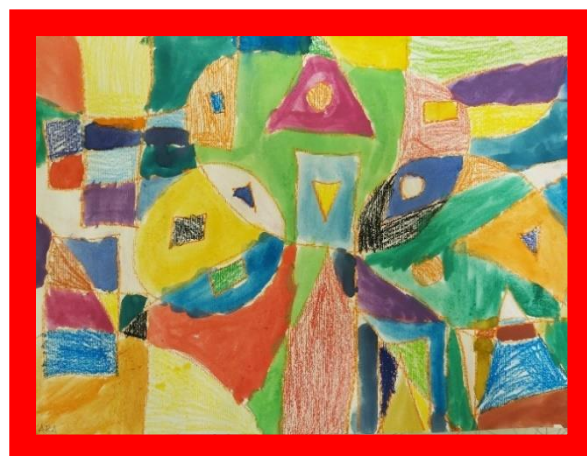
LARA

Lara je moja najboljša prijateljica. Živi na Dravskem Dvoru. Stara je sedem let. Ima temno rjave lase. Pogosto ima narejeno kito, speto z belo gumico. Ima modre oči. Ima mlajšo sestro Zalo. Rada ima lubenico, borovnice in jagode. Rojstni dan ima junija. Oblečeno ima obleko svetlo vijolične barve z belimi pikicami. Rada se igra z mano.

Ema Sagadin, 2. a

Julija Špelec, 2. A

Lara Soko, 2. A

LANA

Moji sestrični je ime Lana. Stara je deset let. Živi v Novem mestu. Stanuje v bloku. Ima rjave dolge lase. Hodi na balet. Obiskuje peti razred. Njeni mamici je ime Jasna. Imajo mačka, ki mu je ime Panki. Ko so počitnice, prespi pri babici. Takrat se skupaj igra. Imam jo rada.

Ema Lešnik, 2. a

Rok Videčnik, 2. A

Nije Lovrin, 2. A

NA DEŽEVEN DAN

Danes sem se igrala z Emo in zunaj je padal dež. Kmalu sva zaspali. Sanjali sva, da sva z dežnimi kapljami odleteli v puščavo. Zraven naju je zrastle roža in roža je takoj ovenela. Postali sva žejni. Zagledali sva jezero. Tam sva popili vodo. Ko sva se zbudili, sva se igrali naprej.

Lara Soko, 2. a

Zala Klasinc, 2. A

Ema Lešnik, 2. A

NA DEŽEVEN DAN

V nedeljo je deževalo. Ko sem spala, sem sanjala, da sem na oblakih videla muco. Ko sem se zbudila, sem se zbudila na oblaku. Oblak je bil zelo temen. Na nos in glavo mi je padlo sto kapljic. Kapljice so me odnesle do drugega oblaka, ki je rekel, da si moram obuti škornje in obleči plašč. Imela sem velik moder plašč in roza škornje. Na oblakih sva se z mucko igrali. Kmalu mi je oblak pokazal vrata, skozi katera lahko grem domov. Posločila sem se od mucke in stekla domov k mami in atiju, ki sta me objela. Oba sta me celo jutro iskala.

Ariana Fajfar, 2. a

Dalila Agić, 2. A

Mevljana Sahiti, 2. A

MARISA

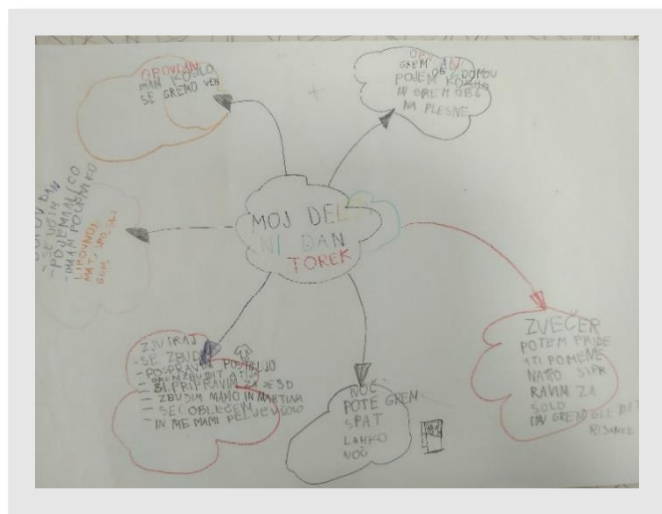
Moji sestrični je ime Marisa. Stara je šest let. Rojstni dan ima oktobra. Hodi v prvi razred. Živi v bloku v Mariboru. Ima morskega prašička. Rada se kopa v bazenu. Poleti rada je sladoled. Ko sem pri njej, se igrava.

Nejc Lovrin, 2. a

NA DEŽEVEN DAN

V soboto je zelo močno deževalo. V stanovanju sem se dolgočasil. Nisem vedel, kaj bi počel. Nečesa sem se domislil. Obul sem škornje, oblekel bundo in se šel ven zabavat na dež. Videl sem dolgega deževnika. Prijel sem ga in ga vrgel daleč stran na polje. Na dvorišču sem zagledal še veliko deževnikov. Začel sem jih šteti. Naštel sem jih več kot 100.

Filip Kropec, 2. A

Zala Klasinc, 2. A

Ema Sagadin, 2. A

Diar Januzaj, 2. A

MOJA SESTRICNA

Moji sestrični je ime Noemi. Živi v Lukovici. Hodi v tretji razred. Rada ima jabolčno pito. Rada se guga na gugalnici in skače na trampolinu. Ima štiri male muce, ki jim je ime Maca, Miki, Tviti in Kira. Na dvorišču ima enega psa po imenu Čonki. Noemi rada hodi na sprehode in hrani mucke. Ko je lep sončen dan, imava na trampolinu miren piknik. Jeva jabolko, kos čokolade in pije sok. Zelo jo imam rada, ker se igra lepe igre in je prijazna.

Julija Špelec, 2. a

MOJA SESTRICNA

Moji sestrični je ime Sijana. Hodi v drugi razred. Ima brata, ki je star enajst let. Živita v Švici v lepi hiši. Zunaj imajo bazen. Hodita v isto šolo. Sijana ima rojstni dan junija. Je dobra učenka. Ima kratke lase. Rada je pico. Ima punčke Barbike. Kadar sem pri njej na obisku, se skupaj igrava. Oblačiva se v njena oblačila in se zabavava. Jaz sem starejša od moje sestrične za dva tedna. Imam jo rada.

Dalila Agić, 2. A

Dijana Alfrević, 2. A

Nejc Lovrin, 2. A

FILIP

Filip je star osem let. Hodi v drugi razred. Živi na Skokah. Ima mlajšo sestrico. Ima črne lase in modre oči. Filip ima zelo lepe bele zobe. Rojstni dan ima avgusta. Oblečeno ima rdečo majico in sive hlače. Ima črne šolske copate. Ima vesoljsko peresnico. Rad ima sladoled. Včasih je treniral nogomet pri Kovinarju. Filip je moj najboljši prijatelj. Je zelo prijazen do mene.

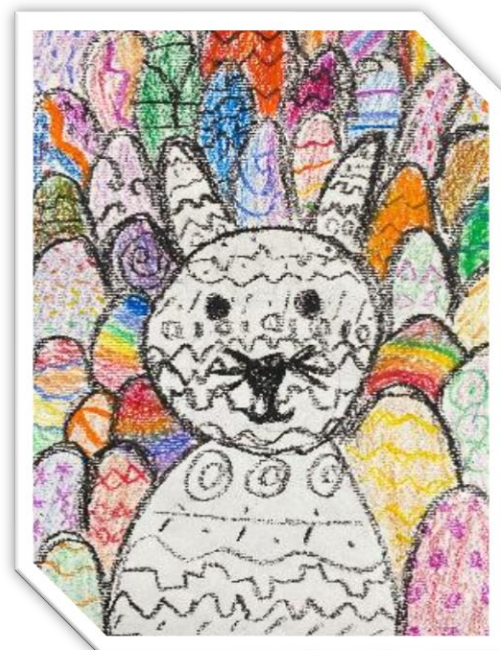
Teo Reich, 2. A

2. B SE PREDSATVI

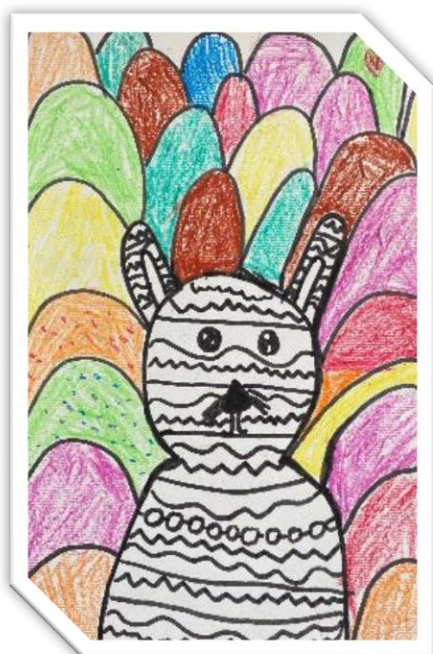
Drugošolci smo se za en dan spremenili v trgovce in kupce, naše učilnice pa so se spremenile v trgovine. Naredili smo si svoj denar in denarnice. Trgovske police pa smo založili s prav posebnimi izdelki. Na trgovske police smo dali predmete, ki jih več ne potrebujemo, bi se jih pa dalo še uporabiti. Naredili smo tudi unikatne izdelke. Ko so bili izdelki na policah, smo jim določili še cene in naše trgovine so bile pripravljene za nakupovanje. Spodaj si lahko ogledate nekaj utrinkov.

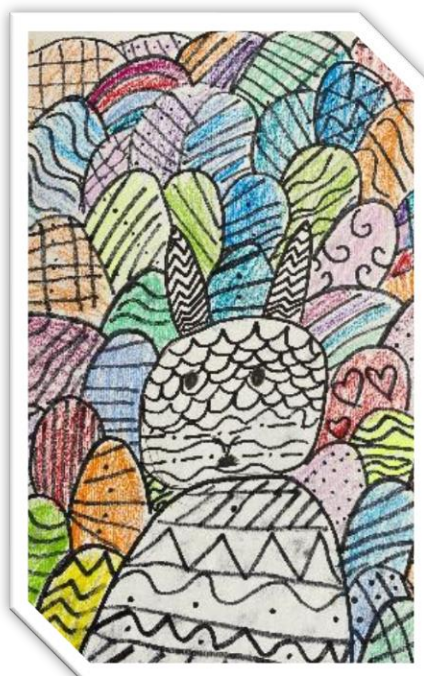
LEGO DAN V 2. B

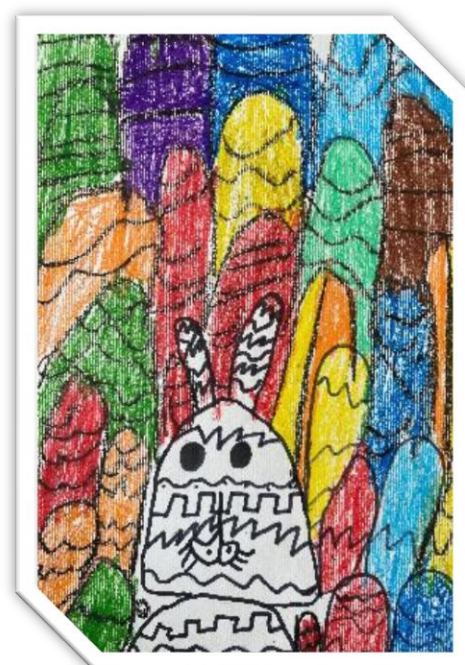
MAŠA LAČEN, 2. B

EMA IVANIŠEVIĆ, 2. B

PERINA DELAKORDA, 2. B

OSKAR PAJIĆ, 2. B

VALL ARNUŠ, 2. B

LAJLA PUŠKAR, 2. B

ELLEN NUHANOVIC, 2. B

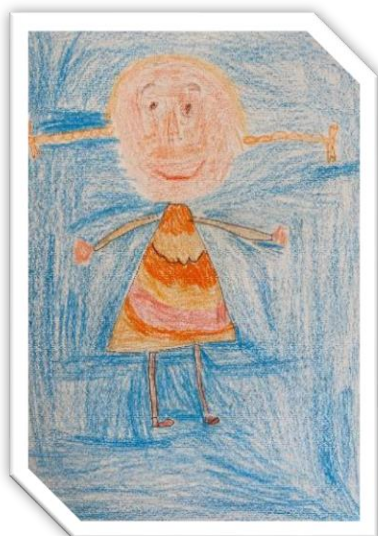
ŽIVA GOZNIKAR, 2. B

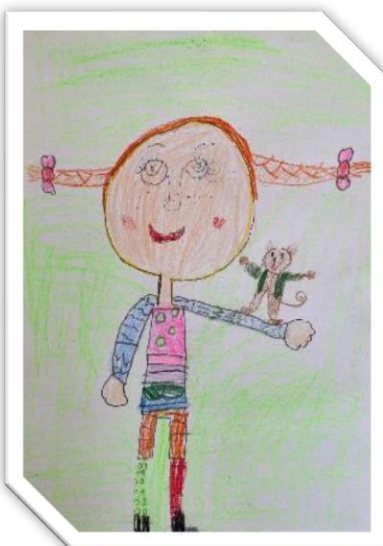
MANCA NEŽMAH, 2. B

GAŠPER FAJS, 2. B

MALIK HALABAK, 2.B

JULIJA HORVAT, 2.B

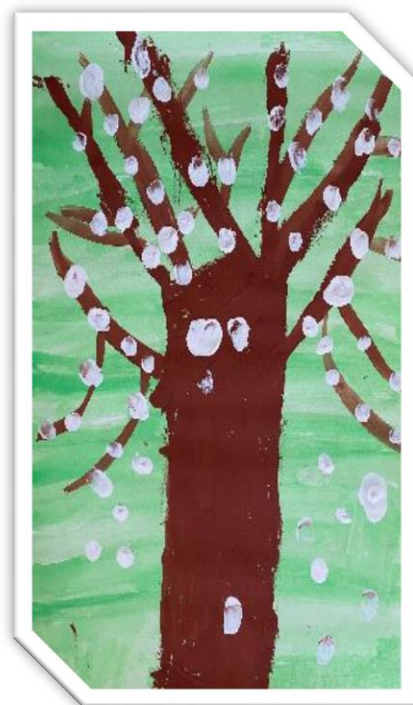
AJDA KOKOL, 2.B

LARA BALAŽIC, 2.B

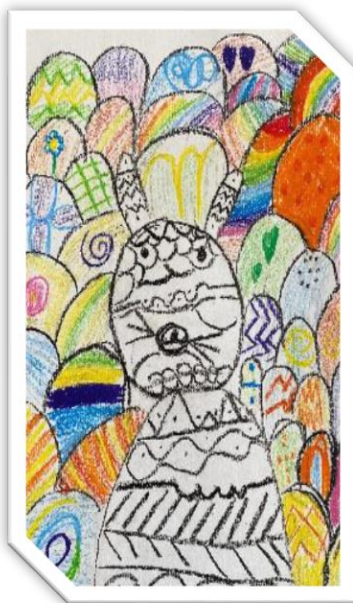
TAJ RECEK, 2.B

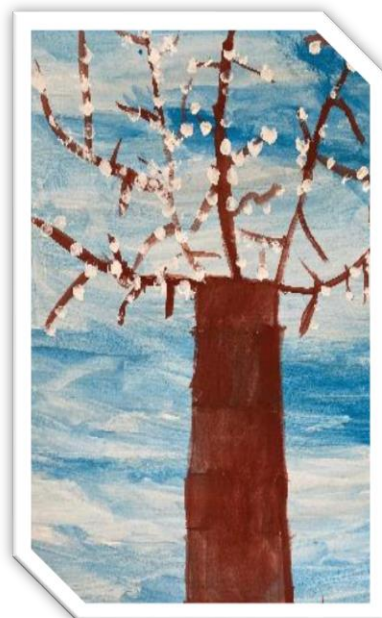
FILIP KRSTANOVIĆ, 2.B

DAVID BATIČ KRAŠNA, 2.B

MAŠA GUTMAN ŽAMUT, 2.B

LUKA KOVAČIČ, 2.B

V 2. d smo opisali obisk gasilcev.

OBISKALI SMO GASILCE

Gasilci sodelujejo, si pomagajo, so prijazni drug do drugega. Skupaj gasijo požare in rešujejo ljudi iz požarov. Požare gasijo tako, da z brizgalco brizgajo vodo. Imajo tudi sekiro s katero odpirajo vrata, ki so zaklenjena. Gasilska barva je rdeča. Pokličemo jih s številko 112.

Sara Umek 2.d Sara Umek 2.d

OBISKALI SMO GASILCE

Šli smo v gasilski dom. Ogledali smo si opremo. Nato smo videli čelade, ker smo dobili priznanje, nato smo šli v kulturni dom.

Hana Bytyqi 2.d

OBISKALI SMO GASILCE

Gasilci sodelujejo in si pomagajo. So prijazni drug do drugega. Rešujejo ljudi. Pomagajo po gasiti požar. Gasilci imajo veliko pripomočkov za gašenje. Probala sem gasilsko čelada.

Ajda Kitak 2.d

OBISKALI SMO GASILCE

Gasilci rešujejo iz ruševin ljudi in živali. Šli smo v gasilski dom. Ogledali smo si gasilska vozila in gasilsko opremo. Nato smo šli v kulturni dom. Dobili smo priznanja, nekateri so dobili kipec.

Pop Rošic 2.d

OBISKALI SMO GASILCE

Gasilci si pomagajo pri požaru s cevjo. V njej je voda. Rešujejo ljudi in živali v požaru. Imajo veliko opreme. Imajo veliko avtomobilov. Risali smo gasilski avtomobil za priznanje ali kipec.

Lan škofič 2.d

OBISKALI SMO GASILCE

Gasilci pogasijo požar in rešujejo življenja iz požara.

Gasilci imajo uniformo.

Sodelujejo pri reševanju. Ko ljudje potrebujejo pomoč pri požaru, gasilci priskočijo na pomoč. Gasilci imajo gasilske avtomobile in aparate. Najbolj mi je bilo všeč, ko sem si nadel čelado.

Aleks Sabolž D

OBISKALI SMO GASILCE

Pokazali so nam stare čelade.

Dali so nam da lahko

poskusimo čelade. Pokazali so nam

uniforme. Pokličeš jih na številko

112. Najboljšim risbicom so

podarili kipca.

Julija Polara 2

OBISKALI SMO GASILCE

Ko smo prispeli v gasilski dom so nam pokazali gasilsko opremo.

Ogledali smo si gasilske

avtomobile. Dali so nam poskusiti

gasilske čelade. Šli smo v kulturni

dom. Gasilci so nam dali

priznanja in kipce.

Anja Goga 2a

OBISKALI SMO GASILCE

Ko smo prispeli v gasilski dom

smo si ogledali gasilsko opremo.

Ogledali smo si gasilsk

tovornjake. Poskusil sem gasilsko

čelado. Nato smo šli v

kulturni dom kjer smo

dobili priznanja.

Denis Smojir 2d

OBISKALI SMO GASILCE

Gasilci pogasijo požar. Gasilci pomagajo ljudem v težavah. Gasilci si pomagajo spodbujajo in rešujejo tudi med sabo. Gasilci imajo veliko opremo. Čelada je bila zelo težka. Rad gledam tudi podelitev nagrad in kipev. Dobili smo priznanja. Zelo rad rišem gasilske tovarnjake.

Nino Fintič 2.D

OBISKALI SMO GASILCE

Gasilci pomagajo drugim. Pomagajo tako, da gasijo požar. Gasilce pokličemo na 112, pomagajo iz ruševin in rešujejo ljudi. Danes smo si ogledali gasilsko opremo, ogledali smo si tudi gasilske pripomočke ogledali smo si še gasilski avtomobil. Dobili smo priznanja ali kipe.

Nino Krivec 2.D

OBISKALI SMO GASILCE

Gasilci imajo gasilski dom. Imajo tudi čelade in uniformo. Ko pokličemo številko 112 nam gasilci priskočijo na pomoč. Za reševanje iz vade uporabljajo čoln.

SOFIA VAJDIČ 2.D

OBISKALI SMO GASILCE

Gasilci imajo veliko opremo. Imajo veliki gasilski avto in težke čelade. Videla sem kako je velik gasilski dom. Nekateri so dobili priznanje jaz pa sem dobila srebrni kipec.

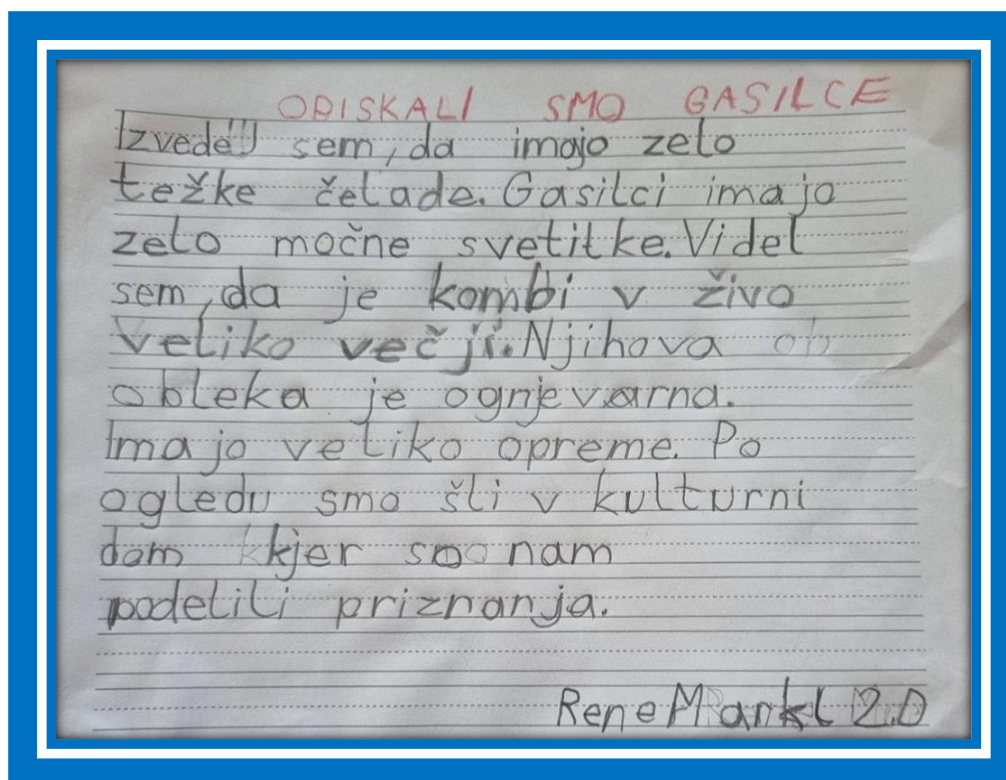
2.D Sara Laptus

OBISKALI SMO GASILCE

Gasilci imajo gasilski dom. Imajo tudi svoja gasilska vozila. Imajo čoln.

Oblečeni so v gasilska oblačila. in imajo čelade.

Nejla Hasanovič 2.D

V 2. d je letos nastalo veliko izdelkov.

Najraje smo ustvarjali didaktične igre in igrače iz odpadne embalaže.

Februarja smo se spomnili našega največjega pesnika dr. Franceta Prešerna.

V gozdu smo ustvarjali mandale.

Za pusta smo ustvarjali kurente.

Za mamice smo izdelali svečnike.

2. C SE PREDSTAVI

To sem jaz-avtoportret

Adam Sgerm, 2. c

Tinkara Koder, 2. c

Niko Šprem, 2. c

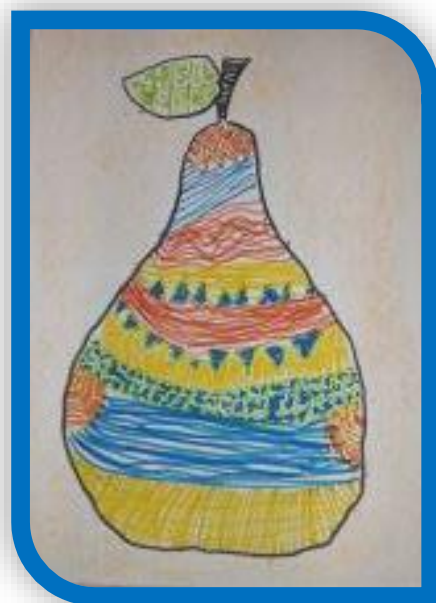
Črna risba sadja, ki ga imamo najraje.

Larisa Bele Potočnik, 2. c

Niko Šprem, 2. c

Klemen Kunčnik, 2. c

V hladnih dneh nas najbolj pogreje ...

Lana Rukelj, 2. c

Maša Grabrovec, 2. c

Špela Balažič, 2. c

Viktoria Meininger, 2. c

Žanet Hercog, 2. c

Ela Rutnik, 2. c

Nina Jagarinec, 2. c

Timotej Filej, 2. c

Tine Komljenović, 2. c

Tinkara Koder, 2. c

Stare predmete smo risali z ogljem. Pri delu smo uživali.

Brina Zidarič, 2. c

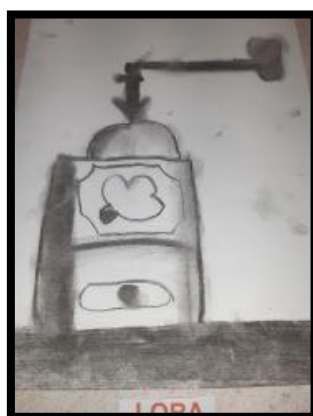
Lana Rukelj, 2. c

Timon Lajh Knuplež, 2. c

Špela Kaube, 2. c

Lora Soče, 2. c

Slikali smo čudovite znanilce pomladi.

Obiskal pa nas je tudi velikonočni zajček.

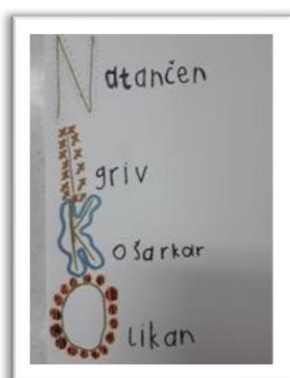
Projekt Spodbujamo prijateljstvo

Projekt Pišem z roko

Klemen Kunčnik, 2. c

Niko Šprem, 2. c

Žanet Hercog, 2. c

Špela Balažič, 2. c

Posebna posadka

Pred davnimi časi je bila ladja, na kateri je bila posebna posadka. Njeni člani so bili neustavljivi kapitan Belogradec, njegov sin Tritan in njegov brat Tregon z najboljšim kuharjem. Nekega dne so šli iskat najmočnejši dragulj, s katerim bi lahko zavladali svetu. Ko so prečkali vse ovire, so končno prišli do najmočnejšega dragulja. Odpluli so domov in ga odnesli v muzej ter postali najmočnejša piratska posadka. Še naprej so iskali zaklade.

Timotej Filej, 2. c

Medved na letеči preprogi

V gozdu je živel majhen medvedek. Nekega dne je našel letečo preprogo. Ni vedel, kaj naj naredi z njo. Ležal je na njej, nato pa je odšel do mame in vprašal, kaj lahko naredi s preprogo. Mama mu je rekla, naj poskusi leteti. Zdelo se mu je odlična ideja. Poizkusil je leteti in uspelo mu je. Odšel je po prijatelje iz gozda, da bi poizkusili, če leteča preproga res leti. Ko so jo poizkusili, je letela. Pospravili so jo v omaro na varno.

Timotej Filej, 2. c

Luna izgubi žogo

Nekoč je živela psička, ki ji je bilo ime Luna in je bila zelo navezana na svojo žogo. Nekega dne pa se je zgodilo nekaj čudnega. Lunina žoga je izginila. Naslednji dan se je Luna odločila, da bo poiskala svojo žogo. Luna je žalostna tavalala po stanovanju in po mestu. Pogledala je pod kavč, za omaro in pod posteljo, a žoge ni bilo. Ker Luna ni našla svoje žoge, je prosila svojo prijateljico Zojo za pomoč. Šli sta pogledat na travnik, a žoge ni bilo. Potem sta šli pogledat v gozd in tudi tam je ni bilo. Luna in Zoja sta se žalostni odpravili proti domu. Nato je Zoja v grmovju ob reki zagledala nekaj vijoličnega. Luna se je spomnila, da se je včeraj kopala. Prepričani sta bili, da je to Lunina žoga. Začelo je močno pihati in žogo je odpihnilo v reko. Zoja in Luna sta poskušali dohiteti žogo in Luni je uspelo. Nato je Luna pogumno skočila v reko in zadnji trenutek ujela žogo. Odpravili sta se domov. Luna se je zahvalila Zoji za pomoč. Obljubila ji je, da bo bolj pazila na stvari.

Ela Rutnik, 2. c

Čebela

Neke noči sem sanjala,
da me je čebela pičila.
A zdaj vem, da ni bilo res,
zares, zares.
Zdaj vem, da čebelji pik ni nič,
moje sanje so bile zanič.

Maša Grabovec in Lora Soče, 2. c

TRETJI RAZREDI SE PREDSTAVIJO

Možic

Mamice so pripeljale otroke k babici. Vnuki so babico prosili, da jim pove kakšne dogodivščine o možičku. Rekla jim je, da bo povedala samo eno, zato ker mora speči potico.

Bilo je lepo jutro, ko sem se spomnila, da imam ocenjevanje in se nisem prav nič učila. Poklicala sem možička. Možiček je rekel, naj vzamem s seboj svojega robota in brezžične slušalke, robot pa mi bo povedal vse odgovore. Vendar je bil problem. V tistih časih ni bilo ne robotov in ne brezžičnih slušalk. Zato sem mu to takoj povedala in že je bilo darilo pred vrati. Odprla sem vrata in ojoj! Avtobus! Bil je že pred postajo, jaz pa še nisem bila urejena. Hitro sem se umila in oblekla, ampak mi ni uspelo. No, odprla sem škatlo in v njej so bile brezžične slušalke in robot. Poklicala sem možička in me je z najhitrejšo hitrostjo pripeljal do šole. Postala sem živčna in roke so se mi tresle. Ko sem prišla do razreda, nisem smela imeti slušalk. Še zadnjič sem poklicala možička. Kaj pa naj zdaj? **Zaupaj v svoje znanje**, mi je rekel. In učiteljica me je izbrala za ustno ocenjevanje, **zaupala sem vase** in možička. **In res, uspelo mi je!**

To je to. Vam je bilo všeč? Ojoj! Ura je že sedemnajst in pet minut, jaz moram začeti peči potico in čez pet minut pride dedek. Možiček, speči moram potico in nimam časa! Umiri se in vse bo v redu. In je tudi bilo.

Gaja Žvajkar, 3. a

Kako raste prijateljstvo?

Moje življenje je šlo tako. Rodila sem se in ime mi je postalo Žana. Šla sem v vrtec, dobila sem prijatelje in tako sem rastla. Potem v šolo sem hodila in lepo se imela. Našla sem svojo najboljšo prijateljico. Ime ji je bilo Kaja. Skupaj sva rastli, skupaj sva bili. Ko spoznala sem jo, postali sva magnet. In ko bova zrastle, poklic bova imeli. Nikdar se ne bova izgubili, nikdar ne bova preganjali časa. Zame je prijateljstvo kot družina. Zame je ona moja zvezda Severnica. To je pravo prijateljstvo. Tako je rastlo najino prijateljstvo.

Žana Pajtler, 3. a

Možiček med dimniki

Nekoč je živela meščanka novega mesta. Ime ji je bilo Marjetica. Zelo rada je imela meščane, ki so živeli v starem mestu. Ampak nekoč je kralj novega mesta naročil, da Marjetica ne sme biti več prijazna do starih meščanov. In Marjetica ga ni ubogala, zato je na skrivaj hodila v staro mesto. Nekega večera pa so bili stari meščani zelo lačni, zato je Marjetica pripravila same zelo zdrave jedi, kot so sadna solata, meso, sadje in zelenjava. Vsak večer je otrokom pred spanjem povedala zgodbico za lahko noč. Tudi z otroki se je igrala in uživala je v njihovi družbi. Nekega dne je kralj videl, da gre Marjetica k starim meščanom, in jo je vprašal, kam gre. Marjetica mu je odgovorila po resnici. Kralju pa je bilo vseeno. Rekel je: »No, če pa že Marjetica hodi k starim meščanom, bomo pa postali prijatelji.« Stari meščani so se strinjali in živeli srečno do konca svojih dni.

Iris Veis, 3. a

Niki Čander, 3. a

Nik Smej, 3. a

Prijateljstvo

Prijateljstvo je lepo, polno lepih misli in lepih trenutkov, ki so nepozabni. Moja prijateljica me osreči, mi pomaga, se igra z menoj, mi posoja stvari in me razume, ko sem v stiski.

Ema Jus, 3. a

Peter Pan

Nekega dne je Peter Pan šel po Vendi, Jana in Mihca. Skupaj so odleteli v deželo Nije. Ko so prišli, so hoteli poiskati Izgubljenčke, da bi jih pozdravili. Tam pa jih je čakalo presenečenje. Izgubljenčkov ni bilo nikjer, drevo Nije pa je bilo prazno. Izgubljenčke je namreč ugrabil zlobni kapitan Kljuka. Odpravili so se proti Kljukovi ladji. Tam so našli Izgubljenčke, privezane na glavni jambor. Naenkrat pa so se Kljukovi pirati spustili v boj. Peter Pan je z lahkoto opravil s Kapitanom Kljuko. Vendi, Jan in Mihec pa so s pomočjo vile Zvončice premagali pirate in rešili Izgubljenčke. Ko so prišli do drevesa Nije, so se najprej pozabavali, nato pa je Peter Pan Vendi, Jana in Mihca odpeljal domov. Počil je lonec in pravljice je konec.

Tilen Kopše, 3. a

Peter Pan

Peter Pan je z Janom, Mihaelom in Vendi odšel v gozd raziskovat. Opazili so zelo lepe rastline. Zvončico je bilo malo strah, ker bi lahko v gozdu bil tudi kapitan Kljuka. Petra pa ni bilo strah niti za pikico. V gozdu so res srečali kapitana Kljuko. Kapitan je vzel meč in Peter je tudi vzel svoj meč. Potem sta se ostro gledala in začela sta se mečevati. Peter Pan je zmagal. Peter je predlagal, da bi nadaljevali pot. Vendi je bila lačna. Peter Pan ji je poiskal nekaj za pod zob. Nabral ji je maline in robide. Nekaj časa so hodili in prišli iz gozda. Vsi so bili zelo utrujeni in so se odločili, da se bodo spočili, nato pa so odleteli domov.

Jan Švajger, 3. a

Zehra Kajtazi, 3. a

Kaja Turk, 3. a

Po ogledu lutkovne predstave Plastonci smo v razredu razmišljali, brez katerih plastičnih stvari ne bi mogli preživeti in s katerimi trajnostnimi in okolju prijaznimi materiali bi jih lahko nadomestili.

Michel Pelko iz 3. a je zapisala, da je zanjo pomemben plastični predmet smetnjak. Pomemben je zato, ker se nabere veliko smeti. Nadomestila bi ga z lesom, ker je trdnjši in v njem bi se lahko zbiralo veliko različnih smeti.

Lovro Gačnik, 3. a

Tian Mlakar, 3. a

Anže Pleteršek Črnko, 3. a

Toplina doma

Dom je tam, kjer nam je najlepše.

Dom je tam, kjer okušamo koščke sreče.

Dom je tam, kjer družini v objem prihitimo,
kjer se počutimo varno

in mirno zaspimo.

Njegova toplina čuti se daleč naokrog,
je v našem srcu.

V njem je še bolj toplo,
kadar doma od sreče in lepih trenutkov
zasolzi se oko.

Jaka Dobaj, 3. a

Toplina

Toplina je družina,
je prijateljstvo.
Je sreča,
ko se objamemo,
se smejimo in se imamo
preprosto radi.

Mia Knuplež, 3. a

Ajda Majcen, 3. a

Moja toplina

Preden zaspim,
si topline želim.
Ko toplino začutim,
lažje zaspim.
Očka mi reče:
'Sinko, rad te imam.'
Ninici zašepetam:
'Zdaj pa čaka naju miren sanj.'

Bine Lorbek, 3. a

Toplina

Lepe besede in toplina doma
ogrejejo mi srce.
Družina mi vedno stoji ob strani
in jim je mar zame.
Zame jih skrbi,
ker me imajo zelo, zelo radi.
Rada jih imam tudi jaz,
ker so moja družina.
Obožujem njihova z ljubeznijo in skrbjo
napolnjena srca.

Lana Dijak, 3. a

Bor Rižnar, 3. a

VELIKO SNEGA

Moja pravljica

Nekoč je živel Jaka. Bila je zima, vendar brez snega. Jaka se je spraševal, zakaj ni snega. Verjetno zato, ker nismo doma okrasili. Nato so okrasili dom. Naslednji dan še vedno ni bilo snega. Verjetno zato, ker nismo še postavili smreke. Potem so postavili smreko. Naslednji dan, ko se je zbudil, še vedno ni bilo snega. Potem bom pa spekel piškote in dal še mleko. Naslednji dan še vedno ni bilo snega. Pozabil je, da Božiček pride čez en teden. Kaj lahko še naredim? se je vprašal Jaka in o tem razmišljal celo noč. Hitreje bo minil en teden, če bodo zabavni dnevi. Prvi dan je šel v kino. Drugi dan je šel na bowling. Tretji dan je šel gledat nogometno tekmo Paris proti Barceloni. Četrty dan je šel na sladoled. Peti dan se je igral s prijatelji. Šesti dan je šel tekat. Sedmi dan je sestavljal legokocke. Danes zvečer pride Božiček. Zaželel si bom, da bo veliko snega. Naslednji dan je zapadlo veliko snega. Zdaj se lahko kepam, sankam in postavljam snežake. To je najboljši dan na svetu, je rekel Jaka.

LIAM KOČEVAR, 3. B

Šopek, Nika Živko, 3. b

Oddelček OPB3B

ČUDEŽNI PREDMET

Moja pravljica

Nekoč je za sedmimi gorami živela vila z imenom Roža. Zelo rada je imela rože, a njena najljubša roža ni in ni hotela zrasti.

Nekega dne je vila Roža povabila svojo sestro na obisk. Ta sestra je bila zlobna. Zelo je bila jezna, ker je njena sestra imela tako lep vrt. Naenkrat je pobesnela, zato je vilo Rožo poslala v svoj grad. Od vile Rože najljubša roža je vedela, da se bo to zgodilo. Zato je roža poslal zajčka, da jo reši. Ko je prišel do tja, ni našel vile Rože. A ko jo je našel, je ni mogel rešiti. Ko je razmišljal in gledal na tla, je našel predmet, ki se mu reče čarobni copat. Copate je nataknil na noge in splezal po zidu ter rešil vilo Rožo. Hitro sta pohitela domov. In srečno sta živela do konca svojih dni.

LARA KOREN, 3. B

TULIPAN, KI JE KAZNOVAL LJUDI

Moja pravljica

Nekoč, pred davnimi časi, je živela zelo, zelo lepa roža. Bila je tulipan. Dišala je zelo lepo. Vsi otroci so se radi igrali okoli nje in jo vohali. Odrasli so govorili, da je čarobna in da je zagotovo strupena. A otroci jih niso poslušali. Nekega dne se je majhna deklica igrala okoli tulipana. Opazila ga je in utrgala. Odnese ga je domov in odnesla mami. Mama tulipana ni poznala in ni slišala govoric o njem, zato ga je seveda vzela. Deklica in mama sta živeli v revni hiši, zato sta bili veseli tulipana. Ko je stara gospa slišala o njegovi lepoti, si ga je želela. Ponoči ga je ukradla. Ko se je starka zjutraj zbudila, je odšla v vas. Vsi so se ji smejali. Povedali so ji, da ima zelo dolgo brado. Starko je bilo sram in ugotovila je, da je čaroben. Tulipan je vrnila deklici in njeni mami. Po treh nočeh se je zgodil čudež. Ko se je mama zjutraj zbudila, je bila hiša kot nova. Bila je bogata. In od takrat je imel vsak, ki je bil reven, ta tulipan. Tako so vsi, razen starke, živeli srečno do konca svojih dni.

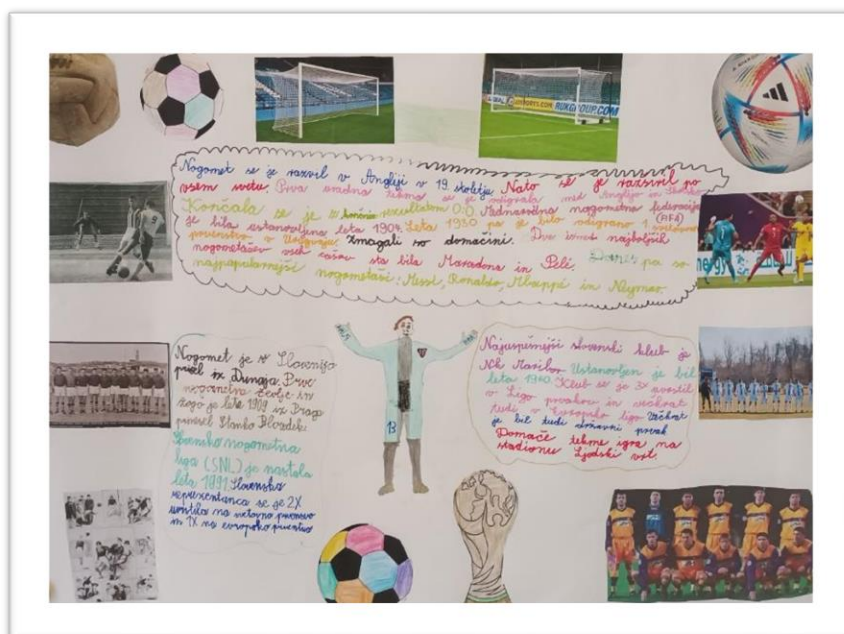

Ema Lorber, 3. b

Ajda Zemljich, 3. b

POLONA GORENŠEK, 3. B

Zgodovina nogometa,
Aleksander Podgornik in Jakob Grančar, 3.b

Strip Mr. Gutman, Andrej Hriberšek, 3. b

Strip Minecraft, Domen Kaluža, 3. b

Praznujemo, Polona Gorenšek, 3. b

Dediščina, Aleksander Podgornik, 3. b

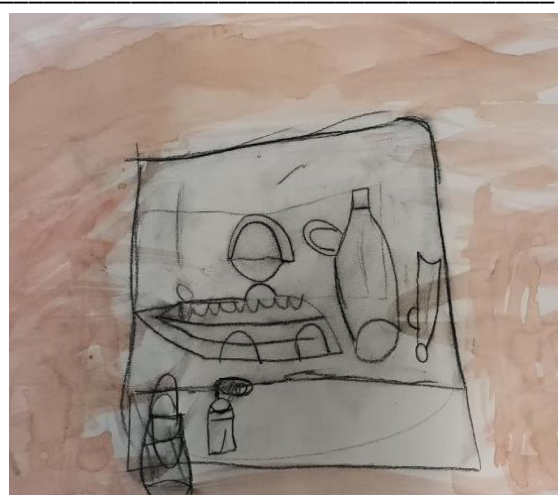
Praznujemo, Jakob Gračnar, 3. b

Tihožitje, Lara Žerjav, 3. b

Noč v mestu, Bian Zemljič, 3. b

Dediščina, Lina Vuk, 3. b

Praznujemo, Domen Kaluža, 3. b

Praznujemo, Anin Emeršič, 3. b

Marsovci na Zemlji, Polona Gorenšek, 3. b

Praznujemo, Andrej Hriberšek, 3. b

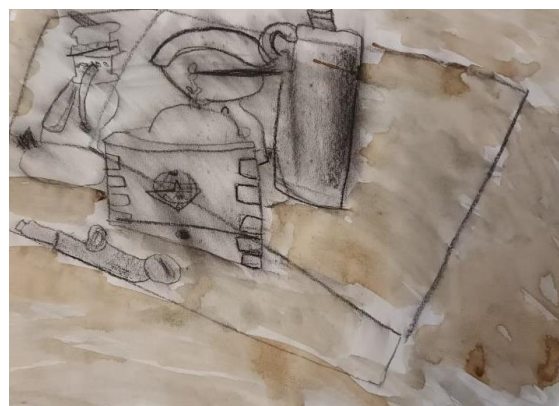
Noč v mestu, Naja Sagadin, 3. b

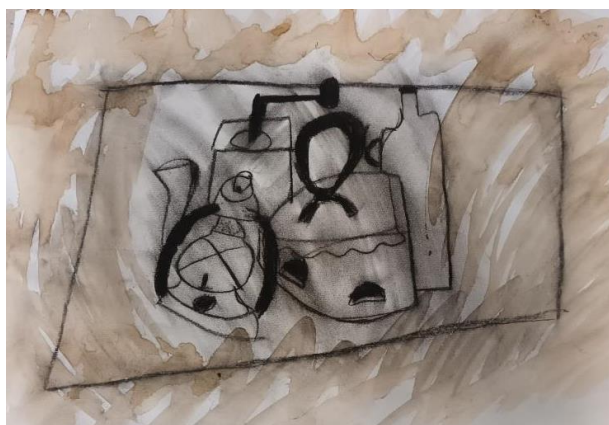
Noč v mestu, Filip Kokol, 3. b

Praznujemo, Mark Markl, 3. b

Dediščina, Lamija Jusić, 3. b

Dediščina, Marc Gabriel Vindiš, 3. b

Dediščina, Liam Kočevan, 3. b

TEKMA

Moja pravljica

Nekega dne so se po celem Mačjem mestu svetili panoji, ki so vabili na tekmo. Na panoju je pisalo: Tekma se prične jutri ob 19.00. Karte za tekmo se dobijo na vseh mačjih počivališčih. Muri, ki je živel v stolpnici ob mačjem stadionu, je hitro stopil do mačjega počivališča po vstopnice. Kupil je dve, eno za sebe in eno za prijatelja Cartka, ki je bil mačji župan. Naslednji dan sta se Muri in Cartek ob 17.30 dobila na Mačjem trgu. Eno uro in pol kasneje sta se odpravila na stadion. Čez pet minut se je pričela tekma. Tik pred polčasom je sodnik Miškovič dosodil enajstmetrovko. Golman Miško je ubranil strel. Nato se je ekipa Muckov zapodila proti голу Mačkonov in dala gol. Zabijali so gole 1, 2, 3 in 4. Končni izid je bil 0 : 4 za mucke.

Muri in Cartek sta spila veliko mleka in pogledala podelitev pokala.

Šopek, Filip Soče, 3. b

Pomladni šopek, Lara Koren, 3. b

Vita Vanek, 3. b

TRI POROČENE ŽENE**Moja pravljica**

Nekega dne so se sprehajale tri deklince, ki niso imele nobenega prijatelja, a to jih ni motilo, saj so imele druga drugo. Niso hodile v šolo. Po ves dan so se igrale s svojimi ročno izdelanimi igračkami. Niso imele mame in ne očeta. Elektronike še niso poznale.

Nekega dne so se sprehajale po svoji vasi in srečale malo mogočno čarovnico. Tej čarovnici ni bilo nikoli nič všeč in hotela je zavladati celemu svetu. Iznenada je prihitel na pomoč fant Peter in prebral čarovnico. Vse tri deklince so se zaljubile vanj in se hotele z njim poročiti. Peter se ni mogel odločiti, katero dekle naj izbere, da bo njegova žena. O poroki je slišala pregnana čarovnica, ki je naredila načrt, da katera se bo poročila s fantom, bo za vedno zaspala. To je slišala vrana in novico povedala Petru. Poiskal je čarovničin dom. Pričela sta se suvati, ko je naenkrat hudobna čarovnica padla v peč. Čarovnice ni bilo več, zato se je Peter odpravil domov. Doma se je odločal, s katero se poroči. Ena je bila prelepa, ena pregrda, ena pa ravno pravšnja. Drugi dve sta si pa našli druge fante.

Vsi so živeli srečno do konca svojih dni.

NIKA ŽIVKO, 3. B**HANA MIŠKA****Moja pravljica**

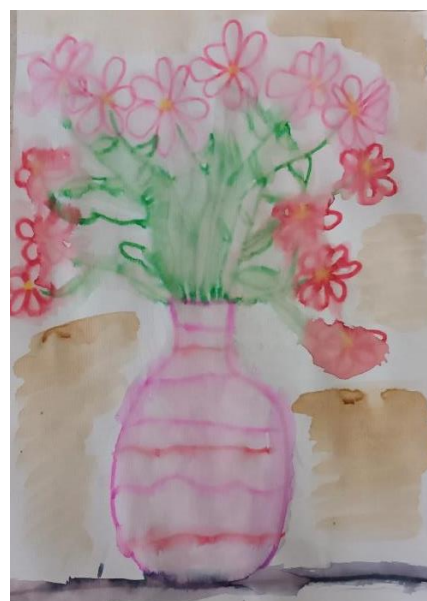
Hana je živela v Miklavžu. Za vikend je šla k svojemu dedku, ki živi na Ptujski cesti. Ko se je bližala noč, je Hana šla spat. Ob 1.00 zjutraj je šla v kuhinjo in pojedla 1 kg sira. Naslednji dan je dedek vstopil v Hanino sobo. Ampak namesto Hane je zagledal miš. Rekla je: »Živijo, dedi, cvil, cvil!« Dedek se je prestrašil, saj je bila v sobi miš in ne Hana. Rekel je: »Kaj se je zgodilo, kaj naj storim? Starša prideta ob 15.00, sedaj pa je že 14.30? Kaj naj storim?«

Hana je ukazala: »Moraš narediti tri naloge: vrzi posteljo iz hiše, uniči budilko, daj mi ves sir v hiši. Ko je dedek opravil vse te naloge, se je Hana spremenila nazaj v punco.

Živeli so srečno do konca svojih dni.

ANDREJ HRIBERŠEK, 3. b

Pomladni šopek, Filip Soče, 3. b

Šopek, Floreta Gashi, 3. b

MOJ PRIJATELJ

Prijatelj je tisti,
ki mi vedno zaupa
in nikoli ne obupa.

Prijatelj je tisti,
ki mi pomaga v dobrem in slabem,
ko na kolena padem.

Prijatelj je tisti,
ki me dobro pozna in
nikoli ne izda.

Prijatelj je tisti,
ki me spoštuje in
me vedno varuje.

Prijatelj je tisti,
ki se z mano igra,
ko sem sam doma.

Jakob, Bian, Ajda, Ema M., Polona, 3. b

V Zajčji deželi, 3. b

PRIJATELJČEK

Prijatelj je prijazen,
prijazen zelo,
vedno je ob tebi,
ko ti je hudo.

Igro si izbereva igrivo,
da nama je
fino nagajivo.

Andrej, Filip S. in Filip K., 3. b

Vse najboljše ob DNEVU ZEMLJE, 3. B

Stari čevlji v novi uporabi, 3. b

PRIJATELJICI

Prijateljici si
vedno stojita ob strani.
Prijateljici si
pomagata,
ko rabita pomoč.

Prijateljici si
vedno stojita ob strani,
druga za drugo
vedno v brani.

Prijateljici se imata radi,
druga drugi stojita ob strani.

Ema L., Lina, Kim in Floreta, 3. b

Pomladni šopek, Ema Medved, 3. b

ŽIVLJENJE ČEZ 200 LET

Čez 200 let bodo avtomobili vozili po virtualnih tračnicah po zraku. Oblačila bodo narejena iz draguljev. Vsi ljudje bodo stanovali v nobel hišah. Jedli bodo čarobno zdravo hrano za večno življenje. Pili bodo začarano pijačo. Šole bodo zelo napredne in velike. Hrano bodo stregli roboti, ki bodo govorili slovensko. Obuti bodo v čevlje iz draguljev - smaragdov, diamantov, rubinov ... Televizije bodo ogromne in imele bodo prek 2000 programov.

JAKOB GRAČNAR, 3. B

Šopek, Ema Medved, 3. b

Mašin dežnik je lahko balon

Nekoč pred davnimi časi je živela deklica z imenom Maša. Imela je prekrasen zlatorumen dežnik. Na prekrasen sončen dan je na travniku izdelovala papirnato rožo. Mimo je pritekel Peter. To je bil fant iz sosednje vasi. Odhitela je v hišo po novo žogo. Žoga je bila rdeče in zelene barve. S Petrom je nekaj časa igrala nogomet, potem pa ... Štrbunk! Žoga je padla v potok. Mama, oče, dedek in babica so takrat prišli domov. Mašo so vprašali, kje je žoga? Takrat je domov prišla tudi teta Tina. Vsi so se jezili nanjo. Maša se je skrila pod njen zlatorumen dežnik. Nato je pet zlatih metuljčkov sedlo na njen dežnik. Poletela je v nebo. Na tleh je videla potok. Ob potoku pa travnik. Na travniku so rasli beli tulipani, zvončki, marjetice, ivanjščice, bele vrtnice in polno drugih belih cvetlic. Potem se je začela počasi spuščati. Ko je prispela na travnik, je videla, da je v potoku polno zlatih ribic. Na travniku pa so se lovili zajčki. Odrtgala je vrtnico in zajčki so v trenutku spremenili barvo. Odrtgala je nekaj cvetlic in se hitro odpravila na pot nazaj domov. Ko je prispela domov, je v bližnjem potoku našla žogo in se brez pomisleka pognala za njo. Vsa mokra je s šopkom in žogo v roki odšla v hišo ter vsakemu družinskemu članu podarila eno cvetlico. Babica je postala najboljša kuharica v Sloveniji. Kuhala je v najbolj znani restavraciji. Dedek je postal plesalec. Zaplesal je na največjem odru v Mariboru. Takrat, ko je mama Simona povonjala svojo cvetlico, je postala najlepša ženska v celi deželi. Teta Tina je postala učiteljica, ki so jo vsi otroci oboževali. Oče pa je postal najbolj znan pilot v širni Sloveniji. Maša si je sama pri sebi mislila, da ne rabi cvetlice, ker ima svoj dežnik in njen dežnik je lahko balon. Odpravila se je iz sobe, nato pa zagledala, da ji nekaj visi z dežnika. Ustavila se je, to snela z dežnika in ugotovila, da je to bila zadnja cvetlica. Povohala jo je in postala znana pisateljica ter napisala to zgodbo.

Maša Marko, 3. d

VITO LESKOVAR, 3. D

ALJAŽ FALETIČ, 3. D

MAŠA MARKO, 3. D

NAJA ŽIVKO, 3. D

Vitov dežnik je lahko balon

Nekoč je bil fant Vito. Živel je na robu velikega mesta. Nekega dne sta se Vito in Aleksander igrala na igrišču. Nato je začelo deževati, hitro sta se skrila pod dežnik. Zaprla sta oči in nenadoma sta bila nad mostom. Videla sta otroke, ki se igrajo na cestah. Ko sta letela nad restavracijami, so ljudje kar strmeli v njiju. Letela sta med bloki, hoteli, restavracijami in oblaki. Nato je začelo močno pihati. Odnoslo ju je v puščavo, kjer sta videla kaktuse. Ure in ure sta letela, nato pa sta spet zagledala mesto. Pristala sta na Eifflovem stolpu.

Vito Leskovar, 3. d

Tanja dobi psička

Tanja je živel v Mariboru. Želela si je domačo žival. Starši so ji rekli, da ne more imeti domače živali, ker živijo v bloku. Tanja je bila žalostna. Ko je Tanja imela rojstni dan, sta ji starša kupila psička. Tanja se ga je razveselila. Svojega psička je poimenovala Piki. S Pikijem je vsak dan odšla v park. Skupaj sta počela veliko stvari. Nekega dne so naredili pravilo, da psi ne smejo v trgovino. Ko je Tanja to izvedela, je bila žalostna. Piki je najraje hodil s Tanjo v trgovino. V trgovini si je Piki lahko vedno izbral priboljšek. Nekega jutra, ko se je Tanja zbudila, ni bilo nikjer Pikija. Mislila je, da je zbežal, ker je bila ponoči nevihta. Našla ga je v svoji omari. Srečna je bila, ker ga je našla. Tako se je lahko z njim igrala.

Ava Dalin Komotar, 3. d

Pajkov mož

Nekoč je bil pajkov mož. To ni bil nek navaden mož. Bil je nekaj posebnega, ker je reševal svet. Nekoč se je zgodilo, da ga je posrkalo v črno luknjo. Tam je bil svet pajkovih možev. Srečal je svoje stare prijatelje. Povedali so mu, da je to svet roparjev. Nekega dne jih je napadla pošast iz morja. Premagali so jo in živeli srečno do konca svojih dni.

Lino Kline, 3. d

Princesa Klara

Nekoč za devetimi gorami je živel princesa Klara v prečudovitem gradu. Imela je kočijo in dva bela konja. Z njo sta živel oče in mačeha. Mačeha je bila zlobna do Klare. Morala je čistiti, prati in sesati. Bila je žalostna, ker je morala veliko delati. Oče ni vedel, kaj se dogaja, ker je bil v službi. Nekega dne se je hitro vrnil domov. Videl je, kaj se dogaja. Mačeha je bila zato kaznovana s čiščenjem celega gradu. Klara je imela veliko prostega časa in je bila srečna. Včasih je priskočila na pomoč mačehi. Tako so srečno živeli do konca svojih dni.

Zala Kozar, 3. d

LINO KLINE, 3. D

MARK VEGAN, 3. D

MAJA FUKNE, 3. D

ZALA CEBE, 3. D

PIA KOZAR, 3. D

Čarobne barvice

Nekoč je živela deklica po imenu Ema. Ema je zelo rada risala. Nekega dne sta z mamo odšli kupit barvice, da bo lahko narisala kužka. V trgovini si je izbrala rdečo, modro, zeleno in rumeno barvico. Ko je prišla domov, je nekaj zaslišala. Videla je, da njene barvice govorijo. Ni vedela, če je to res, da njene barvice govorijo, zato je poklicala svojo najboljšo prijateljico Niko. Nika je bila presenečena, kako lahko njene barvice govorijo. Barvice so jima povedale, da so čarobne in so edine na svetu, ki znajo govoriti. Ema in Nika so barvice rekle, da jih morata vrniti v trgovino, ker je to njihov dom. Ema si je kupila nove barvice. Narisala je kužka z novimi barvicami in srečno živela do konca svojih dni.

Pia Kozar, 3. d

LUCIJA B.
POTOČNIK, 3. D

Žirafa z malim vratom

Nekega dne je živela žirafa, ki je imela majhen vrat. Vse žirafe so se ji smejale. V šoli za žirafe ni imela nobene prijateljice. Bila je zelo žalostna. Nekega večera si je zaželela, da bi imela velik vrat. Naslednji dan se ji je želja uresničila. Nihče na šoli je ni prepoznal. Ko je prišla domov, je starša nista spustila v hišo. Ugotovila je, da je boljša, kakršna je. Naslednje jutro je spet imela majhen vrat in na šoli je dobila prijatelje. Živela je srečno do konca svojih dni.

Val Rojko, 3. d

ŽIGA IRŠIČ, 3. D

Deček in čarobni klobuk

Nekoč je živel deček po imenu Jani, ki sta mu umrla starša. Pazila ga je teta, ki ni imela hrane. Deček Jani je šel v gozd na lov. Ujel je zajca, ki mu je rekel: »Ne pojey me, dal ti bom klobuk, ki je poln zlatnikov.« Napolnila sta cel hladilnik dobrot in povabila celo vas. Med zabavo je prišel ropar Cene, ki je ukradel čarobni klobuk. Z njim je odšel v gozd, kjer je ugotovil, da v čarobnem klobuku ni zlatnikov. Razočaran ga je pustil na tleh in ponovno ga je našel Jani. Klobuk se je ponovno napolnil z zlatniki. Od takrat naprej jima ni nikoli zmanjkalo zlatnikov.

Aljaž Faletič, 3. d

LINA
GRAJFONER, 3. D

Psička Sofi

Nekoč je živela mala psička brez doma. Videla je veliko ljudi in jih prosila, da bi jo vzeli k sebi domov. A noben je ni želel. Nekega dne je mala psička videla deklico, ki si je prav zares želela psičko. Mala psička je odšla do deklice. Deklica je svojo mamo prosila, če jo lahko vzame s seboj domov. Mala psička je odšla za njima. Čakala je pred vrati celo noč. Zjutraj je prišla ven iz hiše deklica, ki jo je včeraj videla. Deklica je malo psičko vzela v naročje in poklicala mamo. Spet jo je prosila, če jo lahko ima. Mama se je nekaj časa odločala, nato pa ji je rekla, da lahko. Deklica je bila zelo vesela. Mali psički je dala ime Sofi. Zelo rada jo ima in se z njo igra.

Alina Premzl, 3. d

ANEJ KOZEL, 3. D

ALINA PREMŽL, 3. D

ANJA HERCEG, 3. D

VAL ROJKO, 3. D

ANŽE HORVAT, 3. D

AVA DALIN KOMOTAR, 3. D

Bogat in reven kmet

Nekoč sta živel bogat in reven kmet. Bogati kmet je imel veliko kokoši. Revni kmet ni imel kokoši. Imel je tri otroke. Vsak dan je šel služiti k bogatemu kmetu. Zvečer ga je prosil za tri jajca. Potreboval jih je za otroke, da jim je lahko pripravil večerjo. V klobuk je dobil samo eno jajce. Žalosten je doma iz klobuka vzel jajce in klobuk odložil na stol. Opazil je, da je klobuk poln jajc. Nikoli jih ni zmanjkalo. Otroci so jih lahko jedli, kadar so jih želeli. Bogatemu kmetu pa je lisica ponoči pojedla vse kokoši in ni imel niti več jajc zase.

Mark Vegan, 3. d

Sisujin dragulj

Nekoč predavnimi časi so na otoku živeli zmaji. Ker so bili čarovni, so na svet prinesli življenje. Čez 500 let so se pojavili Druni. To so bila čudna bitja, ki so imela moč, da so posrkala življenja ter te spremenila v kamen. Nekega dne so zmaje spremenila v kamen. Razen enega. To je bila Sisudatu, ki si je naredila zmajevski dragulj in uničila vse Drune. Noben zmaj se ni osvobodil. Sisudatu je našla človeka, ki sta odšla poiskati zmaje. Odšli sta v Krempelj in našli zmaje. Nato so se ponovno pojavili Druni. Človeka je zaščitila Sisu in uspeli sta uničiti Drune. Na koncu se je pojavil sladkorni dež. Zmaji so začeli plesati. Vsi so živeli srečno do konca svojih dni.

Žanin Bračko, 3. d

Čudežen avto

Nekoč je na odpadu bil avto. To ni bil navaden avto. Bil je čudežen avto, ki je imel super moč. Lahko je letel in se spreminjal v robota. Nekega dne je tja prišel stric po imenu Matjaž. Matjaž je opazil avto. Avto je na prikolici pripeljal domov. Matjaž ni vedel, da ima avto super moč. Doma je avto prebarval, ker je bil zarjavel. Z avtomobilom je bil zadovoljen in je srečno živel do konca svojih dni.

Anže Horvat, 3. d

Deklica Julija

Nekoč predavnimi časi je živel deklica Julija. Ko je bila še dojenčica, sta ji umrla mama in oče. Živel je z babico in dedkom v majhni stari hiši. Nekega dne je Julija šla nabirati borovnice. V gozdu je našla izgubljenega psička. Julija je psička odnesla domov in mu dala ime Srečko. Ko je minilo natanko eno leto, je deklica psičku podarila pisano žogo. Srečko se je Juliji zahvalil. Julija je bila presenečena, da njen kuža govori. Od tistega dne je Julija imela prijatelja, ki so hodili k njej domov, da so se lahko igrali z govorečim kužkom.

Mery Polignone, 3. d

ŽANIN BRAČKO, 3. D

Zapuščena in čarobna hiša

Nekoč je bila majhna muca po imenu Puhica. Živel je v gozdu. Ni imela prijateljev. Bila je osamljena. Nekega dne se je zbudila in hodila po gozdu. Ko je začelo deževati, je Puhica opazila zapuščeno hišo. Ko je vstopila v hišo, je zaslišala strašen zvok. Strah jo je bilo iti v hišo. Bila je lačna, žejna in še zeblo jo je. Hiša je bila umazana in na črno pobarvana. Iz kuhinje se je slišal ropot. Ko je odprla vrata, ni bilo ničesar v kuhinji. Naslednje jutro se je zbudila in hiša je bila pobarvana na roza. Začudila se je. Pomislila je, če je hiša čarobna. Na listu je pisalo, da je hiša čarobna. Na vratih hiše je visel napis: hiša od Puhice. Puhica je dobila nov dom. Kmalu je dobila novo prijateljico. Srečno sta živeli v novi hiši do konca svojih dni.

Zala Cebe, 3. d

AJDIN HALILOVIĆ, 3. D

Čarovniški napoj

Za devetimi gorami so živele tri čaravnice. Imele so sedem zmajev. Poklicale so se po čarovniškem telefonu. Dogovorile so se, da bodo v soboto zvečer skuhale zelen napoj. Prva čaravnica je sestavila recept, druga čaravnica je napoj mešala in tretja čaravnica je v napoj dajala sestavine. Recept je vseboval naslednje sestavine: ščepec slonovih dlak, slina ognjenega zmaja, posebno ptičje pero ... Ko so vse sestavine zmešale, je nastal čarovniški napoj. Sedle so na čarovniški kavč ter počakale, da nekdo napoj spi. Mimo hiše je prišla sosedka Ema. Prva čaravnica je hitro stekla do nje in ji pod nos pomolila napoj. Ema je spila napoj in začela kihati. Ojoj! Čaravnice so se smejale. Ema je od žalosti potočila solze. Čaravnice so od smejanja padle v reko. Ema je iz nahrbtnika vzela vodo ter jo spila in nehala kihati. Srečno je živela do konca svojih dni.

Anja Herceg, 3. d

MERY POLIGNONE, 3. D

Čarobno pisalo

Nekoč je Miha dobil čarobno pisalo. Deček ni vedel, da je to čarobno pisalo. Ko je začel pisati, je pisalo nenadoma začelo pisati samo. Miha se je ustrašil. Pisalo je govorilo in samo pisalo domačo nalogo. Mama mu je vzela pisalo in ga vrgla v koš. Naslednje jutro so čarobno pisalo odpeljali na smetišče. Miha se je odločil, da poišče pisalo. Odpravil se je na smetišče in ga našel. Pisalo je odnesel domov. Z njim se je pogovarjal in pisal naloge.

Naja Živko, 3. d

Prijateljci

Nekoč je živela deklica Julija. Želela je imeti muco. Starši ji tega niso dovolili. V šoli je imela sošolko Rebeko, ki ni bila do nje prijazna. Čez dva tedna je Julija imela rojstni dan. Od staršev je dobila muco. Julija ji je dala ime Tačka. Nekega dne je muca začela govoriti. Juliji je rekla, da se bo nekaj zgodilo. Tačka je skočila skozi okno. Na mizi ji je pustila knjigo. V knjigi je pisalo, da si lahko nekaj zaželi. Julija si je zaželela, da bi sošolka Rebeka postala prijazna. Želja se ji je uresničila. Tako sta Rebeka in Julija postali najboljši prijateljci.

Lina Grajfoner, 3. d

ZALA KOZAR, 3. D

Drobtine iz Mišje doline ... po naše ...

Miška gre po sirček

Dudltirček – miška gre po sirček.
Dudlti – miška že hiti.
Dudlta – miška ga ima.
Dudltre – miška srečna je.

Lev Borko, 3. c

Miška je bolna

Miška je bolana,
ne diši ji hrana.
Topli čaj popije,
z odejo se pokrije.

Zala Mirt, 3. c

Miška gre na pot

Miška gre na pot v mesto,
kjer bo našla dolgo cesto.
Cesta je pokrita z zlatom,
miška pa pokrita z blatom.

Julija Kirijakopulos, 3. c

Ko pride miška

Ko pride miška,
je v luftu cela naša hiška,
ko se pobere,
je kot iz transfere.

Mila Jurišič, 3. c

Pek Mišmaš

Zaradi hudobne Jedrt je pek Mišmaš odšel neznano kam ...
Pravijo, da si je – tam nekje – ustvaril novo življenje ...

Pekarna pri Mirnem psu

Ubogi Mišmaš se je podal v širni svet. Ustavil se je v mirnem mestu z imenom Pasji svet. Tam si je čez en mesec že ustvaril pekarno po imenu Pekarna pri mirnem psu. Pri peki so mu pomagali čudežni psi, ki so znali celo govoriti. Pek Mišmaš si je v svoji pekarni ustvaril red. In red je bil tak, da so črni psi pekli črni kruh, rumeni psi so pekli koruzni kruh, rjavi psi so pekli štručke in psi mladiči so pekli najrazličnejša peciva za otroke. Pek je spoznal veliko novih strank in prijateljev. Nikomur pa ni izdal svoje skrivnosti, pa če so ga še tako zelo prosili. Zraven novih strank in prijateljev je nekega dne našel tudi ljubezen svojega življenja in se poročil.

Kaja Zvezič, 3. c

Pekarna Čiv-čiv

Pek Mišmaš je odšel v vas, kjer si vsi med seboj zaupajo. Ta vas se je imenovala Vas zaupanja. V vasi si je Mišmaš odprl novo pekarno, ki jo je poimenoval Čiv-čiv. V njegovi pekarni so mu pri peki pomagali ptički. Črni ptički so bili odgovorni za črni kruh, rumeni ptički za koruzni kruh, beli ptički za beli kruh. Vsi v vasi so imeli njegove dobrote najraje. Res je, da so vaščani peka Mišmaša imeli radi, ampak res je tudi, da jih je zanimalo, kako lahko sam naredi toliko dobrot. Vprašali so ga, če mu kdo pomaga. Povedal jim je, da vse naredi sam. Ker so mu vaščani zaupali, so mu tudi verjeli. Tako je njegova skrivnost ostala skrita ...

Mila Juriševič, 3. c

Pek Micmac

V Mačji vasi je doma pek, po imenu Micmac. Ima temno rjave oči, svetle lase in brke kot mačje brčice. Ima belo srajco in temno modre kavbojke. Preko majice ima svetli predpasnik. V pekarni mu pomagajo muce, ki so živih barv, na primer: rumene pečejo koruzni kruh, bele muce ajdov kruh in še naprej bi lahko razlagala, a bi bilo do noči. Vsak dan se otrokom cedijo slin in tako zjutraj želijo v pekarno Micmac. Neke noči, ko so mucke pekle kruh, so slišale rahlo lajanje pred vrati. Slišati je bilo, kot da je nekdo prestrašen. Pek Micmac je odprl vrata in zagledal kužka. Mačke so se ustrašile, a jih je pek pomiril. Kužek je bil prijazen in je postal član pekovske ekipe, ampak moral je obljubiti, da ne bo lovil mačk in, da ne bo nikomur izdal pekove skrivnosti. Pek Micmac pa si ne more kaj in se sprašuje, le kako je sedaj v Mišji vasici – zdaj, ko ga ni več tam ...

Lana Figek, 3. c

Globoka razmišljanja majhnih glav ...

Kaj dela predsednica države?

- Predsednica države se ukvarja s politiko in ureja papirje za državo. (Mila, 3. c)
- Predsednica države hodi na sestanke s predsednicami in predsedniki drugih držav in o tem potem poroča predsedniku vlade. (Kaja, 3. c)
- Predsednica države veliko govori, ukazuje in rešuje probleme. (Alen, 3. c)
- Predsednica države se šminka, lepo oblači, rada obuje čevlje z visoko peto in popravlja napake drugih. (Lina, 3. c)
- Predsednica države sedi na stolu v svoji pisarni in razmišlja o tem, kaj vse bi lahko naredili. (Matic, 3. c)
- Predsednica je zelo bogata, pomaga ljudem, je prijazna in pozna odgovore na vsa vprašanja. (Tia, 3. c)
- Predsednica države ureja liste, spreminja svet in izdaja dovoljenja za gradnjo novih hiš. (Maja, 3. c)

Če bi jaz bil predsednik/predsednica Slovenije ...

- Če bi bila jaz predsednica države, bi delali na dan 8 ur in manj, ne bi dovolila, da škropijo rastline s strupenimi škropivi, poskrbela bi, da bi bilo manj prometa in privoščila bi si lahko vse, kar bi hotela. (Maja, 3. c)

- Če bi bila jaz predsednica Slovenije, bi na prvem mestu poskrbela, da bi vsi imeli hrano, zavetje in brezskrbno življenje. Poskrbela bi, da bi bili vsi zdravi in srečni. (Mila, 3. c)
- Če bi bila jaz predsednica Slovenije, bi hodila na zabave za pomembne ljudi, hodila bi na pomembne sestanke in pomembne prireditve, sprejemala bi velike odločitve, velikokrat bi bila na televiziji in velikokrat bi letela z letalom. (Kaja, 3. c)
- Če bi bil jaz predsednik, bi v državi povečal »ekološkost«. Bil bi prijazen do vseh ljudi in boril bi se za njihove pravice. (Lev, 3. c)
- Če bi jaz bil predsednik države, bi vodil državo in delal, kar bi hotel. (Nejo, 3. c)
- Če bi jaz bil predsednik Slovenije, bi imel vse zastonj. (Tim, 3. c)
- Če bi bila jaz predsednica države, bi dovolila, da ljudje v Sloveniji delajo, kar hočejo, in vsem bi povišala plače. (Ema, 3. c)
- Če bi bil jaz predsednik Slovenije, bi zmanjšal proizvodnjo plastičnih vrečk, imel bi sestanke o tem, kako pomembno je imeti čisto državo. Gradil bi šole po svetu v državah, kjer nimajo denarja za to. Ustanovil bi več humanitarnih organizacij, ki bi pomagale tistim, ki potrebujejo pomoč. (Alen, 3. c)

Mila Jurišič, 3. c

Rene Rukelj, 3. c

Tia Pranjić Pernek, 3. c

4. IN 5. RAZRED

Moje sanje

V mojih sanjah vidim
zvezde, planete, Sonce,
Luno in rakete.

Ko vidim Luno,
razmišljam, da zbudim
mojo sestro Uno.

Dokler zvezde žarijo,
muce živijo,
psi lajajo in ribe plavajo.

Na Marsu vidim različne
barve,
na Luni vse njene mene,
na Soncu pa njegove
žarke.

Ko Sonce močno zažari,
poči lonec
in mojih sanj je konec.

Nadja Stojanović, 4. a

Spomladanski šopki, 4. a

Kolaž, neenakomerno razporejanje oblik, 4. a

Ko bom odrasel/-la, želim postati ...

... policist, saj želim zaščititi ljudi pred psihičnim nasiljem ter otroke in odrasle ljudi pred pretepanjem. Kot policist bom šel v šolo, kjer bom predstavil prometna pravila in varno pot do šole. Želim se voziti s policijskim avtomobilom zaradi posebnih luči in sirene. Všeč mi je, da bom oblečen v uniformo in bom delal tudi v pisarni.

Ne pozabi! Lahko dosežeš vse in si, karkoli želiš postati, če se dovolj potrudiš.

Alin Adrovič, 4. a

... pevka, ker bi rada pela na odru pred ljudmi in nastopala na Evroviziji. Pevka si želim biti, odkar sem bila še zelo majhna.

Ava Bandur, 4. a

... profesionalni voznik BMX-kolesa, ker sem že sedaj med boljšimi in se mi zdi, da bi lahko na tem področju uspel.

Nik Fic, 4. a

... tehniški inženir, ker je delo zelo zapleteno in ker potrebuješ veliko znanja. V tem poklicu se zelo dosti ukvarjaš s programiranjem.

Jaka Gačnik, 4. a

... veterinar, ker rad delam z živalmi in proučujem bolezni. Želim jih pozdraviti in jim pomagati pri okrevanju.

Vito Mikerevič, 4. a

... dreserka psov in delati v pasji šoli, saj so mi živali zelo všeč in zabavne. Ko sem imela tri leta, smo imeli kužka, ker pa je ati dobil astmo, smo ga morali oddati. S kužki se zelo rada igram in želim jih tudi nekaj naučiti, tako kot mene uči moja učiteljica. To si želim postati tudi, ker hočem izvedeti čim več o psih in njihovem načinu življenja. Pri tem poklicu mi je všeč, da moramo sodelovati.

Eva Pajtler, 4. a

... vojak, saj mi je všeč njihovo sodelovanje in želim varovati našo samostojno državo.

Urh Pleteršek Krček, 4. a

... policist, ker bom oblečen v policijsko obleko in če se bom zelo potrudil, bom imel na policijski obleki 5 zvezdic. Želim si tudi sodelovati v policijski akciji.

Luka Ponudič, 4. a

... znanstvenica, ker že veliko znam o vesolju in se mi zdi zelo zanimivo. Všeč mi je tudi delovni prostor. Rada bi odkrila zdravilo, po katerem bi umrle živali spet zaživele.

Evelina Rižnar, 4. a

... profesionalni nogometaš, saj rad igram nogomet in je moj najljubši šport. Zelo rad bi bil med najboljšimi igralci.

Žan Sodec, 4. a

... sprehajalka psov ali delati v trgovini, kjer prodajajo pse. Zelo rada imam kužke in tudi druge živali.

Nadja Stojanović, 4. a

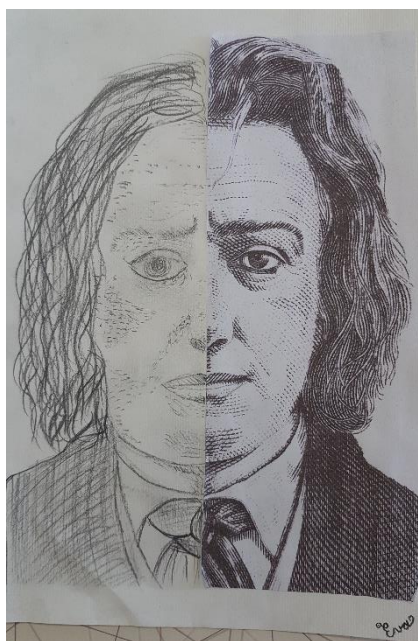
... računalničar, ker že od nekdaj znam uporabljati računalnik. Znam programirati, znam narediti mini igrico in delo z računalnikom mi je bilo vedno zanimivo. Želim postati programer.

Mark Šošterič, 4. a

... računalničar, ker mi je všeč delo z računalniki in ker bi se rad naučil programirati in ustvariti video igro.

Žiga Štok, 4. a

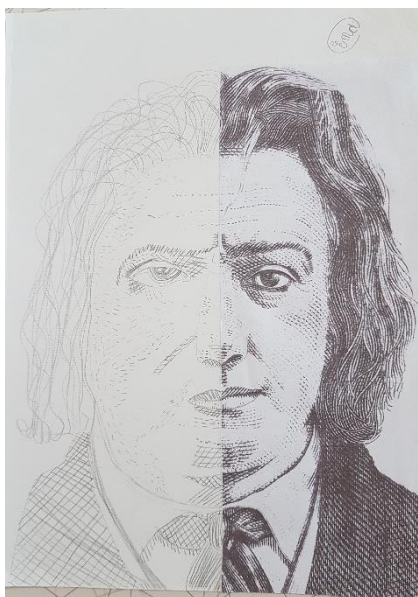
Prešerni iz 4. a

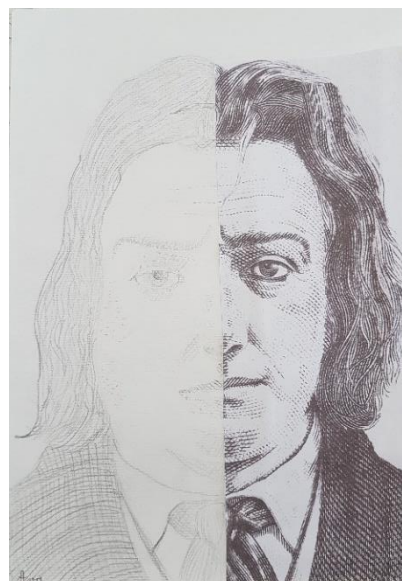
Eva Pajtler

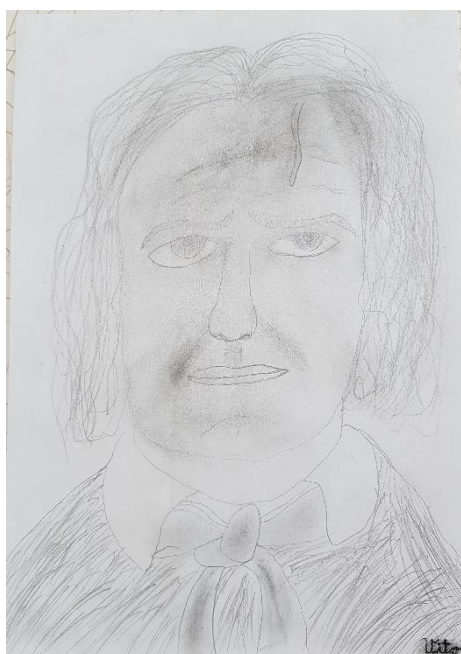
Alin Adrović

Ema Zorko

Ava Bandur

Vito Mikerevič

Luka Ponudič

Zamešane pravljice

Muzikanti

Nekoč je živel kmet, ki je imel osla. Ko mu je osel odslužil in je bil že star, je kmet vprašal svojo ženo, ali ga naj spodi ali ubije. Osel je to slišal in vedel, da se mu na kmetiji ne piše nič dobrega, zato je zbežal. Odločil se je, da gre v deželo Nije, kjer bo postal muzikant. Ko je nekaj časa hodil, je srečal volka, ki je glasno sopihal. Vprašal ga je, zakaj sopiha. Volk je odgovoril, da so njegovi zobje že stari, kozlički v tem kraju pa zelo žilavi. Osel je volka povabil s seboj in mu povedal, kam je namenjen in da bo postal muzikant in tako zaslužil za hrano. Skupaj sta šla naprej in čez nekaj časa srečala mačka, ki ga vsi kličejo Obuti maček. Vprašala sta ga, zakaj ga tako kličejo, in povedal jima je, da zato, ker je ljudi reševal pred hudobneži. Toda maček se je vedno bolj dolgočasil, saj so ljudje postali prijazni drug do drugega in tako je ostal brez dela. Mačku sta povedala, kam sta namenjena, in ga povabila, da se jima pridruži, če tu nima več kaj delati. Tako so vsi trije skupaj odšli naprej in hodili nekaj časa, dokler niso srečali žalostnega petelinčka. Vprašali so ga, zakaj je žalosten. Povedal jim je, da je njegov glas prešibak in ne more več tako glasno kikirikati, zato je odšel od svojega gospodarja. Vsi trije so mu predlagali, da gre z njimi v deželo Nije, kjer bodo postali muzikanti. Petelinčku je to bila najbolj »kul«, fantastična in nora ideja, ki jo je kadarkoli slišal. Bil je takoj za to. Tako so hodili in hodili, dokler jih na poti v deželo Nije ni napadel kapitan Kljuka. Prijatelji niso imeli ničesar, s čimer bi se lahko branili. Prestrašeno so čakali na konec. A kar naenkrat se je pred njimi pojavil princ na belem konju in se več dni

spopadal s kapitanom Kljuko. Na srečo je zmagal princ in jih rešil. Vsi veseli so stekli v deželo Nije in tam postali muzikanti. Vsi so jih radi poslušali in jih še danes, če še niso umrli.

Eva Pajtlar, 4. a

Družina

Nekoč je Pepelka šla na obisk k svoji babici. Med potjo je v gozdu srečala medveda. Ustrašila se je in zbežala. Ko se ji je zdelo, da je že dovolj daleč, se je ustavila. Pogledala je okoli sebe in opazila, da je v neznanem mestu. Prestrašeno je zavpila: »Na pomoč!« Medved je slišal, da nekdo vpije. Sledil je zvoku in tako prišel v Mesto čudežev. Zagledal je Pepelko. Tresla se je od strahu. Medved je Pepelko v naročju nesel nazaj v gozd in Pepelka je ugotovila, da je medved v resnici zelo prijazen. Pepelka mu je rekla: »Le kako se ti lahko zahvalim?« Medved ji je odgovoril: »No, prijala bi mi dobra večerja.« Tako ga je Pepelka odpeljala domov, kjer je njena mama pripravljala večerjo. Zadišalo je po palačinkah z marmelado. Ko je medved zavohal ta vonj, se je spomnil svoje preteklosti in se naenkrat spremenil v človeka. Bil je Pepelkin oče, ki so ga iskali že nekaj let. Tako je bila družina spet skupaj in srečna. Nihče pa še danes ne ve, kako se je njen oče spremenil v medveda.

Ava Bandur, 4. a

Trnuljčica in mumija

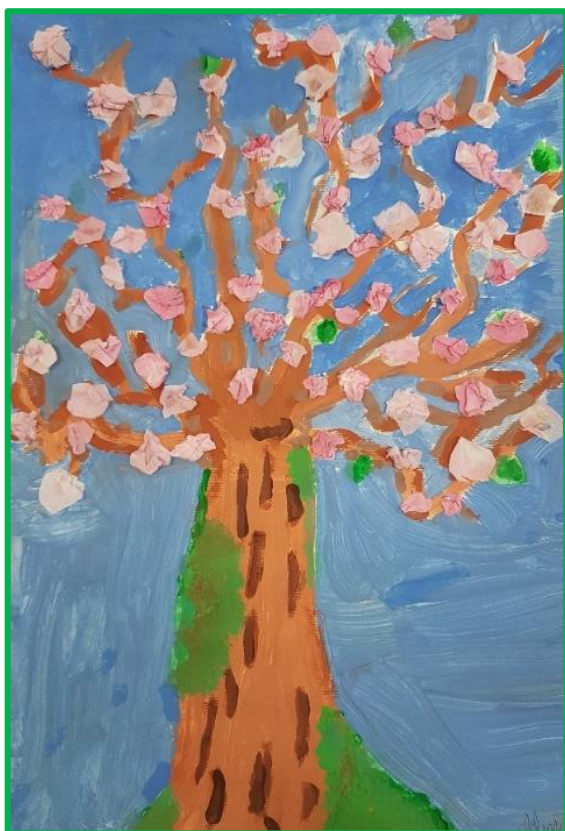
Predavnimi časi se je Trnuljčica odločila, da gre v Egipt. Tja se je peljala s kočijo, na kateri so bile narisane kače. Med potjo je našla prelep cvet in si ga zataknila med lase. Ko je zagledala piramido, je izstopila iz kočije. Želela si jo je поблиžje pogledati. Vendar, ko je izstopila, je padla v globoko

luknjo v tleh. Pristala je na dnu piramide. Ko se je pomirila, je ob sebi videla zlato vazo s pokrovom. Bila je zelo radovedna in jo je odprla. Iz vaze se je najprej razširil črn dim, nato pa se je pojavila ogromna muca. Muca je bila zelo jezna, ker jo je zbudila. Hotela jo je ugrizniti. V tem trenutku se je naenkrat pojavila mumija in Trnuljčico rešila. Rešila jo je tako, da ji je vzela cvet iz las in ga vrgla muci. Ko je muca zagledala cvet, je pozabila na Trnuljčico, saj je to bil cvet, ki ga je izgubila, ko je bila še majhna.

Mumija je Trnuljčico odpeljala iz piramide. Gledat sta šli sončni zahod in tam je Trnuljčica poljubila mumijo. In zgodil se je čudež, mumija se je spremenila v prekrasnega princa. Trnuljčica je bila prijetno presenečena in v trenutku sta se zaljubila. Princ je Trnuljčico na konju odpeljal v svoje kraljestvo. Ko sta se bolje spoznala, sta se poročila in čez nekaj časa dobila sina. In tako so srečno živeli do konca svojih dni.

Nadja Stojanović, 4. a

Alin Adrović, 4. a, Cvetoče drevo

Uganka

Čarovnica je rada čistila, zato so jo klicali ČAROVNICA ČISTILKA. Med čiščenjem je na podstrešju našla različne predmete iz preteklosti: orgle, baklo, svoje cokle ... in staro metlo. Ker je že dolgo čistila, si je vzela odmor in z najdeno metlo poletela v planine. Med mnogimi stvarmi, ki jih je tam videla, ji je bila najbolj všeč čarobna krogla na vrhu planine, v kateri je snežilo. Čarovnica je kroglo odnesla domov, saj je v njej videla svoje otroštvo in se spomnila, kako je bilo lepo.

Kaj je ta krogla, ki jo je našla čarovnica?

REŠITEV POIŠČI V PREMETANKI:

ensanz olkgra

Jaka Gačnik, 4. a

PRISPEVKI 4. B**Povej mi, kaj je pesem?**

Ko zvezda zažari,
nova pesem se rodi.
Kako nastane pesem,
sprašujem ljudi,
a vsak mi isto odgovori.

Pesem, ki jo pišeš ti,
vse nagrade osvoji
in objame vse ljudi.

Vsaka pesem nekaj šteje,
vsaka pesem nas ogreje,
vsaka pesem ima svoj dar,
vsaka pesem ima svoj čar.

Pesem ni le list papirja,
pesem je misel, ki nas pomirja,
pesem je lepa melodija,
pesem je besedna harmonija.

Pesem te lahko sprosti,
ob njej pozabiš na skrbi
in tako se svet spet lepši zdi.

Ko slišiš lepo melodijo,
to besedno harmonijo,
kar iz glave ti ne gre
in ogreje ti srce.

Ko pisalo po listu zadrži,
pesem odločilno naredi.
Potem, ko si pesnik to ogleduje,
se s ponosom nasmehuje.

Pesnik piše,
a ne riše,
pesnik rime svoje išče
in jih vedno poišče.

Pesem odlična se mu zdi,
ko doseže srca vseh ljudi,
ko pesem vsak pozna,
za njo več ni meja.

Ko ljudje si pesem prepevajo,
njegove misli po celem svetu
odmevajo.

Pija Zagoranski, Nika Mihalič,
Lara Komljenović, Jure Komljenović,
Eva Žitnik.

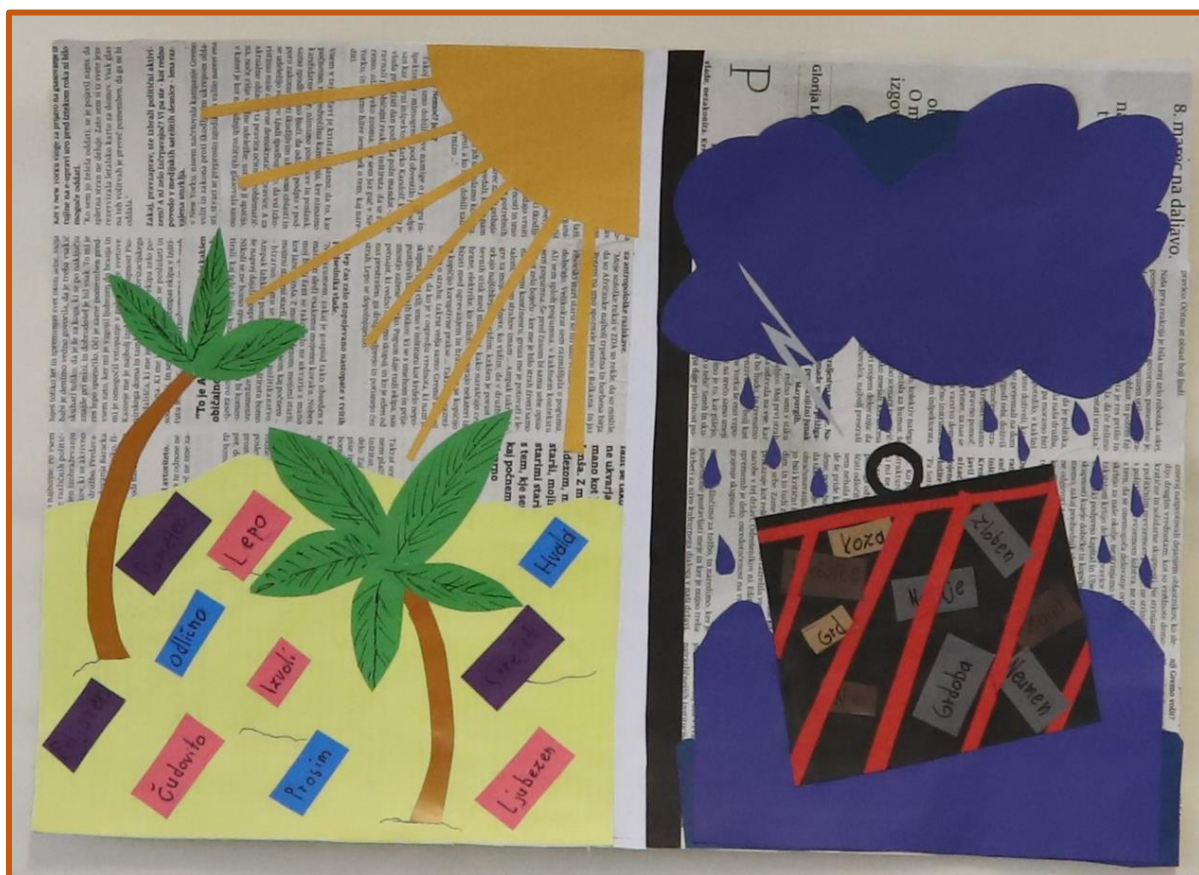

Bion Pelc, 4. b

Ela Ficko,
4. b

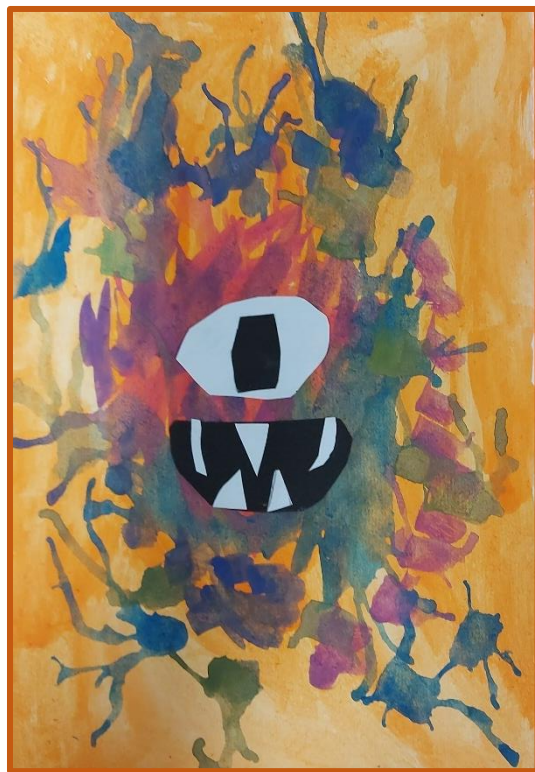
V namen spodbujanja strpnosti med otroki in mladimi se od leta 2015 izvaja nepridobiten človekoljuben projekt Mednarodni dan strpnosti – dan za strpnost in prijateljstvo, v katerem vrtce, osnovne in srednje šole povabijo k obeležitvi mednarodnega dneva strpnosti. Učenci in učenke naše šole, skupaj z mentoricami, vsako leto ustvarijo zelo izvirne literarne in likovne izdelke. Na likovnem področju sta 1. mesto osvojili učenki Nika Mihalič in Pija Zagoranski.

Nika Mihalič, Pija Zagoranski, 4. b

Aney Glavica, 4. b

Klemen Filej, 4. b

Moja pesem

Zdaj tu za mizo sedim
in se s pesmico mučim.

Le kaj naj napišem?

Ali naj tudi kaj narišem?

Kako naj to naredim?

Kako naj tega se lotim?

In tako se ta pesmica konča,
pač nisem za besede razpoložena.

Ela Ficko, 4. b

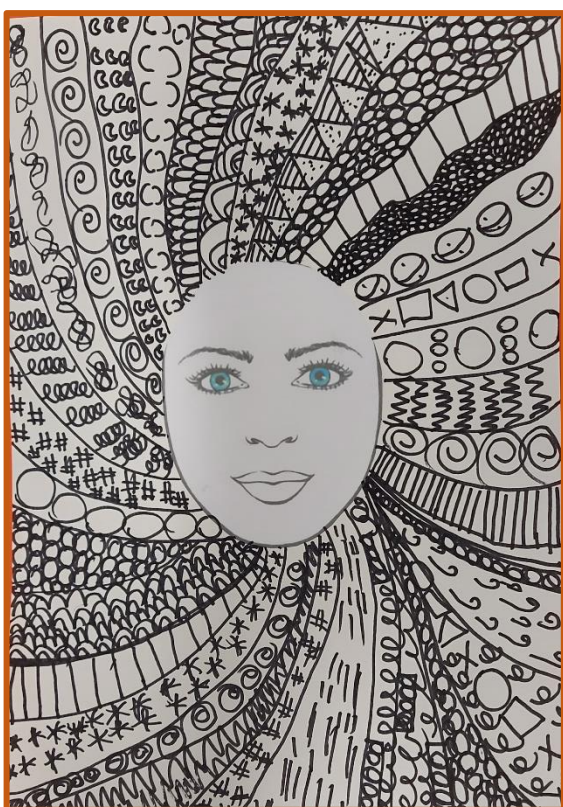
Jure Smiljan, 4. b

Eva Žitnik, 4. b

Tia Ferlič, 4. b

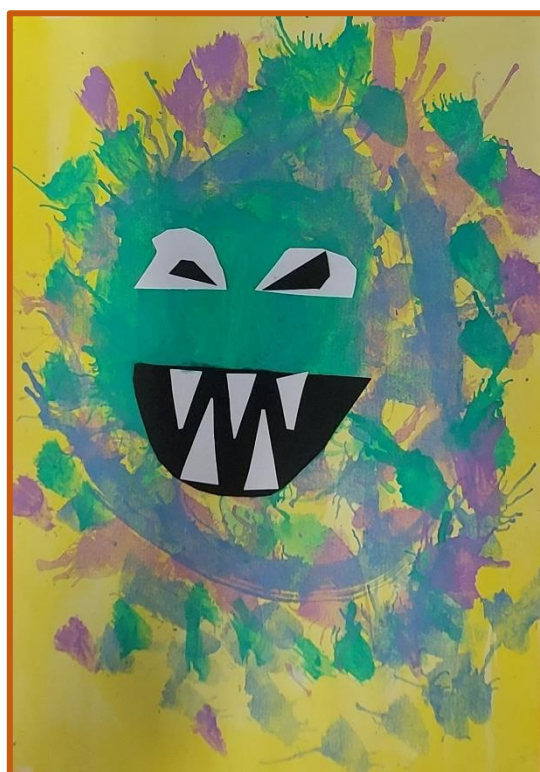
Lanna Klasinc Mlakar, 4. b

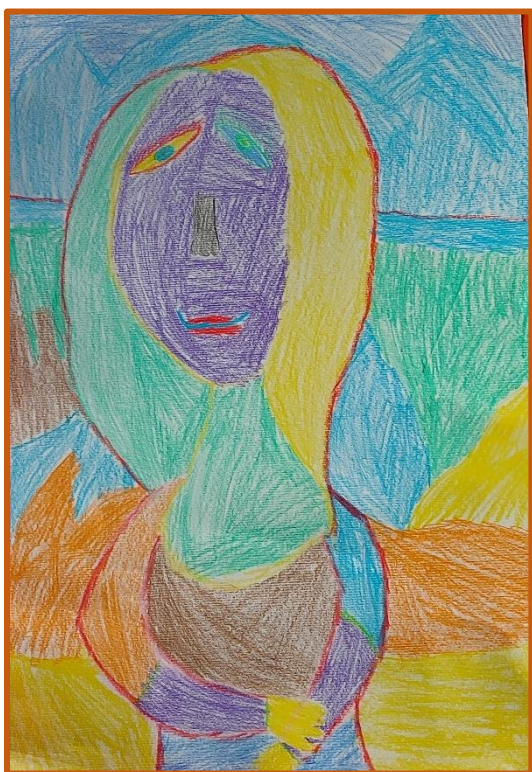
Kiana Kocbek, 4. b

Eva Žitnik, 4. b

Timotej Repina, 4. b

Pavle Knežević, 4. b

Nika Mihalič, 4. b

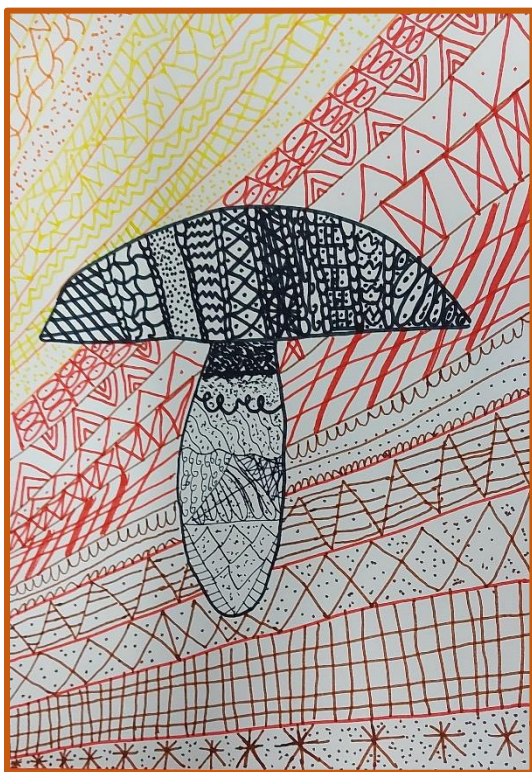
Jan Munda, 4. b

Mihailo Mageš, 4. b

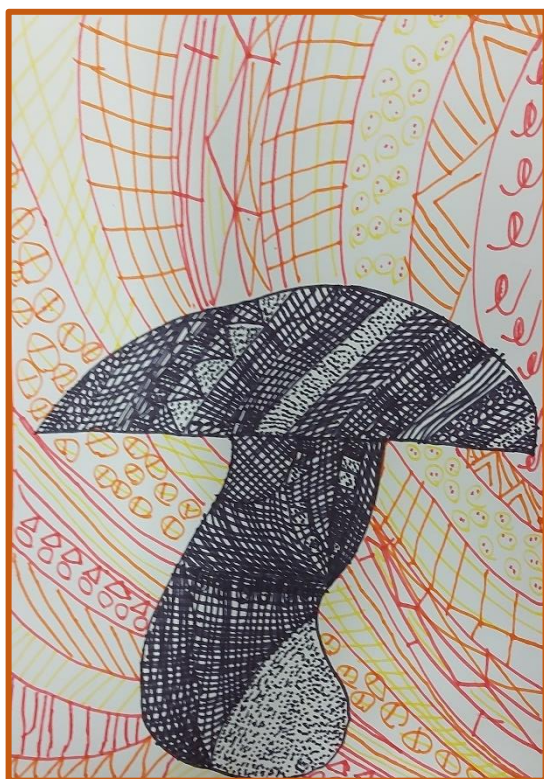
Jure Smiljan, 4. b

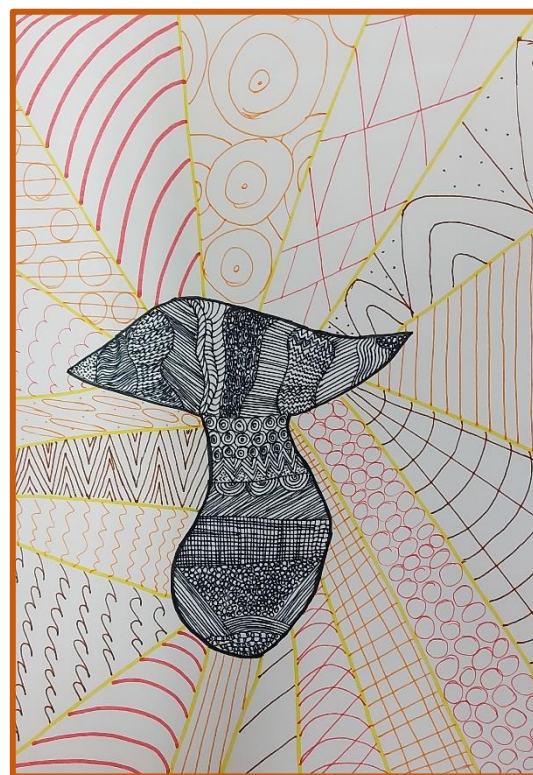
Bion Pelc, 4. b

Ela Ficko, 4. b

Pavle Knežević, 4. b

Pija Zagoranski, 4. b

Jan Horvat, 4. b

Nika Mihalič, 4. b

Lara Komljenovič, 4. b

Jure Komljenovič, 4. b

Lara Komljenovič, 4. b

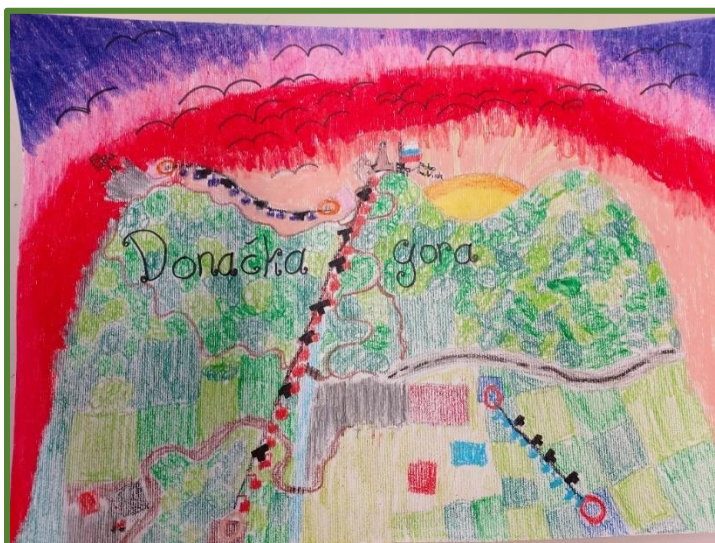
Kiana Kocbek, 4. b

Kaja Lunka, 4. b

Pija Zagoranski, 4. b

PRISPEVKI 4. C

Ajda Kolar, 4. c

Urška Rudl, 4. c

Jure Babič, 4. c

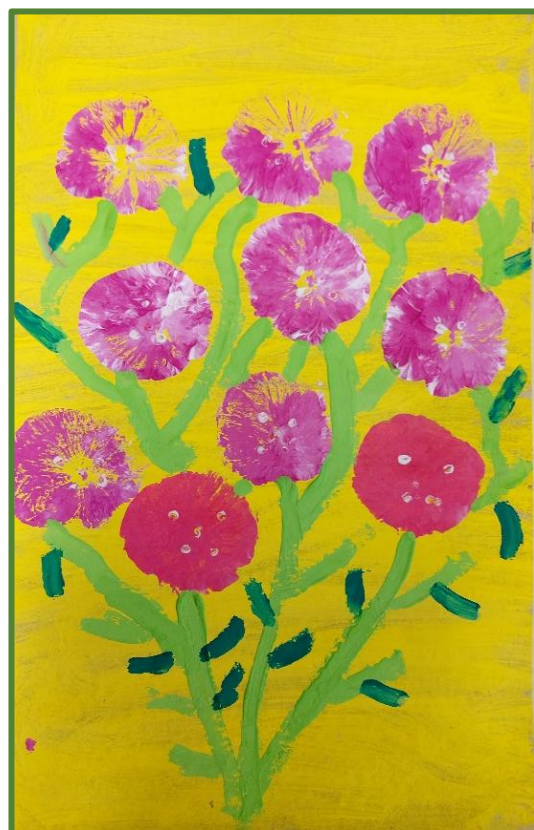
Julija Nedog, 4. c

Manca Kores, 4. c

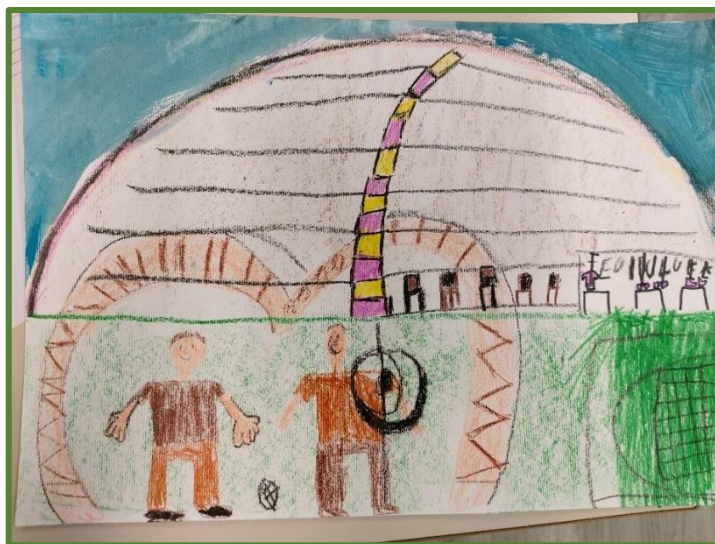
Teo Bogadi, 4. c

Katja Perić, 4. c

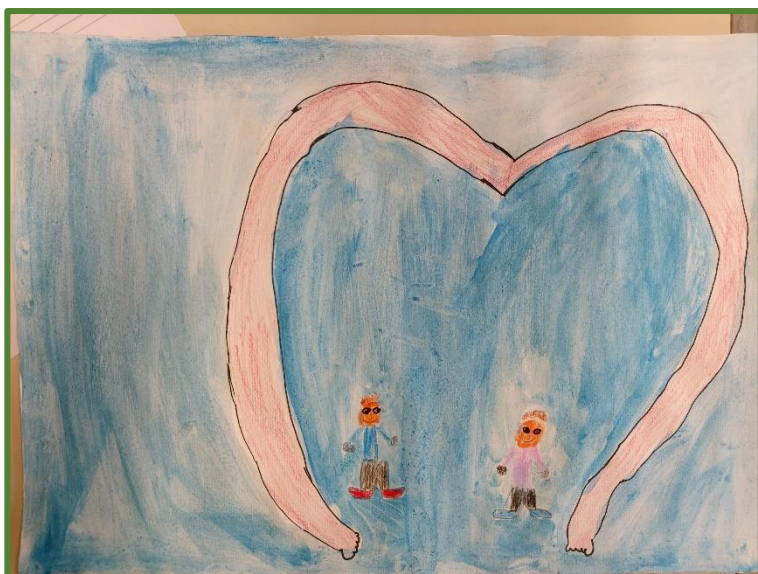
Jade Heuga, 4. c

Luka Horvat, 4. c

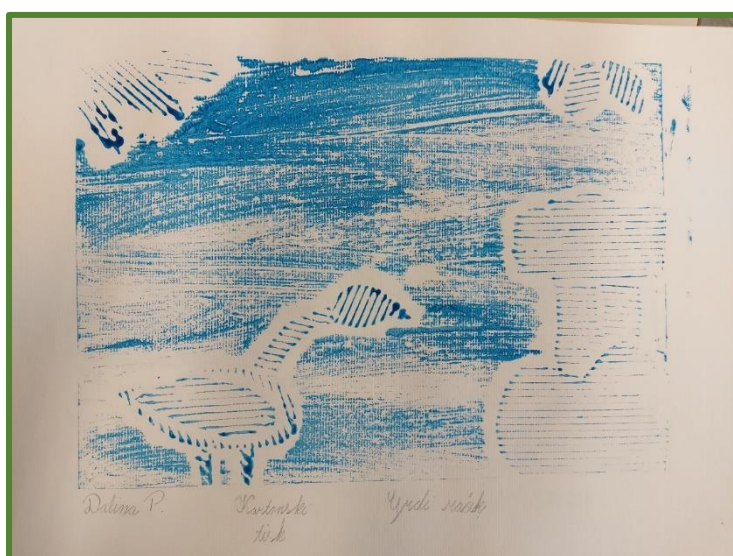
Florent Gashi, 4. c

Vid Gros, 4.c

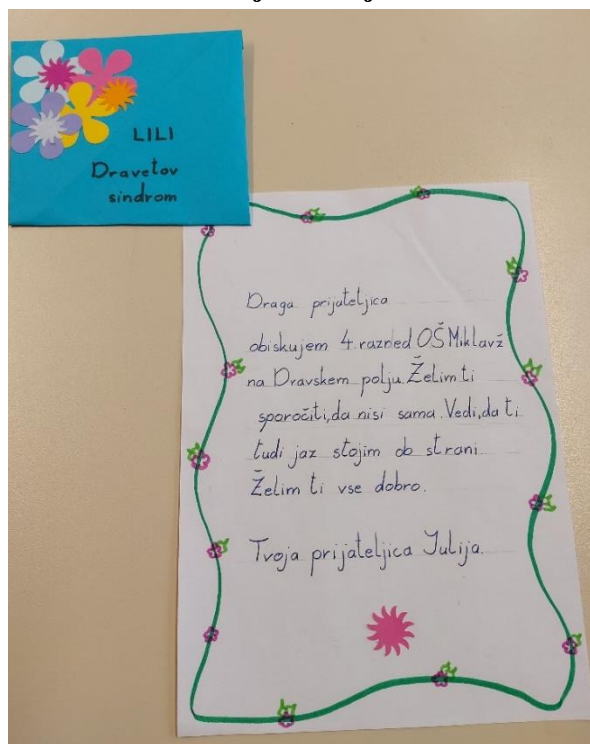

Gal Ristić, 4. c

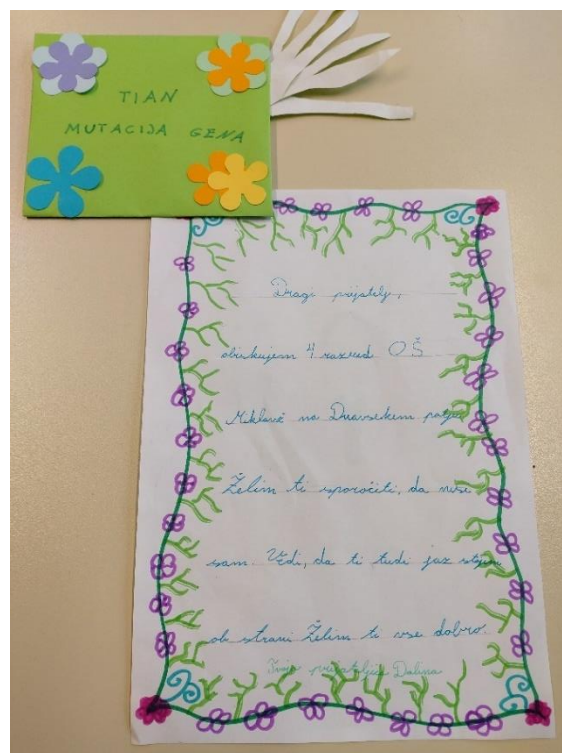

Dalina Pajić, 4.c

Pisma društvu Viljem Julijan

Julija Nedog, 4. c

Dalina Pajić, 4. c

Učenci OŠ Miklavž na Dravskem polju na Celjskem sejmu Altermed & GreenVita 2023

V soboto, 18. 3. 2023, so se učenci 4. in 6. razredov predstavili na sejmu Altermed & GreenVita 2023, ki je potekal v Celju, od 17.–19. 3. 2023. V okviru Ekošole so letos predstavili ljudsko izročilo »kožuhaje koruze«, ki so ga podkrepili z dramsko igro na predstavitvenem odru, in kmečko južno, ki je potekala v demonstracijski kuhinji. Učenci so se več kot odlično odrezali in poželi več pohval, tako od organizatorjev kot od obiskovalcev.

Učenci so se na sejmsko predstavitev pripravljali vse šolsko leto v okviru dni dejavnosti, interesnih dejavnosti in pri pouku. Večji poudarek zadnja leta pri predstavitvi na Altermedu dajemo ohranjanju ljudskega izročila in običajev našega kraja. Pri tem imajo pomembno vlogo medgeneracijska srečanja in sodelovanja z različnimi društvi, vse večjo težo pa pričevanja prababic in pradedkov, stare fotografije in stari predmeti. Tako učencem skušamo približati življenje nekoč in ohranitev vrednot, ki se počasi izgubljajo – medsebojna pomoč, skromnost in potrpežljivost.

Uspešno smo zastopali našo šolo in prejeli zlato priznanje.

Dramska igra, učenci 4. b in 4. c-razreda

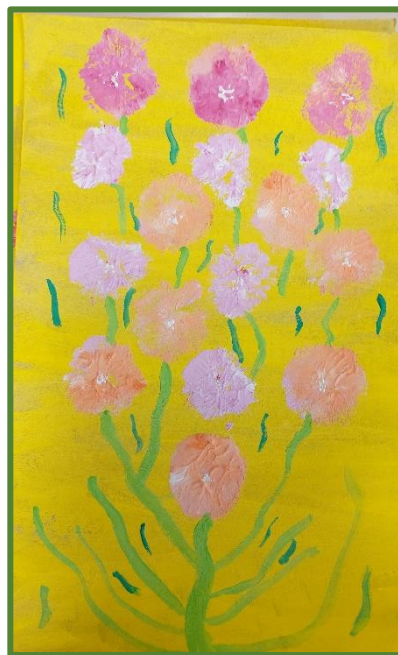
Priprava namazov,
Lora Karakaš Korošec, Ela Štrucl, 6. a

Predstavitev OŠ Miklavž, »kožuhaje koruze«

Max Sliško, 4.c

Anela Rahmanović, 4.c

Kimi Kaučič, 4. c

Medina Bešić, 4. c

Fakini 4. C

Mi smo Ajda, Dalina, Julija,
Urška in Kimi,
pravi smo iz četrtega C fakini,
o Prešernu smo se nekaj učili,
da bi ga v znanju prekosili.

Da skladbo bi napisali
in se zraven smejali.
Mi jemo sladoled,
France Prešeren pa med.

Radi vsi se smejimo,
včasih črke spremenimo.
Da se bomo vsi smejali
in srečo po svetu trosili.

Na igrišču stali
in na slepo knjige brali,
zraven bi še smrčali
in se v sanjah smejali.

Hoteli smo igrati nogomet,
a nismo mogli, ker je sneg.
Hoteli smo zaplesati balet,
toda naredili smo premet.

Ajda, Dalina, Julija, Urška in Kimi, 4. c

O Prešernu

Moje ime je Ajda, pišem se Kolar,
tvoja pesem je Mornar.
Čebelice si rad imel,
saj z njimi v poezijah si poletel.

Da narod bi dolgo živel,
Zdravljico v našo čast si zapel.
Črtomir boril se je za svojo Bogomilo,
a Prešeren čutil je le damo fino.

Prve ljubezni priznati nisi želel,
saj po Juliji si hrepenel.
Otroke si rad imel,
zato fige si vedno vzel.

Tudi Julijo si v pesmih snubil,
brez da bi srce njeno zarubil.
A Julija tebe je zlomila,
da pesniški navdih ti je še bolj podarila.

Ah, ta Jezični dohtar – pravi kamen bije,
naj večna slava tebi in tvoji poeziji sije.
O, Vrba, srečna draga vas domača – prvi
nesreče je sonet,
da vrhunski pesnik si, dokazal si spet in
spet.

Gazele niso le rime tvoje,
ampak so tudi živali samosvoje,
tudi poezija bila je del tvojega trpljenja,
večno neuslišanega hrepenenja.

Poklon Ljubljankam – še ena dobra
tvoja je pesnitev,
dekletom ošabnim je svarilo,
Povodni mož je bil kot opozorilo!

Tvoja Zdravljica naša slovenska je molitev,
saj jezik tvoj pesniški ostal je – nabrušen kot
britev.

Za tabo ostala je dota,
ki ni je prejela nobena sirota,
to bil je tvoj dar,
ki položil si ga na pesniški slovenski oltar.

Ajda Kolar, 4. c

PRISPEVKI 5. A**Lepa beseda lepo mesto najde**

Lepo besedo izgovorimo z nekim pomenom, ali je to prijateljstvo ali je to ljubezen ... Tisti, ki lepo besedo zavrže in si je ne zapomni, ga lepa beseda nikoli ne spremlja. Lepo besedo povemo nekomu, ki mu jo zaželimo. Beseda je lahko kratka, ampak njen pomen je ogromen. Z lepo besedo nekomu polepšaj dan. Lepe besede se naučimo v šoli, še prej pa doma, kjer je družina in ljubezen. Z družino si delimo lepe besede. Z lepo besedo dobimo lepo besedo nazaj.

Nina Fic, 5. a

Lepa beseda lepo mesto najde

Nekoč predavnimi časi je živela ena majhna, a zelo vredna beseda SPOŠTOVANJE. Ta majhna, a zelo vredna beseda je iskala svoj dom. Hodila je po mestih in trkala na vrata, Spraševala je za začasen dom. A ko je vstopala v hiše, se ni počutila lepo, ker v hiši ni bilo niti malo spoštovanja. Potrkala je na prva vrata v ulici, to je bilo pri kovaču. Kovač ji je odprl vrata in jo grdo pogledal, nagnal jo je in jo prestrašil. Besedica je odtekla stran in začela jokati. Kmalu je začelo deževati. Besedica je bila žalostna, brez doma, bilo ji je mrzlo. Dneve in dneve je hodila okoli in iskala dom. Nekega večera, zelo pozno, je žalostna beseda hodila okoli in srečala človeka, ki jo je vprašal žalostno: »Kaj pa delaš tako pozno sama na dežju? Pridi se pogret k meni pod streho.« Besedica se je odločila, da bo šla. Gospod ji je v hiši pokazal sobo, kjer bo spala, ter ji predstavil svojo družino. Gospod je imel ženo in dva otroke Mico in Maco. Mica in Maca sta se zelo radi igrali z besedico. Besedica je končno našla svoj novi dom tukaj, skupaj z družino. Tako kot nauk pravi: "LEPA BESEDA LEPO MESTO NAJDE".

Una Stojanović, 5. a

Kaj mi pomeni mir? Rada imam mir in rada ga delim. Naj bo mir po celem svetu, naj noben ne preganja miru.

Mir je ena tistih lepih besed, ki jih velikokrat radi delimo med seboj. Če mi nekdo zaželi »mir s teboj« res iskreno, mi v tistem danem trenutku pomeni zelo veliko. Mir ni samo beseda, ki jo izgovorimo, ampak je tudi dejanje, ki ga naredimo. Nekdo si na primer želi miru, ker živi v vojni, mi pa mislimo, da ima lahko vsak mir. Zato ohranimo ta mir, ki ga imamo in uživajmo v njem. Pomemben je mir v človeku, ta mir ima največjo vlogo. Človek mora biti miren in vesel. Upam, da mir ostane in da bodo imeli vsi mir. Mir je najlepša in najbolj pomembna stvar, ki bi jo morali vsi imeti.

Nina Fic, 5. a

Mir!

Imam prijatelja na hokeju, ki mu je ime Andrii. Živi v Sloveniji, ampak prihaja iz Ukrajine. In sedaj, ko je vojna med Ukrajino in Rusijo, si on želi samo miru v Ukrajini, da ni vojne, ker ima tam svoje prijatelje, sorodnike, družino ... Kaj mislite, da si on želi novega telefona? Ne! On si želi samo, da živi mirno, zdravo, veselo življenje. Meni pa mir najprej ni bil tako pomemben. Bolj mi je bilo pomembno, da bi dobil nov telefon, igral računalniške igrice, gledal TV ... , da se zabavam. Ampak sem se naučil, da bi bilo življenje brez miru neprijetno in težko. Zato se bom vedno spomnil maminih besed: »Ne potrebuješ iPhona, pokala, priznanj, medalj ..., da boš srečen. Ampak je važno, da živiš: prijetno, zdravo, veselo, predvsem pa mirno življenje.«

Andraž Rantuša, 5. a

Mir med poukom

Nekoč pred davnimi časi je stala šola. Ta šola pa ni bila kar nekakšna. V njej so se šolale živali. Učiteljica Zajklja je živalim napovedala test. Medved Marko pa se nič ni učil in je ugotovil, da bo dobil enko. Hitro si je na roko napisal švinglistek in mirno sedel na svojem mestu. A v njem je kar gorel nemir. Učiteljica Zajklja je vsem razdelila teste in rekla: »Imate 45 minut časa, da rešite test!« Medved Marko se je tresel od nemira in upal, da ga učiteljica ne dobi. A ta je videla, kako zelo nemiren je, in rekla: »Marko, zakaj si tako nemiren?« Marko je odgovoril: »Zato, ker nič ne znam in sem hotel goljufati.« Učiteljica je bila jezna, a ker je govoril resnico, mu je čez tri dni dovolila popravljati test. Medved Marko od tedaj ni bil v šoli nikoli več nemiren, saj se je vedno učil sproti in bil zato vselej prepričan v svoje znanje.

Filip Jus, 5. a

Mir

Nekoč sta se po gozdu sprehajala Lisjak in Zajec. Hodila sta in hodila, ko sta naletela na onesnažen gozd. Odpadki so ležali na tleh.

Lisjak je rekel Zajcu, da živali še zmeraj živijo tukaj. Nekaj morava ukreniti, kajne? Seveda, kaj pa? Hmmm, kaj če pospraviva gozd! Ne moreva! Ja, pa lahko! Čez nekaj časa je priletela Sova in rekla: »Zakaj pa se vidva kregata?« Zato, ker ne veva, kako rešiti gozd. Zakaj pa ne rešita gozd v miru? V miru, kaj naj to pomeni? Ne vesta, kaj mir pomeni: da ne divjaš, se ne kregaš, ampak si prijazen. A to pomeni mir? Zdaj veva, kako rešiti gozd! Zajec, kaj če bi vprašala živali za pomoč pri čiščenju gozda? Okej, pa dajva, sova, tebi pa hvala za pomoč pri reševanju težave. Ni zakaj, adijo, adijo. Čez nekaj časa so živali pospravile gozd in spet so lahko živele v čistem okolju. Zajec in Lisjak pa sta bila posebno ponosna nase, saj sta težavo rešila v miru.

Žiga Žokalj, 5. a

ZAKLAD

Kaj bi lahko bil zaklad?

Lahko bi bila ladja polna sadja,
lahko bi bil prijatelj,
ki bo nekoč skladatelj.

Bil bi lahko to pirat,
ki ima zelo velik besedni zaklad.
Zaklad je lahko družina,
ki ti pomaga, če kaj ne štima.

Zaklad je lahko skrivni gozd,
ki je naš velik ponos.
Zaklad je lahko, kar koli si želiš,
le pomembno je, da ga z družino deliš.

Una Stojanović, 5. a

Zaklad

Z družino se odpravite na morje,
tralala tralala,
nato se odpravite na kopno,
tralala tralala.

Na kopnem najdeš točko,
tralala tralala,
tam, ko najdeš točko, moraš odkopati,
tralala tralala.

Ko odkoplješ, vzami ven skrinjo,
tralala tralala,
odpri s posebnim ključem,
tralala tralala.

Ko jo odpreš s posebnim ključem,
tralala tralala.
v njem je veliko zlata,
tralala tralala.

Kim Kokol, 5. a

Zaklad

Kaj je zaklad?
Zaklad je sreča,
ki jo najdeš točno pod svojim nosom.
Ali je zaklad skrinja,
v kateri je denar/zlato?

Zaklad je zemlja, sonce
ali zrak, ki ga dihamo.
Zaklad je tudi besedni zaklad,
ki ga ne nudi vsak.
Nina Fic, 5. a

Zaklad

Kaj pomeni zaklad?
Je zaklad nekaj fizičnega
ali nekaj metafizičnega?

Kaj je zaklad?
Je zaklad za dame torbica?
Je zaklad vse, kar se "šajna"?

Kaj pa gospodje?
Je zanje zaklad vina polni sodi?
Kaj je zaklad?

In otroci?
Je za njih zaklad škatla polna čokolad?
Kaj je zaklad?

Zame je zaklad topel dom,
starši in prijatelji.
Kaj pa tebi je zaklad?
Jani Camplin, 5. a

PRISPEVKI 5. B

Nik Zvezič, 5. b

Nik Zvezič, 5. b

Šivanje pri predmetu GOS, 5. b

Dan v šoli v naravi

V torek, 3. 1. 2023, smo se 5. razredi odpravili v šolo v naravi. Zbrali smo se na parkirišču pred telovadnico naše osnovne šole. Z avtobusom smo se odpeljali na Pohorje v hotel Tisa. Šole v naravi sem se zelo veselila, saj zelo rada smučam, prav tako sem se veselila, da bom s sošolci skupaj cel dan in tudi zvečer. V sobi sem bila z Laro, Taro in Saro.

Moj najljubši dan je bil petek. Zjutraj je našo sobo prišla zbuditi učiteljica Darja. Ko smo se oblekle in umile, je sledil zajtrk v skupni jedilnici. Pri naši mizi smo sedele: Žana, Jasmina, Lana, Tara, Sara, Lara in jaz. Za zajtrk sem pojedla dva kosa kruha z maslom in marmelado. Po zajtrku smo se oblekli v kombinezone, obuli pancerje. Izvedeli smo, da ima avtobus zamudo, tako da smo ga čakali oblečeni in obuti pol ure pred hotelom. Kot vsak dan, nas je tudi danes, čeprav z zamudo, odpeljal na smučišče. Naša skupina je smučala po progi Pisker. Proga mi je bila zelo všeč, ker ni bila prelahka. Učil nas je učitelj Rok Ozmec. Na smučišču smo imeli tudi malico. Po smučanju smo se vrnili v hotel in imeli kosilo. Za kosilo smo imeli juho, zrezke v gobovi omaki, kruhov cmok in solato. Po kosilu smo imeli prosto za razne družabne igre in druženja po sobah. Prav tako smo takrat dobili telefone in smo lahko poklicali starše. Ta dan smo imeli tudi predavanje o splavarjenju, pri katerem sem se naučila veliko novega. Zvečer smo imeli tudi ples. Bilo je zelo zabavno. Izbirali smo pesmi in vsi skupaj plesali. Spoznala sem nove prijatelje iz a-razreda. Ob 19. uri smo imeli večerjo, makarone z mesno polivko. Zvečer smo utrujeni zaspali. Ta dan mi je bilo najbolj všeč smučanje in ples. Spremenila bi samo to, da bi podaljšala bivanje še za tri dni.

Zelo je bilo zabavno in bi še ponovila. Naslednji dan smo se odpravili proti domu in čudovit teden sem zaključila z nedeljsko zmago v odbojki na odprtem prvenstvu v Šempetru.

Anne Arnuš, 5. b

Nik Zvezič, 5. b

Ana Tanasić, 5. b

Francetu Prešernu

Ko Slovenija na olimpijskih igrah zmaga,
nas tvoja himna za zlato razveseljuje.
To posebna je čast,
saj se na zgodovino osamosvojitve navezuje.

Tvoj spomenik na Prešernovem trgu stoji
in vsakega turista sredi Ljubljane nagovori.
Tudi v Mariboru je Prešernova cesta,
ki teče sredi mesta.

Krst pri Savici dolg je tvoj pesniški zaklad,
tako kot na Gorenjskem je pravi naravni sklad.
Lepa Vida bila ti je vseč kot Prešernova balada,
ona je plenice prala in je mornarja spoznala.

Dragi Prešeren, na tebe ponosni smo vsi,
saj v šolo 8. februarja nam treba ni.

Prosto po Prešernu pogosto izraz je v uporabi,
ko šolski spis je v učiteljski upravi,
a samo učenec z odliko ga pripravi.

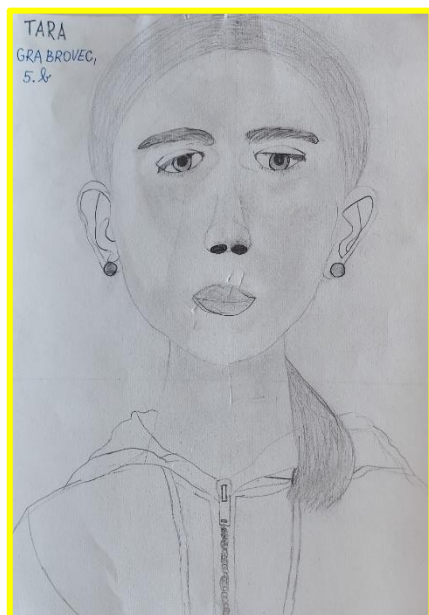
Jure Kolar, 5. b

Tajda Pušnik, 5. b

Selina Pajić, 5. b

Tara Grabrovec, 5. b

Moja šola v naravi

V torek, po novem letu, smo s šolo odšli v zimsko šolo v naravi. Zjutraj smo se dobili pred šolo in odšli na avtobus. Avtobus nas je pripeljal do hotela Tisa. Tam smo se razpakirali. V sobi sem bila z Anne, Taro in Laro. Pripravile smo se na smučanje. Avtobus nas je odpeljal na Areh, tam so nas preizkusili v smučanju in nas razdelili v skupine. Za smučanje sem imela učitelja Roka. Smučali smo tudi na Piskru, kjer je bila proga zelo strma, na smučišču so bile tudi kopnine. Tam so bile sedežnice za šest ljudi. Sedela sem z Anne, Vito, Tanom in učiteljem Rokom. Za mene je bila proga Pisker prestrma, zato sem odšla v skupino učitelja Gregorja. Tam sem smučala po manj strmi progi. Vozili smo se na krogcih, niso bili hitri. Nekateri smo odšli na Cojzarico in bilo je super. Vmes smo imeli tudi malico. V petek je avtobus zamudil, ker je prišlo do težav. Ko smo imeli prosti čas, smo lahko hodili na obiske po sobah. V soboto po kosilu smo z avtobusom odšli proti šoli, kjer so nas že čakali starši. Časa za počitek ni bilo, saj sem že zvečer imela odbojgarski trening. Nedeljo sem preživela na odbojgarskem turnirju. Šola v naravi mi je bila zelo všeč. Spremenila bi le to, da ne bi imeli toliko predavanj. Zaradi utrujenosti sem komaj čakala na torek, saj za nas v torek ni bilo pouka in sem lahko zjutraj dolgo spala.

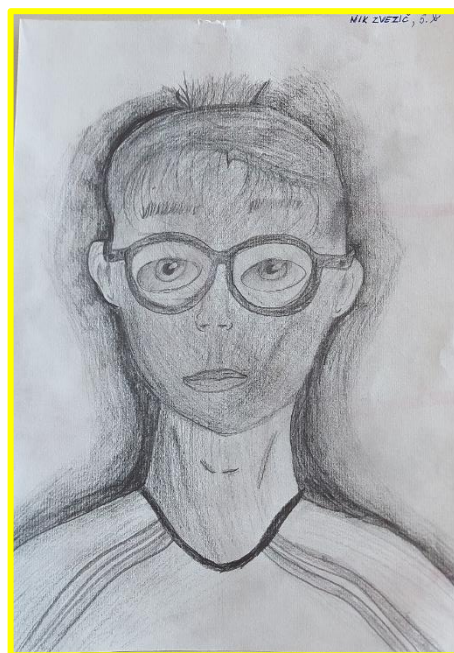
Sara Fras, 5. b

Šola v naravi

Nekega jutra v torek smo se učenci petega razreda zbrali zunaj pred šolsko telovadnico. Čakali smo na avtobus. Ko je avtobus prišel, smo se končno napotili v šolo v naravi. Pred tem pa smo učiteljici oddali osebni dokument in telefon. Vozili smo se pol ure in nato prispeli v hotel Tisa. Meni je bil najboljši zadnji dan. Zbudili smo

se ob sedmih zjutraj. Oblekli smo se in umili zobe, takoj nato smo se odpravili na zajtrk. Bilo je veliko izbire. Po zajtrku smo se oblekli v kombinezon ter pancerce in že nas je pred hotelom čakal avtobus. Peljal nas je na Areh. Po desetih minutah smo prispeli. Ko smo izstopili iz avtobusa, smo vzeli naše smučke in palice ter poiskali naše učitelje. Mene in mojo skupino je učil učitelj Andrej. V moji skupini smo bili: Gal, Nik, Ula, Jure, Svit in jaz. Bilo nas je šest. Nato je prišlo do spremembe in sta se naši skupini pridružili Živa in Vita, tako nas je bilo osem. Tisti dan sva z Nikom oba padla. Nato nas je učitelj presenetil in nas peljal na sedežnico. Zelo smo bili veseli. Na sedežnici smo lahko videli naše prijatelje, kako smučajo. Varno smo prispeli in bili smo ponosni. Čez nekaj časa smo odšli na malico. Nato smo dvakrat šli na Cojzarico in bil je čas, da se vrnemo v hotel na kosilo. Za kosilo je bil dunajski zrezek. Potem smo se vrnili domov in objeli starše. V šoli v naravi ne bi nič spremenila, saj je bilo zelo lepo in zabavno. Dobila sem veliko novih prijateljev iz a-razreda.

Selina Pajić, 5. b

Nik Zvezič, 5. b

Petošolci pečemo kruh

Večerni sprehodi z učiteljico

Na teh sprehodih se je prigodilo veliko smešnega, zanimivega in zabavnega. Pričakovala sem, da se bomo pogovarjali o malo drugačnih temah, ampak te so bile zelo smešne.

Prvi sprehod je bil v torek po prvem dnevu smučanja. Ko smo prišli ven, je dež tako močno padal, da so v hipu nastale luže. Mislili smo, da si bodo učiteljice hitro premislile, ampak smo pot vseeno nadaljevali kljub dežju. Vsi smo nazaj prišli premočeni z mokrimi jaknami, ki smo jih naslednji dan oblekli na smučišče. Druga sprehoda nista bila tako slaba, saj smo bile tam samo punce, in to smo bile: Sara, Jasmina, Anne, Eva, Tara, jaz in učiteljica. Pogovarjale smo se o tem, kako se obnašajo naše babice, kako je učiteljico napadla krava na kmetiji njene stare mame in kaj naredimo, ko zbolimo. Počasi se je temnilo. Žal nam je bilo, da nismo vzele naglavnih lučk, a smo na to hitro pozabile, saj se je prikazal čudovit sončni zahod. Ko smo se vrnili v hotel Tisa, smo imeli za večerjo mlečni zdrob. Ker nisem ljubiteljica mlečnega zdroba, sem dobila kruh in pašteto. Na naslednjem sprehodu so se nam

pridružili Naja, Lan in Jure. Hodili smo med hišami, kjer sta fanta začela govoriti, kako bosta v prihodnosti prenovila vse hiše na Pohorju.

Všeč mi je bilo, da sem spoznala veliko novih prijateljev iz drugih razredov. Ko sem se vrnila domov, me je pričakala moja družina ter moj zajček. Edino, kar bi spremenila, je to, da bi ostali še za dodatnih nekaj dni.

Lara Kondić, 5. b

Naja Fajfar, 5. b

Šola v naravi

V torek, 3. 1. 2023, smo s šolo šli na Pohorje. Na Pohorju smo šli v hotel Tisa, ki ima 3 zvezdice. V hotelu Tisa smo dobili sobe, v sobah smo bili po štirje. Jaz sem bila z Lano, Sašo in Žano. Vsi skupaj smo šli vsak dan po zajtrku na avtobus, avtobus nas je peljal na Areh. Tam smo se lahko sankali in smučali. Jaz sem se sankala in bilo je zelo zabavno, ko smo vsi padali s sank. En dan smo šli na vročo čokolado, ki je imela veliko čokolade in smetane. Na zasneženem travniku smo imeli tek na smučeh, to sem jaz prva obvladala, šlo mi je zelo dobro. Po

vseh teh igrah je bil čas za odhod, avtobus je prišel po nas in nas odpeljal nazaj v hotel Tisa. Tam smo imeli vsak dan kosilo in sladico. Po kosilu smo se lahko spočili ali igrali družabne igre. Ko se je počitek končal, smo imeli predavanje o FIS-pravilih. Po predavanju je bil čas za tuširanje in pranje zob. Ko smo se uredili, je bil čas za spanje, tedaj je prišla učiteljica Darja in nas objela in nam želela lahko noč.

Ta šola v naravi je bila odlična. Zelo všeč mi je bilo, ko smo imeli tek na smučeh in ker smo imeli veliki hrib za sankanje.

Jasmina Kulović, 5. b

PRISPEVKI 5. C

DVO SONCE

Dvo sonce samo v sanjah obstaja,
dvo sonce samo za oblaki zahaja.

Dvo sonce je, tam daleč vstran,
kjer je svet razigran.

Tam so vasice,
kjer pečejo slaščice.

Tam so doline
in v njej votline.

Tam svet nima konca,
ker ima dva sonca.
V tem svetu ni težav
in noben ni sam ostal.

Gal Draškovič, 5. c

Gal

GAL DRAŠKOVIČ, 5.C

Eva Malek, 5. c

Brina Simanić, 5. c

Gašper Bezjak, 5. c

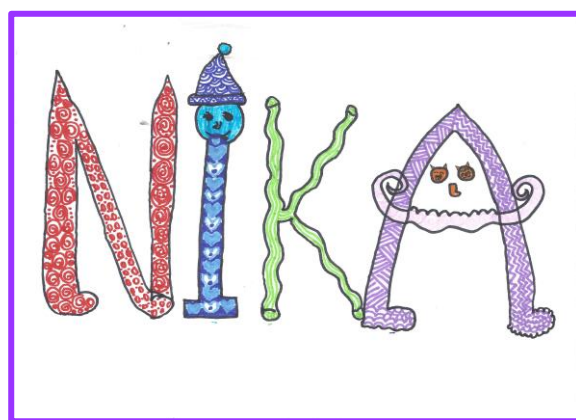
Imran Suljić, 5. c

Lara Košar, 5. c

Neža Žnidarič, 5. c

Nika Dravec, 5. c

Dežnik in marela

Dežnik in marela
sta bila za skupaj,
saj sta bila prav tukaj.

Čeprav on neroda
in ona prismoda
za skupaj sta bila
in to sta prav dobro vedela.

On bil je kot bik
brez zavor,
ona pa rdeča
kot kakšen semafor.

Zato onadva nikoli ne bi bila skupaj,
če ne bi bila njuna prijateljica tukaj.

Njuna prijateljica je poskrbela,
da sta skupaj zmenek imela.

Nika Dravec, 5. c

Protiglava in prijateljica

Protiglava je pač proti,
ker jo vse vedno moti.

Kjer je kaj proti,
je tam vedno glava,
zato za zabavo
je vedno prava.

Ta glava nikoli ne odneha,
zato se ji vsak nasmeha.

Ta glava bo pač za vedno taka
in bo zraven nje hodila mlaka.

Ima pa tudi najboljšo prijateljico,
ta pravo tatico
in po vrhu še kraljico.

Tej glavi je zato vseeno,
saj darilo, boljše od prijateljice ni nobeno.
Nika Dravec, 5. c

Družina

Družina je popolna,
ko so vsi obrazi zbrani,
ko so vsi obrazi nasmejani.
Ula Škrabl, 5. c

Vojna

Vojna nastane, ko se države med seboj o
nečem ne strinjajo. Namesto, da bi se
pogovorili, začnejo s pretepom. Tako se
države borijo za svojo domovino. Ljudje se
morajo boriti za svoj dom in za osnovne
življenjske pravice. Vojna je zelo kruta,
žalostna in neprijetna stvar. Veliko ljudi v
vojni izgubi življenje. Ljudje morajo zaradi
varnosti oditi stran od svojega doma.
Najhuje pa je, da so otroci ločeni od staršev.
Ljudje ne želijo vojne in bi veliko raje ostali
doma z družino.

Nika Dravec, 5. c

Oliver Ferčec, 5. c

Kolesarski izpit

Učenci 5. razredov so postali ponosni vozniki koles. Želim veliko varno prevoženih poti! Učiteljica BLANKA

Meni je bilo pri kolesarskem všeč. Vesel sem bil, ko sem izpit opravil. MUSTAFA

Danes sem naredila kolesarski izpit, zelo sem vesela. TINA

Zelo sem vesel, saj se lahko vozim v šolo s kolesom. Vedno sem se hotel sam voziti s kolesom. IMRAN

Zdaj se lahko vozim s kolesom, ni mi treba hoditi peš ali s skirojem. NIK

Rad imam svoje kolo. Vesel sem, da sem naredil izpit in da se sedaj lahko vozim sam. GAŠPER

Danes sem zelo vesel, ker sem opravil kolesarski izpit. Zdaj se bom lahko vozil po cestah brez nadzora odrasle osebe. Iz šole mi več ni treba hoditi peš. GAL D.

Vesel sem, da sem naredil kolesarski izpit. Zdaj se bom vozil v šolo in domov s svojim kolesom. MATIC

Pri kolesarskim izpitu mi je bilo najlepše, da smo se vozili po cesti. Paziti moramo na lastno varnost v prometu. VITO

Meni je všeč, da sem naredila kolesarski izpit, zato ker sem si že dolgo želela iti s kolesom domov. Želela sem si potepanj s prijatelji. Meni je moje kolo všeč, ker ima prestave in gladko se peljem z njim. ULA

Danes mi je bilo zelo všeč, saj sem opravila kolesarski izpit in se bom lahko v šolo

vozila s kolesom. Rada vozim kolo, saj je zelo sproščujoče in zabavno. VITA

Kolo imamo, da nam ni treba pešačiti. Imamo ga, da se lahko vozimo. Všeč mi je bilo, ko smo se razvrstili v skupine. GAL M.

Srečen sem, da sem naredil izpit za kolo, da se lahko s sestro in s prijatelji vozim v šolo. Popoldne se peljemo v Dobrovce in skozi Miklavž, pa še kam ... Ponosen sem na sebe! OLIVER

Pri kolesarskem izpitu so mi bili všeč policisti, ker so bili zelo prijazni. Rad se vozim s kolesom. BAKI

Bilo me je strah, da izpita ne bom opravila, a se je na koncu vse dobro končalo. Zelo sem vesela, da sem ga opravila in se bom lahko vozila sama s kolesom. Zdaj se bom lahko tudi sama peljala k prijateljicam in na različne dejavnosti. NIKA

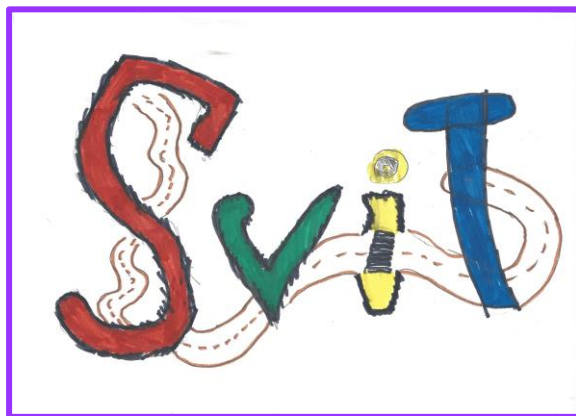
Zelo sem vesela, da sem opravila kolesarski izpit. Najbolj pa mi je bilo všeč, da smo ga vsi opravili, razen nekaterih. Saj je res, da nisem imela svojega kolesa, ampak mi je vseeno podarilo srečo. Želim veliko sreče še trem učencem ki izpita niso opravili; saj bo že. AMRA

Danes mi je bilo všeč, ker smo vsi naredili izpit za kolo. Zdaj se lahko varno peljem s kolesom v prometu. JAKA

Naredili smo kolesarski izpit, bilo je napeto in zabavno. Najboljše je bilo na poligonu. ŽIGA

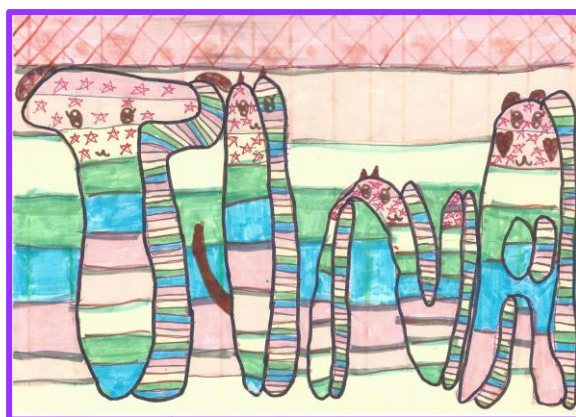
Kolesarski izpit mi je bil zelo všeč. Ni bil pretežak, tako lahek kot mala malica pa tudi ne. Najtežji del zame je bil pri računalniku. Prvič nisem uspela, ampak v drugo sem

opravila teorijo. Čakala me je še vožnja v spremstvu učiteljev in policistov. Policisti so bili zelo prijazni, vsak je stal na drugem koncu. Peljala sem se nekajkrat in za prvi dan smo končali. Potem smo opravili vožnjo zares in izpit, čez nekaj dni sem dobila kolesarsko izkaznico. Vsako jutro sem se peljala iz Hoč vse do Miklavža, bila sem zelo vesela. Sedaj svojo izkaznico nosim vsak dan s sabo. Težko čakam na pomlad in poletje, saj je zima za vožnjo premrzla. BRINA

Svit Ristić, 5. c

Kolesarskega izpita sem se zelo veselila in sem zanj zelo vadila. S starši smo se vsak dan nekam peljali, in to mi je bilo zelo všeč. Zdaj imam kolesarski izpit in se lahko s prijatelji vozimo s kolesi. Zelo sem vesela. NEŽA

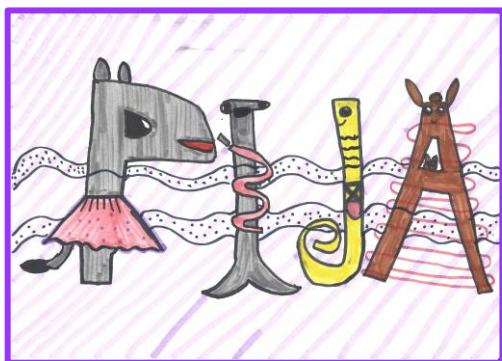

Tina Kekec, 5. c

Kolesarski izpit mi je bil izziv. Rekel bi, da mi je šlo dobro. Mislil sem, da mi ne bo uspelo, na koncu mi je uspelo, bil sem zelo zadovoljen. Vesel se, da sem opravil, sedaj se lahko vozim s kolesom. SVIT

Ljubo kolo

Zelo sem si želela kolesarski izpit.
Dobila sem ga,
zdaj ljubo kolo
odpeljalo me bo
na konec sveta,
tja, kjer bo najlepši kotichek
za naju dva. PIJA

Pija Sgerm, 5. c

Ula Škrabl, 5. c

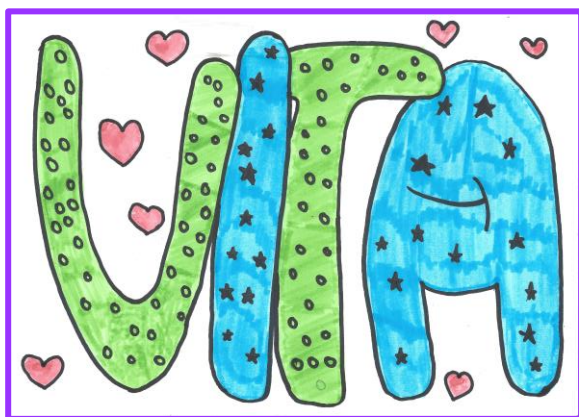
Kompost

Obiskali smo zbirni center za odpadke v Miklavžu. Izvedeli smo veliko novega o pripravi in uporabi komposta.

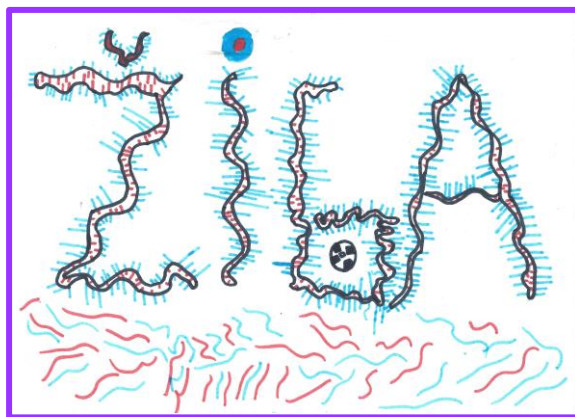
Material za kompost pripeljejo s smetiščnimi tovornjaki iz kmetij in z domov. Med kompostom se najde trava, drobne veje, velike veje, listje, včasih tudi štor in še kaj. Imajo star in nov kompost, kupa sta ločena. Po enem letu zorenja je kompost že uporaben, boljši pa je dve leti star. Starejši kompost je treba pogosteje mešati, sicer bi začel močnejše smrdeti. Kompost se uporablja za boljšo rast rastlin. V šoli smo se učili, da rastline potrebujejo anorganske snovi za fotosintezo. Tako lepše uspevajo.

Nisem si predstavljal, da je lahko kup komposta tako velik.

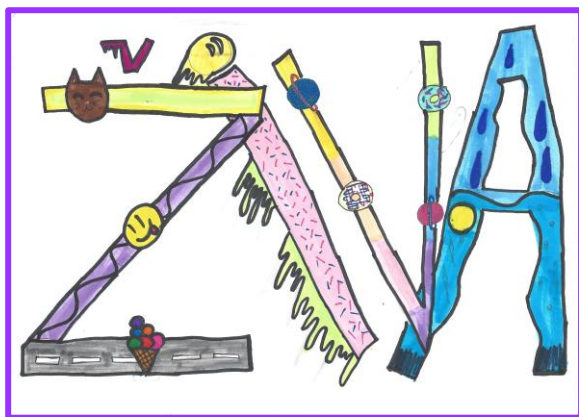
Svit Ristić, 5. c

Vita Tkalec, 5. c

Žiga Celcer, 5. c

Živa Hudrap, 5. c

Brata

Brata sta košata,
skupaj se igrata.
Prvi spodbuja drugega,
drugi spodbuja prvega.
Brata vsak dan se zbudita
in si želje zaželita.
Brati se skregajo,
včasih tudi tvegajo.
Ampak to je vic
za bratov klic.
Ta občutek dobiš,
ko si z bratom skrivnost deliš.
Moj brat je Gal,
tudi on je skrivnost
med brati znal.

Svit Ristić, 5. c

Pustolovščine čebelice Čače in dinozavra Miha

Nekoč, davno je že tega, ko so živali še lahko govorile, sta se spoznala Čača in Miha. Čača je bila majhna, Miha je bil ogromen. Nihče ju ni maral, ker sta bila enaka in hkrati tudi tako različna. Postala sta najboljša prijatelja. Skupaj sta potovala po svetu. Nekoč, ko sta bila v Parizu, se je vse spremenilo.

Odhajala sta na vlak, Čača je ugotovila, da je pozabila vozovnici. Kupila sta novi. Naslednji vlak je zamujal pol ure, zato v hotelu nista dobila sobe. Miha je bil zelo jezen na Čačo, ta pa se je spomnila na starega prijatelja iz otroštva, ki je vodil hotel. Dobila sta zastonj sobo, Miha je oprostil Čači. Naslednji dan sta si ogledala Eifflov stolp. Zamudila sta na letalo, zopet sta morala kupiti novi vozovnici. Porabila sta denar za hrano. Da bi lahko jedla, sta se morala zaposlit. S prisluženim denarjem sta potovala v London in v Italijo. Igrala sta igre na srečo in na lotu dobila toliko denarja, da sta si lahko kupila avtodom. Tako več nista imela skrbi, da bi zamudila vlak ali letalo.

Potovala sta v Ameriko. Uresničila se jima je želja, dobila sta otroka, metuljčico po imenu Mija. Zaradi dojenčka nekaj časa nista potovala. Mija je obiskovala vrtec, ko je malo zrastle, so potovali s trajektom. Kapitanov sin Mirko in Mija sta postala prijatelja, skupaj sta se učila. Po nekaj letih sta se poročila in nadaljevala Mihovo in Čačino delo.

V še večjem avtodomu so skupaj potovali po svetu. Vsa morja sveta so prepluli na modernem trajektu.

Adam Sgerm, 2. c

Pija Sgerm, 5. c

Ekodan

Odšli smo v Zbirni center Miklavž, vodil nas je gospod Črt. Pokazal nam je, kam sodijo različni odpadki: gume, oblačila, plastika, steklo. Lahko smo si tudi sami ogledali, kam spadajo odpadki. Če nas je kaj zanimalo, smo vprašali gospoda Črta. Vse nam je razložil, naučila sem se veliko novega.

Z ločenim zbiranjem odpadkov lahko vsak od nas veliko prispeva k ohranjanju čistega okolja.

Brina Simanić, 5. c

Lara Košar, 5. c

Ula Škrabl, 5. c

OD 6. DO 9. RAZRED

Lisica in medved

Leži, leži stezičica,
po njej se potika lisičica.
Pa vidi medvedka,
medvedka sladkosnedka.
Pa vpraša medvedka,
medvedka sladkosnedka:
»Kam pa kam, medvedek mali?«
»H kmetu, kjer so petelini ostali.«
»Kje pa kmet živi?«
»V kmečki hišici, kjer spi.«

»Medvedek sladkosnedek,
pojdi si po medek.
Jaz pa se h kmetu izmuznem
in mu peteline izmaknem.«

A medved se h kmetu je odpravil
in lisico v past je zvalil.
Sedaj se lisici bridko godi,
a medved se z medom pri kmetu gosti.

Nejc Korošak, 6. c

Ptičica in polžek

Bela, bela cestica,
po njej kljuva ptičica.
Je polžka srečala,
tako ga ogovarjala:
»Hej, polžek, kam se ti mudi?«
»Kaj ne vidiš, da avtov ni?«
Tako polžek odgovori:
»Zelo, zelo se mi mudi,
moja slina s 5 na uro mi drvi!«
Tako ptičica zakriči:
»Saj avto nič hitrejši ni,
pa še hišo imaš za tri ljudi!«
Pa polžek brezskrbno govori:
»Če tako praviš ti,
potem sem lahko res brez skrbi.«
Nato pa avto pridrvi
in skoraj polžka povozi!
Polžek pa se postavi v bran
in pride iz hišice ves poklapan.
»Ti, ptičica, ti,
zelo pretkana si,
nekega dne maščeval se bom,
takrat bo vladal rompom!«
Nato ptičica odfrči
in takole pravi si:
»Se res maščeval bo mi?«

Maj Kolar, 6. c

Zgrešena naloga

Zbudil, zbudil se je otrok,
malo je bil žalosten,
zato je hodil v krog.
Ni naredil naloge,
toda to ni bilo prav.
Mama mu je rekla:
»Moraš iti v šolo!«
Ata mu je rekel:
»Kot jaz, ko grem v službo!
Jaz za denar, ti za učenje,
pač tak je življenje.«

Teo Pavlinek, 6. c

Prijatelj

Lepo je imeti prijatelja.
Je kot sonce, ki te nasmeje
v deževnem dnevu.
Lepo je govoriti s prijateljem,
se smejati z njim.
Lepo se je igrati s prijateljem
in si zaupati tisoč skrivnosti.
Brez prijatelja preprosto ne veš,
kako bi.
Pravi prijatelji hodijo skupaj.
Vesel sem, da imam prijatelje.

Mateo Čuš, 6. c

Ptička sinička

Stara ptička iz gozdička,
odhaja od temnička.
Dobila je medička
od mladega ptička.

Stara ptička se je odpravila
na dolgo pot –
od gozdičkov do travnikov
z drevesi kot tankimi lesi.

Na travniku stara ptička
najde lepo siničko.
Sledi sinički do malega mesta,
ki se vedno svetli.

V mestu ljudje ne nosijo oblačil,
oni nosijo le srečo
in največji nasmešek na obrazu,
ki svetli mesto.

Nina Čuček, 6. c

Snežna sreča

Vsi smo zunaj
tu na snegu
in podimo se po bregu.

Lica naša so rdeča,
to za nas je zimska sreča.

Snežinke drobne se
po nebu podijo
in na noskih se topijo.

Zdaj pa se veselimo,
ker snežaka lahko naredimo.

Mateo Čuš, 6. c

Želvica in zajček

»Teci, teci želvica,
urno kakor strelica,«
rekel ji je zajček,
saj on je kot skakalček.
»Zdaj pa mi povej,
če šla boš tja kot prej?
K svoji ljubi babici,
v dolinico Vipavico?«
Želvica mu odgovori:
»Šla bom k tetici,
ne pa k ljubi babici,
toda prepočasna sem,
zato tudi dolgočasna sem.«
Zajček ji pa pravi:
»Res, da si počasna,
ne pa dolgočasna.
Jaz ponudim ti pomoč,
da tja boš prišla kot nekoč,
ker jaz prijazen sem
in neopazen sem.
No, pridi zdaj mi na ramena,
da bova odšla
in se zabavala:
hop-hop-hop, hip-hip-hip,
tukaj sva, skupaj sva,
v gozdu lepem tra-la-la.«
Želvica pa čudi se,
zakaj sta tu in kdo je tu.
Zajček to je naredil,
da želvico bi ulovil,
toda ustrašil se je
in pobegnil je.
Zato je želvica odšla.

Nik Šafran, 6. c

Sončni pozdrav

Sonce je vzšlo
in prijazno pozdravilo
sončnico na njivi.

Sončnica se vzravnala je
in odprla svoj veliki cvet v pozdrav soncu.

Skupaj sta potovala – do mraka,
ko sta si pomahala za lahko noč

Ervin Vunič, 6. c

Želva in zajec

Želva počasna
kot tudi lena.
Govori zajec ji:
»Glej, kako počasna si,
ti pa maraton bi pretekla,
s polžem bi se stepla.«
Želva pa mu odgovori:
»Kako hiter pa si ti?«
Zajec pa pove:
»Hitrejši kot miš,
torej me s težavo dohitiš?«
Želva pa se ne vda
in na koncu ga premaga.
Zajec v bolnico pa gre,
ker zlomil si je nogo.
Želvi pa ni mar,
saj je zmagala
in ga premagala.

Brina Šprem, 6. c

Čarobna goba

Zajčica na travnik steče
in vse gobe stran pomeče.
Ena goba tam ostane
in prišepne zajčici:
»Hej, kaj pa počneš?«
Zajčica ji odgovori:
»Vstran mečem vse smeti!«
Goba ji previdno reče:
»Uničuješ naše mesto Steše!«
Zajčica okameni in jecljaje odgovori:
»Jezna sem in jezna,
da gobe rastejo na mojem travniku.«
Goba reče: »Žal mi je.«
Zajčica ji oprosti in vse gobe tam pusti.
Saj goba pravi, da lepa beseda lepo mesto
najde.

Lara Zver, 6. c

Slovenija

Slovenija, Slovenija,
ti moja si sladkosnedinja.
Tukaj živim, se veselim, o tebi
se vsakič kaj novega naučim.

Ti, moja domovina, si ljubelniva,
prinašaš nam mir,
to prvi je tir.
Mi radi te imamo
in se zate ne predamo.

Tu živi prijateljstvo,
o tem piše tudi pisateljstvo.
Osrečuje nas ljubezen,
to pa ni bolezen.

Imamo tudi še kulturo
in predsednico z dobro naturo.

Nik Šafran, 6. c

Kaj je ljubezen?

Veliko ljudi se sprašuje,
kaj sploh je ljubezen.
Ljubezen je prava jeza,
če le ni prava.

Če ljubezen jeza sploh ni,
prava sreča je,
ker grde besede le dobrega duha odganjajo
iz ljubezni.

V pravi ljubezni so le lepe besede
ter dosti modrosti,
saj modrost nosi vzpodbudo in dosti zavesti.

Mi ljudje premoremo dosti ljubezni
ter lepih besed,
če jih le lepo izrazimo.
Vsakič, ko vidim starše,
jim povem lepo besedo,
ki bo vedno ostala z njimi.

Nina Čuček, 6. c

Dober človek

Lepo je pogledati v oči
in čutiti toplino v njih.
Lepo se je smejati s prijatelji
in zbirati spomine.
Lepo je ležati v travi
in se prepustiti toplini sonca.

Vsak od nas je edinstven.
Iščemo dobro v ljudeh.
Opazimo drugega človeka,
njegovo žalost in njegovo srečo.
Podaj ramo človeku,
ga objemi.
Preprosto – bodi dober človek.

Mateo Čuš, 6. c

Rad pomagam prijatelju

Rad pomagam prijatelju in vem,
da bo on pomagal tudi meni.
Vesel sem, da tudi ko nama zmanjka besed,
veva oba, kaj misliva.

Prijatelju rad pomagam,
ga spodbujam, ko mu ne gre.
Ga tolažim, ko mu je hudo,
in vem, da tako kot jaz razumem njega,
tudi on razume mene.

Poti v življenju nas včasih ločujejo,
vendar nikoli ne pozabiš pravih prijateljev.
S pravimi prijatelji si to, kar si.

Mateo Čuš, 6. c

Ananas

Ananas, vsi smo že
slišali za njega.
Je dober, sladek
vsi bi ga poskusili.

Lahko pa ga spremeniš
v ananasov sok.
Tako dober je,
da bi ga pil vsak dan.
Včasih ni bilo denarja
za ta slasten sadež.
Samo veliki gospodje
so lahko kupili ananas.

Mateo Čuš, 6. c

Strah

Ko strah v tebi skriva se,
nič ne skrbi, to čisto normalno je.
Če strah te je višine ali teme,
tu dileme ni nobene.
S strahom sooči se lahko čisto vsak,
daj se še ti, da boš sam junak.
Lahko pa s strahom se sprijazniš,
nič ne narediš, a le paziš,
paziš nase, na svoj strah,
da ti nihče ne vzame dah.

Luka Gaal, 6. d

Čustva

Čustva so različna,
včasih tudi nepravilna.
Vsak drugače jih izrazi –
z različnimi obrazi.

Žalost je kot oblak siva,
veselje je, ko pride Živa.
Jezen si, ko dobiš ena,
prestrašen pa, ko je tvoja glava zelena.

Zato izrazi svoja čustva,
ker to bo beseda ljudstva.
Nikoli pa ne pozabi,
da so veseli obrazi najbolj dragi.

Maj Kolar, 6. c

Branje premaga vse ovire

Zelo rada berem. Branje je moj hobi in v njem uživam. Kadar sem jezna, grem brat, saj tako tudi najlažje sprostim svojo jezo. Kadar sem žalostna, grem brat, saj me branje vedno potone v svoj čudežen in skrivnosten svet, ki se odstira v zgodbah, pesmih ... in se nato izoblikuje v mojih miselnih svetovih – tudi kot preplet z mojo domišljijo. Prav tako berem, kadar nisem žalostna/jezna. Berem, ker to rada počnem in ne delam tega zaradi drugih. Večkrat se srečam v kakšni situaciji, kjer znam situacijo povezati z vsebino iz prebrane knjige.

Lahko bi rekla, da ker dosti berem, znam razumeti in nadzorovati svoja čustva. Knjige ti dajo včasih dosti za misliti in takrat ravno spoznaš, kdo si.

Najraje imam napete pustolovske knjige, kjer je kakšna akcija. Po takšnih knjigah največkrat posežem. Kadar se zatopim v takšne knjige, se vživim v lik.

V vsakdanjem življenju potrebujemo govorico, to pa zato, ker se drugače ne bi mogli sporazumevati. Tisti, ki rad in z veseljem bere, si bo širil besedni zaklad in se bo znal sporazumevati. Tisti, ki ne bere rad, pa bo imel bolj skromen besedni zaklad in se bo težje sporazumeval.

Tudi pišem rada. Pišem pesmice, eseje, knjige, spise in pišem za natečaje. To počnem, ker se tako sprostim. Kadar zvečer v postelji ležim ali kadar je mir, misli prihitijo in takrat se rodi nova zgodba.

Navdih, da bi tudi jaz enkrat imela zbirko, sem dobila od Enid Blyton, saj je ona napisala ogromno odličnih knjig, ki so še dandanes uspešnica.

Dragi bralec, draga bralka,

če rad/-a pišeš, piši, in tega ne delaj, če tega zares nočeš in če pri tem ne uživaš. Tudi če rad/-a ne bereš, ne beri, prepusti to nekomu, ki to dela, ker mu je to v veselje.

Živa Žitnik, 7. a

Toplina

Kaj je to toplina?

Toplina ni samo to, kar ustvari za gretje "mašina",
toplina je tudi ljubezen mamina,
včasih pa tudi prijateljičina.

Kdo pa naredi toplino?

Toplino naredi tvoj prijatelj Nino,
ko te povabi v kino,
nato pa ti zaigra na violino.

Zato daj drugim toplino,
ker zdelo se jim bo res fino,
če bo dolino preplavilo s toplino.

Maj Kolar, 6. c

Toplina

Ko pogledam se v ogledalo,
vprašam se, kako izgleda prijateljsko letalo.
Ali odpelje dobre, tople prijateljske zveze?
Ali slabe, mrzle, sovražne zveze?
Danes enako vredni smo,
saj v nas je toplina,
ki je vsota ljubezni, treznosti, prijateljstva,
pisateljstva.
To navdaja nas z dobrim občutkom – toplino.

Brina Šprem, 6. c

Toplina

Toplina je ljubezen
in je toplejša kot bolezen.
Ko toplo v srcu zažari,
se ljubezen prebudi.

Prijateljstvo je dajateljstvo.
Če dajeta oba,
se še tretji razmehča.

Toplina je kot rima,
ki pesniku se podari.
Raste, raste
in iskrice v očeh dobi.

Zato toplino širimo vsi,
da se nam kaj slabega ne zgodi.
Nejc Korošak, 6. c

Toplina srca

Ko se ti srce začne ohlajati,
se ti začne trditi,
a ko sanjaš o njih toplini,
se ti srce radostno otopli.

Radostno srce je kot toplo morje,
ki prazno ni – polno je ljudi,
prevetih s toplino.

Ko metulje začutiš,
se nasmehu prepustiš.
Nasmeh je kot veter,
ki le nazaj noče priti,
ko želiš ti.

Čez mnogo, mnogo časa pride nazaj.
Ko spomniš se na njih toplino,
te začne nazaj loviti.

Nina Čuček, 6. c

Toplina je v srcu

Toplina v srcu pade,
ko nimaš svoje mame.
Ko v zrak pogledaš,
tako se zavedaš,
da prijatelj te zapustil je,
ker drugega si našel je.
Starša sta ločena
in svoje solze točita.
Mama nato je umrla,
ker bila je preveč nemirna,
oče si je drugo našel,
ki jo pestil je kašelj.
Še enkrat v nebo pogledaš
in naenkrat toplino občutiš.
Prijatelj do tebe stopi
in te povabi k sebi,
oče spet srečen je,
ker kašelj odšel je.
Vsi so spet veseli
in so potrdili,
da toplino občutijo,
ker v srcu ljubezen spet je.

Lara Zver, 6. c

Odsev in toplina

Ko se nekateri zagledajo v odsev,
zagledajo nesrečo, žalost in obup.

Ti ljudje si želijo samo pravega prijatelja,
ki bi jim milino in toplino ter smeh na očeh
dal.

Želijo si toplino,
ki bi jih grela v srcu,
a kaj, ko smo si ljudje različni in zelo
drugačni:
nekateri so prijazni in nekateri malo manj,
nekateri so majhni in nekateri veliki,
spet drugi so temni in svetli.

A ne glede, kakšen je človek od zunaj,
je vedno pomembno, kakšen je od znotraj.
Zato sprejmimo se takšne, kakršni pač smo.
Podarjajmo si tople besede, ki imajo veliko
moč,
z njimi lahko marsikaj na boljše
spremenimo.

Ela Hočevnar, 6. c

Toplina

Vse, kar čutim s teboj, je toplina.
 Ko sem s tabo, je zraven toplina.
 Ko se pogovarjava, zabavava,
 je zraven naju toplina.
 Vse, kar čutim s teboj, je toplina.
 Je zraven naju najina skupna toplina.
 Ko si ti z mano, ko prideš do mene,
 vedno zraven prineseš toplino.
 Toplina je najina skupna moč.
 Vse, kar čutim s teboj, je toplina.
 Ko sem s tabo, je zraven toplina.

Nives Repina, 7. c

Toplina

Toplina je lahko
 zelena dolina,
 v kateri na majhnem
 grmičku raste
 velika sočna malina.
 Toplina je lahko
 tvoja družina,
 ki je tvoja
 življenjska korenina.
 Toda kar koli je tvoja toplina,
 v srcu jo čutiš
 ne glede,
 če je od tebe
 oddaljiva.

Gaja Sajko, 7. c

Toplina

Kaj greje ljudi?
 Toplina žarečih oči.
 Nežen dotik dlani,
 mehak objem moje mami.

Lepa beseda v moji rimi,
 srce utripajoče
 od ljubezni vroče.
 Misel nate, greje to srce.

Toplina – obraza tvojega milina,
 jasnega neba modrina
 in večno – tvoja ljubezen,
 ki konca nima.

Mateja Petek, 9. c

Toplina

Toplina je dobrina,
 ki je vsaka družina na žalost nima.
 V enih starši vse zapijejo
 in s tem otrokom srce in upanje ubijejo.

Otroci brez topline staršev
 svoje upanje izgubijo,
 saj se le-to odkotali v neskončno dolino.

Eni otroci starševsko toplino imajo
 in ta toplina je sladka kot malina,
 upanja vsekakor ne ubija.

Toplina je darilo življenja,
 ki tvoje življenje lepše naredi.

Elin Klampfer Satler, 7. c

Po poteh kulturne dediščine

/.../ Minilo je 65 minut, odkar so se osmo- in devetošolci odpravili iz šole. Prispeli so v Ljubljano. Pred njimi je stala ogromna, mogočna hiša, imenovana Narodni muzej. Jan in njegova frenda so vzeli nahrbtnike. Lan se je nekaj časa obotavljal, toda vseeno je moral za njimi. Pot v muzeju jih je vodila med raznovrstnimi predmeti za stekli in skozi zanimive zgodbe preteklosti. Amar si je skrbno ogledal vaško situlo. Nekaj na njej ni bilo prav. Namesto reliefnih sličic je s čudnimi črkami pisalo: "Slame je preveč, hrane je premalo." Bila je uganka!

»Fanta, pridita pogledat!« je vzkliknil Amar. Jan in Nik sta prenehala brati tablo z naslovom "Gradovi in gradiči" v sosednji sobi.

»Tu je uganka,« je dejal, ko sta prišla.

»Česa je pri slami preveč?« je tuhtal Nik.

»Hrane premalo?« je dodal Jan.

»No, mogoče bi bila panonska hiša?« se je tiho oglasil Lan.

»Prav ima! Hrane ni bilo veliko, a cela streha je bila obdana s slamo!« se je spomnil Jan, kaj piše v učbeniku.

»Naslednja postaja je panonska vas!« je zavpil Amar.

Mudilo se jim je k avtobusu. Tam jih je čakala učiteljica.

»Fantje, kje ste bili?« jih je okregala. A fantje so molčali. Čim prej morajo priti v Panonsko nižino. Avtobus je odpeljal, štiri ure so se vozili po avtocesti in naposled le prispeli v lepo travnato nižino s polji in gozdovi. Ustavili so se v panonski vasi. Nizke, podolgovate hiše iz blata so metale svoje sence v ribnik poleg polj.

»Iščemo zapis ...« je dejal Jan. Lan, Amar in Nik so prikimali. Brskali so po stenah in slami v hlevu. Nik je v ribniku ugledal verigo in jo želel izvleči. Voda je pljuskala okoli in mu zmočila hlače. Naposled je iz vode potegnil leseno ploščico. Ko jo je obrisal, je na njej videl podobice ljudi, ki se veselijo. Manjši ljudje so jedli kolače. Bili so otroci. V krogu ljudi so bili kurenti in dekleta so jim dajala robce.

»Vi! Naslednja postaja je Ptuj!« je zavpil fantom, ki so preiskovali hlev in klet. Vsi skupaj so učiteljici pokazali ploščico. To bo dolga pot! Na Ptuj je bilo v pustnem času še posebej zabavno. Jan si je šel ogledat majhno trgovino s spominki in tam je v izložbi stal velik umetni kurent. Na glavi – na eni od vrvic na rogovih mu je visel listek z napisom NOV NAMIG.

Jan je previdno odtrgal listek in prebral: »Veliko časa je treba vložiti, ko majhne prtičke je treba ustvariti.« Ko je to prebral še pred prijatelji, so se vsi zamislili.

»Prtički, ... hmmm Veliko časa,« je naglas razmišljal Lan.

»Vem! Idrijske klekljane čipke!« je naposled zavpil.

Prijatelji so se strinjali in hitro poiskali učiteljico: »Učiteljica, hitro moramo odtod – moramo v Idrijo!«

»Zakaj? A ni že dovolj za danes?« jih je utrujeno vprašala.

»Toda, namig ... vodi do Idrije,« jo je prepričeval Jan.

»Res, prosimo, učiteljica, to je nujno!« so prosili upajoče, da se učiteljica strinja z njimi.

Naposled se je učiteljica vdala: »Prav ..., toda to je zadnje za danes!«

Lan, Jan, Nik in Amar so prosili voznika avtobusa, naj ustavi pred muzejem klekljanih čipk in se odpravili. Odšli so v sobo, kjer je starejša gospa klekljala čipko.

»Kako težko, mene bi že pri drugi nitki roke bolele,« se je pohecal Jan.

Gospa je izvezla čipko. Na njej je z izvezenimi črkami pisalo ŠOLA. Zadnji namig se je skrival v šoli. Fantje so vzeli pot pod noge, niso smeli izgubljati časa.

Lan je na avtobusu sedel pri oknu. Zasanjano je zrl skozenj in se spraševal, ali so zdaj z Janom, Nikom in Amarjem prijatelji. Premaknil se je k njim. Zbral je pogum in rekel: »Oprostite za tisto zjutraj ... veste ... nisem imel frendov in to je bil moj način, da sem izpadel kul. Mi oprostite?«

Jan se je zarežal.

»Seveda,« je dejal Amar in objel Lana. Prav tam – pri šoli: prijateljstvo. Ja, prijateljstvo po poteh kulturne dediščine je bil cilj njihove odprave.

Ana Batič Krašna, 6. c

Dediščina

Dediščino ohraniti je prav lahko,
če strpno počakati ti težko ne bo.
Pripovedi, praznovanja,
to se vse lahko ohranja.
Tudi zgradbe ali najdbe,
to so vse dediščine nekdanje.
Dediščino neko imamo vsi.
Če ne veliko, potem pa malo,
če ne super, pa vseeno dragoceno,
kar se bo že pokazalo!

Luka Gaal, 6. d

Kulturna dediščina

Kulturno dediščino varuje Unesco,
vse od Kurenta pa tudi najnovejšo fresko.
Če Unesca tu ne bi bilo,
to ne bi bilo dobro.

Varuje tudi naše Škocjanske jame,
če ga ne bi bilo, bi bile same.
Na seznamu se najde Ljubljansko barje,
na Unesco naletiš tudi, če greš na Havaje.

Zato spoštuj kulturno dediščino,
ker ko boš videl Unesco-ov znak,
zdelo se ti bo fino.
Zato ne uničuj dediščine,
ker na koncu nič ti ne ostane.

Maj Kolar, 6. c

Pust

Od hiše do hiše
prinašamo smeh
in s smehom pomlad.

Mami peče krofe,
joj, pa še kako dišijo,
njeni so najboljši.

Vile, škrti,
kavboji, indijanci
z nami – kurenti se vrtijo.

Pustne šeme smo,
zaplešimo maškarce,
da zima se prestraši.

Mateo Čuš, 6. c

Solidarnost

Solidarnost potrebujemo vsi,
če smo stari, če smo mladi,
to res nič težkega ni.
Samo potrudili se bi lahko,
da imeli bi solidarnost,
ki si jo zaslužimo.
Če solidaren, prijazen si,
to na koncu vse povrne se ti.
Daj pomagaj, da ne bo zaplet,
in v želji, da solidarnost občutil bi ves svet.

Luka Gaal, 6. d

Solidarnost

Solidarnost ni le beseda,
je prijateljstvo, pomoč, sodelovanje.
Če se vse to spoštuje,
ti beseda solidarnost ni nič več tuja.

Prijateljstvo je kot zaklad,
ki lahko spozna ga vsak.
Obdaja te z energijo
in napolni s harmonijo.

Pomoč je kot polnoč,
ki daje ti čarobno moč.
Če nekdo potrebuje pomoč,
uporabi svojo moč
in mu nudi pomoč.

Nejc Korošak, 6. c

Solidaren sem

Solidarnost pomeni,
da z ljudmi ravnamo tako,
kot bi želeli,
da oni ravnajo z nami.

Solidaren sem,
ker na avtobusu odstopim
sedež starejšemu.
Solidaren sem,
ker pomagam revnim družinam –
jim dam oblačila in igrače,
ki jih jaz več ne potrebujem.
Solidaren sem,
ker pomagam prijatelju,
ko ima težave,

Če pomagaš,
vedno zmagaš,
saj dobro se vrne z dobrim.
Če si solidaren,
imaš veliko srce.

Mateo Čuš, 6. c

Solidarnost

Redko kdo je solidaren,
je prijazen in pomaga,
pri tem nič ga ne premaga.
Koga solidarnost spominja na prijaznost?
Če le dober človek si,
veš, kako pomagati
in tako tudi zmagati.
Ko se pogledaš in se zaveš,
kako tebi bi bilo,
ko pomoč in solidarnost potreboval bi.
S solidarnostjo na svetu bolje bo,
ko s pomočjo tudi okolje zdravo bo.

Brina Šprem, 6. c

Solidarnost

Redko kdaj se zgodi,
da solidaren človek si.
Skupaj si podajmo roke
in uživajmo ta dan.
Hodimo po obali kot otroci mali.
Vidimo dečka, osamljenega Srečka.
Stopimo do njega, podamo mu roko.
Srečko se razveseli in za nami se podi.
Otroci se zavedamo,
da dan smo mu polepšali.
V svetu se zgodi, da solidarnost še živi.
Ko v sonce pogledaš,
se končno zavedaš,
da solidarnost res živi.
Počutil se boš bolje,
ko polepšal boš okolje.
Naj šteje vsak dan, ko življenju boš predan.
Skupaj družbica še hodimo po leseni lestvici.
Pojemo vsi veseli in skačemo,
kot ne bi smeli.

Lara Zver, 6. c

Solidarnost

Kaj je solidarnost?
solidarnost je, ko občutiš varnost,
ko nekdo nameni ti svojo iskrenost,
ti pa njemu svojo pozornost.

Kaj pa če solidarnosti ni?
Potem nihče za tebe ne skrbi.
kot prijatelj Nino,
ki ti pomaga igrati na violino.

Zato reci DA solidarnosti,
ker pomagalo ti bo več ljudi.
Lahko bo to v korist Brini ali Nini
ali pa kakšni družini.

Maj Kolar, 6. c

Solidarnost

Solidarnost je vrlina,
ki je taka kot milina,
ki ni tako minljiva.

Na svetu je primanjkuje,
zato pa se naj solidarnost deli,
saj nekateri grozljivo izkušnjo doživeli so,
zato podaj jim roko,
lažje jim bo,

Bodi solidaren tudi ti,
ker to vrlino premoreš tudi ti.

Ela Hočevan, 6. c

Solidarnost

Solidarnost je pomoč oseb,
ki je nekomu zelo potrebna.
Lahko je ta oseba sestra,
ki ji manjka čustvene podpore,
ali pa zgolj neka neznanka,
ki ji je nenaklonjenost življenja
dom in dostojno življenje odvzela.
Marsikdo ima predsodke o nekom,
ki drugačen je in pomoči potreben,
pa vendar, otesimo se jih in pomagajmo jim.
Ni pomembno, kaj s tem dobiš
in koliko imaš – šteje le tisto dobro,
kar narediš za osebo,
ki jo imaš preprosto rad,
ali pa preprosto nekomu,
ki v svoji nemoči se dotaknil te je
in te potrebuje.
Najbolje je, da ljudem pustimo živeti,
kakor jim srce poda
in ne iščemo poti,
kako to zatreti –
le pomagajmo jim,
saj vsaka mala usluga
pripomore na poti do veselja.

Mija Krempl, 8. c

SOL IN DAR = SOLIDARNOST

Sol je dar narave ljudem,
solidarnost je človeka človeku dar.

Sol s kruhom v dar dobiti, pomeni prijatelj
biti.

Deliti in nevidni most iz srca v srce graditi.

Razumeti, verjeti, upati in objeti,
v stiski biti bratu brat,
neprijatelju skriti prijatelj biti,
nekdo, ki vse za druge naredi,
da Svet se zopet v pravo smer vrti.

Pozabiti na stvari,
katerih vrednost je minljiva,
graditi na dejanjih in ljubezni,
ki je večno živa.

Sol na rani peče in skeli,
sol v hrani pa je dar,
ki ohranja jedi čar –
še posebej, če z drugimi se deli.

Tako pri mizi sedeti in site zdaj oči videti
ter od zadovoljstva žareti.

Dati in še vedno veliko imeti – če daješ,
vreča nima dna in miza ni prazna.

Vse se čudežno obrača – kdor daje,
se mu 100-krat vrača.

Mateja Petek, 9. c

Lep svet

Lep odnos nam je lahko v ponos,
ko bi le bil svet tako lep
in ne bi bilo grdih besed.
Grde besede so samo bede,
lepe besede so sladke kot med
in tako lahko samo z eno
lepo besedo spremenimo
za nekoga cel svet.
Ko bi le bil svet tako lep,
da bi bil poln le lepih, lepih besed.

Eva Klara Premzl, 6. c – 1. mesto na državni ravni, projekt Mednarodni dan strpnosti – dan za strpnost in prijateljstvo

Lepi odnosi

Lepi odnosi so pravi ponosi
in tukaj jih imamo,
zato se ne predamo.
Prijaznosti in lepih besed
pa včasih manjka,
vendar nič zato –
to rešilo se bo.
Besede tudi grde so
in te zelo prizadenejo.
Zato pa si pomagajmo
in težave skupaj odpravljajmo.
Spoštovati nikoli ne pozabimo,
to naj naše bo pravilo.
Strpnost pa naj vodi nas,
podari nam mir
in vesel obraz.

Nik Šafran, 6. c

Strpnost

Strpni lahko smo vsi,
strpnost v sebi imaš tudi ti.
Če mir na svetu vladal bi,
vsi veseli bi bili.

Zato se hvala reče,
ko bratec sobe ti ne razmeče.
Po hodniku pa se ne teče,
ker na koncu te vest peče.

Srce postalo ti bo kamen,
če v duši boš popačen,
zato deli lepe besede
in bodi prijazen
in nikoli, nikoli ne bodi drugačen.

Maj Kolar, 6. c

Sreča – podarjanje lepih besed

Brez volje ni sreče,
le besede grde in lepe.
Dnevi črni in beli,
nekateri žalostni, spet drugi veseli.

Vsak potrebuje prijatelja, saj
prijateljstvo je raj.
Prijaznost je pomembna,
če ne – bi bila brezpomembna.

Vsak bi rad srečo
ujel v vrečo.
Moč ali nemoč,
važna sta le pomoč
in podarjanje lepih besed.

Brina Šprem, 6. c

Kaj je ljubezen

Veliko ljudi se vpraša,
kaj sploh je prava ljubezen.
Ljubezen je prava jeza,
če le ni prava.

Če ljubezen jeza sploh ni,
prava sreča, ker grde besede le
dobrega duha odganjajo iz ljubezni.

V pravi ljubezni so le lepe besede
in dosti modrosti,
saj modrost nosi vzpodbudo
in dosti zavesti.

Mi ljudje nosimo dosti ljubezni
in lepih besed,
če jih le lepo izrazimo.
Vsakič, ko vidimo starše,
jim povemo lepo besedo,
ki bo vedno ostala z njimi.

Nina Čuček, 6. c

Prijateljstvo

Povem vam, kdo je prijatelj.
Rad te ima, vse ti iz srca da.
Iskren in pošten je, se zabavati zna.
Jasno, vedno mu lahko poveš,
če ti kaj spati ne da.
A potem te objame, odžene vse skrbi.
Tu je vedno,
da te z lepimi besedami razveseli.
Enako tudi ti, vedno mu lepo besedo podari
in roko podaj.
Le tako bo prijateljstvo držalo za vekomaj.
Jaz in moj prijatelj – za vedno skupaj.

Julija Voršič, 6. c

Pomoč prijatelja

Ko potrebuješ pomoč,
vsi zbežijo proč,
samo pravi prijatelj ti priskoči
na pomoč.

Če žalosten si
in imaš skrbi
te pravi prijatelj
z lepimi besedami razveseli.

Če padeš
in vsi smeji se ti,
samo pravi prijatelj pomaga ti.

Niko Gorjup, 6. c

Lepa beseda lepo mesto najde

Vsak človek ima možnost, da nekaj naredi,
da vsega svojega dela ne vrže v smeti,
a če se odločiš, da ne da se ti,
sanje v trenutku izginejo ti.

Če lepe besede govoriš,
v svetu lepo mesto najdeš si,
kajti človek, ki opravlja lepa dela,
zagotovo ve, kaj dela.

Če pa grdo govoriš,
še vedno v peklu lahko grešiš.

Pa vendar nesramneži vseeno niso tako slabi,
vsak od njih lahko to popravi,
kajti, če imaš sanje za loviti,
te ne more nič ustaviti.

Vito Kline, 6. c

Navihan Miha

Moj prijatelj Miha
ga pred pospravljanjem vedno popiha,
vedno je nesramen,
njegov zvezek pa ostaja prazen.

Nikoli ni spoštljiv,
njegov jezik je vedno ušiv,
strpen ni nikoli,
ne doma in ne v šoli.

Kaj prijaznost bi bila,
te besede ne pozna.
Dolgčas, samota pestita ga,
ker prijatelja nima nobenega.

Ko Miha to spozna,
odloči se nemudoma:
»Prijazen bom postal
in si prijatelje poiskal.«

Ker lepa beseda lepo mesto najde,
se nemudoma v družbi prijateljev znajde.
Nasvet poslušaj tudi ti,
da se ti kaj podobnega ne zgodi.

Nejc Korošak, 6. c

Domovina prijateljstva in miru

V domovini prijateljstva in miru,
je veliko ljubezni in lepih besed,
je polno radosti in sreče,
ker se ljudje spoštujejo.

Ljudje v tej domovini za širnimi gorami,
kjer vse je mogoče in čarobno,
sejejo lepe besede s čudežno močjo,
njihova duša je čarobna:
vedno so nasmejani, dobrosrčni, strpni,
spoštljivi, srečni in razigrani.

Njihova domovina je zelo lepa,
ptički govorijo in pojejo lepe besede,
otroci se brezskrbno igrajo in smejiijo,
iz hišk pa vedno po piškotih diši.

Prebivalci domovine prijateljstva in miru
pa so kljub temu zelo različni,
imajo različne navade in kulture
ter raznobarvne ure,
nekateri so vile in vilinci,
drugi pa princeze in princi.

A ta njihova drugačnost jih nič ne moti –
ravno nasprotno: povezuje jih.
Tako vsi živijo srečno in lepo v svoji deželi,
kjer vse čarobno je v cvetju lepih besed.

Ela Hočevvar, 6. c

Moj prijatelj Matej

Imel sem prijatelja, ki mu je bilo ime Matej. Matej je bil zelo pameten. Nosil pa je napol zlomljena očala in stara oblačila. Imel je oranžne kratke lase in rjave oči. Matej je imel disleksijo, a ni imel odločbe. Tudi njegovima staršema ni bilo mar, saj sta se tisti čas ločevala. V šoli so ga zasmehovali zaradi slabega branja in veliko slovničnih napak – to vse je bila posledica disleksije. Celu učitelji niso vedeli, da gre za disleksijo.

Matej je velikokrat prespal pri meni, saj mu je bilo neprijetno poslušati nenehna kreganja svojih staršev. Posledično so bile njegove ocene slabe in se je s težavo prebijal skozi razrede. Jaz sem bil edini njegov prijatelj. Branil sem ga pred zbadanjem in celo kdaj pred fizičnim nasiljem. A ko me en teden ni bilo v šoli in sem prvič po enem tednu videl Mateja, sem se zgrozil – fant je bil bolj modro-vijoličen od modric kot pa lepe, zdrave barve po obrazu. Ko sem ga zaskrbljeno vprašal, kaj se je zgodilo, je rekel, da so ga po šoli za lastnim domom prebutali. Njegova mama

je klicala ravnateljico šole, a niso mogli teh pobalinov niti kaznovati – zaradi tega, ker ni bilo na območju šole in ne med časom pouka.

Ko je pa na šolo prišla nova učiteljica slovenščine, je opazila, da ima Matej znake disleksije. Napotila ga je k svetovalni delavki, ki je potrdila, da ima hudo disleksijo. Ko je naslednje leto Matej stopil v šolo z odločbo, se je počutil bolj samozavestno. Tudi ocene so se izboljšale – celo tako, da je bil boljši od tistih nesramnežev, ki so ga zbadali. In tudi stanje s starši se je izboljšalo, čeprav je bilo še kar napeto med njimi. Matej je bil vsa naslednja leta v šoli odličen.

Aaron Delakorda, 7. c

David in Oli

Bil je deček po imenu David. Bil je nesramen do vseh okoli sebe. Vsem je dajal žaljive vzdevke, jih spotikal, tepel, jim govoril grde besede. Zato ga v šoli nihče ni maral. Vsi so se ga bali in izogibali. Nekega dne je na Davidovo šolo prišel nov učenec, ime mu je bilo Oli.

Oli ni vedel ničesar o Davidu, saj ga sploh ni poznal, in ni vedel, kako je nesramen. Med glavnim odmorom, pri malici, se je Oli pomotoma zaletel v Davida. Oli se mu je opravičil in se mu predstavil. Toda David je bil besen, Olija je potisnil tako močno, da je padel na tla, za povrh vsega pa ga je polil še s čajem. Oli je vstal in s solznimi očmi stekel na stranišče. Učiteljica Tina, ki je bila pri malici odgovorna za učence, ki so jedli, je videla vse. Davida je poslala k podravnatelju, Olija pa je skušala potolažiti. Seveda je bil David kaznovan, toda zdaj je bil Oli še v večjih težavah. David ga je še bolj zasovražil in imel je zlonamerne načrte. Čez nekaj dni je David pričakal Olija pred njegovo omarico. Oliju je rekel, naj ob treh popoldne po pouku pride na šolsko igrišče. Oli je s strahom v kosteh odhitel k pouku.

Oli je postal zelo priljubljen, s svojo prijaznostjo, lepimi besedami je pridobil dosti prijateljev. David pa ni imel nobenega prijatelja. Nekega dne je Oli videl Davida, kako joče na šolskem igrišču. Pristopil je in ga objel. Oli je naivno pričakoval, da bo David vesel in da mu bo vrnil objem. Toda Oli je odšel domov z veliko modrico na obrazu. Vendar ni obupal, še naprej je bil prijazen do Davida. Nekaj tednov pozneje se je Oli domislil, da po pouku poišče Davida in ga nekako prepriča, da ga posluša. Našel ga je, bila sta sama na šolskem igrišču. Oli je vprašal Davida, kdo ga je prizadel. Toda David se je začel smejati – češ, kdo bi pa njega sploh lahko prizadel – in se je smejal dalje. Vendar Oli ni obupal, z lepimi besedami je skušal vzbuditi v Davidu zaupanje. Sčasoma je bilo opaziti v Davidovih očeh solze – začel se je odpirati. Oliju je povedal vse o tem, kako so mu njegov najboljši prijatelj in ostali prijatelji na prejšnji šoli "zarili nož v hrbet", se norčevali iz njega, mu govorili grde besede, ga zmerjali z "debelkom" ... Ko je Oli to slišal, je tudi sam dobil solzne oči. Objela sta se, Oli mu je rekel: »David, jaz bom tvoj prijatelj, tudi ostali bodo, če boš prijazen do njih.«

In res, David se je začel lepše obnašati do vseh, govoril jim je lepe stvari, lepe besede in kmalu zatem so ga imeli vsi radi in končno je imel prijatelje.

David se je naučil, da lepa beseda lepo mesto najde.

Naja Koren, 7. c

Podarimo si lepe besede in pohvale

To je zgodba, ki govori o dveh deželah in o prebivalcih, ki živijo v njiju. Dežela, ki se imenuje Ognjena vas, ni preveč prijazna dežela. Druga dežela je Srčna dežela. Ljudje v tej deželi so zares lepo olikani.

V Srčni deželi se je začelo prebujati prekrasno jutro. Ljudje so se začeli prebujati z lepimi, pozitivnimi mislimi – naravnanimi na to, da je pred njimi en prijeten dan. V tej deželi so imeli

navado, da so se ob jutrih zbrali v svečani dvorani, si zaželeli dobro in prekrasen dan. Potem so imeli obilen zajtrk. Pred zajtrkom se je vsak vsakomur zahvalil za eno stvar. Po obilnem zajtrku so odšli na delovna mesta. Po dobro opravljenem delu so drug drugega pohvalili za izvrstno opravljeno delo. V tej deželi so bili prebivalci vedno srečni, dobrovoljni in ponosni drug na drugega. Nikoli se niso prerekali in izgovarjali psov. Vedno so bili pozitivni.

V Ognjeni vasi pa ni bilo tako. V tej deželi je bila večina prebivalstva zlobna. Vendar niso bili vsi zlobni. Tisti, ki so bili zlobni in jezni na ves svet, so že zjutraj napovedali, da bo slab dan. Ko so se vstali in odšli v kuhinjo, so začeli ukazovati ostalim družinskim članom, naj jim pripravijo zajtrk. Gorje tistemu, ki je želel kljubovati ali celo zbežati v drugo deželo – v Srčno deželo. Tiste, ki so kljubovali ali želeli zbežati, so pretepli ali pa jih celo dali v zapor. Zato so ljudje, ki so bili prijazni, raje poslušali zlobneže in naredili, kar so jim zlobneži ukazali.

V tej deželi so se vedno žalili in govorili grde stvari o ljudeh. Imeli so celo tekmovanje, kdo pove več psov. Tisti, ki je zmagal, je lahko prijazne ljudi ves dan zmerjal in jim govoril razne psovke. Zaradi tega so bili prijazni ljudje zelo nesrečni, potrti. Včasih se je za prijazne ljudi končalo življenje (zaradi preveč zmerjanj) prehitro, saj so naredili samomor, namreč mislili so, da niso dovolj uspešni in da so najslabši na tem svetu. Zlobneži se niso obremenjevali s tem, da so nekomu uničili za vedno življenje.

Nekega dne je v Ognjeni vasi bil čisto navaden dan. Prijazni ljudje so morali trpeti zlobneže, vendar pa je eden od članov prijaznih ljudi zbežal v Srčno deželo. Ime mu je bilo Žan.

Zvečer, ko so že vsi spali, Žan ni mogel zaspati, saj je imel vrh glave, da prijazni ljudje trpijo in umirajo zaradi zlobnežev. Zato se je odločil, da bo tvegati. Odločil se je, da zbeži v Srčno deželo in tam prosi za pomoč.

Ko je Žan prispel, so se ga prebivalci Srčne dežele malo ustrašili, saj je povedal, da je iz Ognjene vasi. Nato pa so ga vseeno sprejeli z odprtimi rokami, saj so bili olikani. Žan se je pri njih imel lepo in zaželel si je, da bi bili tudi v Ognjeni vasi tako olikani, radodarni, prijazni. Najbolj mu je bilo všeč, da so si govorili same lepe besede in pohvale. Sklenil je, da jim pove, zakaj je prišel k njim. Razkril jim je, da prijazni ljudje v Ognjeni vasi zelo trpijo, saj jim zlobneži ves čas ukazujejo, kaj morajo delati. Povedal jim je tudi, da se v Ognjeni vasi ves čas zmerjajo in da imajo tekmovanje, kdo pove največ psov. Na tem tekmovanju lahko tekmujejo samo zlobneži. Za nagrado dobijo prijazne ljudi, ki so žrtve zmerjanj.

Ko je Žan zaključil pripoved, jim je povedal, da potrebuje njihovo pomoč. Prebivalstvo iz Srčne dežele se je strinjalo, da to, kar zlobneži počnejo, ni prav, zato so sklenili, da jim bodo pokazali, da je lepše in boljše živeti v miru. Skupaj z Žanom so odšli v Ognjeno vas.

Čez nekaj dni so prišli v Ognjeno vas, kjer pa jih zlobneži niso lepo sprejeli. Napadli so jih z bolečimi psovki. Prebivalci Srčne dežele so bili pripravljeni na to in zato se niso ozirali na to stvar. Namesto potrtosti ali žaljenja nazaj so jim začeli govoriti razne pohvale in lepe besede. Zlobneži so bili vidno presenečeni. Prvič v življenju so slišali lepe besede in pohvale, da bodo tudi oni enkrat prijetne, prijazne in olikane osebe. Pogled na svet se jim je naenkrat obrnil in pomislili so, da je vseeno svet lepši, kot si ga oni predstavljajo, ter zamislili so se, da če ne bi več govorili psov in grdih besed, bi lahko skupaj s prijaznimi prebivalci in prebivalci iz Srčne dežele premikali gore oziroma bi lahko skupaj rešili težave.

Od takrat naprej so zlobneži postali drugačni. Vedno so se pohvalili in vsem so namenjali lepe besede. Postali so tudi bolj srečni. Ker ljudje v tej deželi niso bili več zlobni in niso govorili psov, se je dežela poimenovala Mirna dežela. Ljudje so spoznali, da lepa beseda lepo mesto najde.

Živa Žitnik, 7. a

Moč besed

Tisoč lepih besed
lahko bi spremenilo Svet.
Ena spremenila bi moje srce,
tvoja beseda zame.

Beseda lahko vse spremeni,
novo upanje zbudi,
sanjam prosto pot pusti –
to lepe besede so moči.

Včasih lepa beseda molči,
govorijo le oči –
pogled,
ki raztopi na tisoče ledenih besed.

Mateja Petek, 9. c

Moč besed

Besede lahko včasih marsikaj povedo –
lepega, sladkega ali grenkega.
Imajo prav posebno noto,
velikokrat pa vodijo tudi v zmoto.

Lepa beseda nas nič ne stane,
vendar čudežno deluje.
Obogati tistega, ki mu je namenjena,
in ne osiromaši tistega, ki jo daje.

Biti ljubljen, prijazen, spoštovan
se zdi kot lep sončen dan.
Uspeh je ustvarjati in sodelovati,
je kot sreča brata z brati.

Moji sošolci, znanci, vsi domači –
to je, kot stal bi pred hiše vrati,
ko se le-ta za vse na stežaj odpro,
nepopisno lep občutek je to.

Strpnost, sodelovanje – to so še za koga lepe sanje,
naj med nami ljubezen, prijateljstvo živita,
nasmeh, radost kot sončni žarek naj žarita,
že danes, jutri, za vse dni,
za nas in za vse druge ljudi.

Luka Dobaj, 8. b

Vojne in vzgoja otrok

Vojne so slabe za okolje in za človeško telo. Umirajo in trpijo ne le ljudje, tudi živali. Zaradi vojn so uničena mesta, polja, ceste ... Pri človeku povzročajo travme, vzbujajo strah in še veliko več. Če pogledamo v zgodovino, lahko vidimo, da smo se veliko bojevali in se veliko drug drugemu maščevali. Najbolj temačna obdobja za človeško zgodovino so bila od leta 1900 do 2000, saj sta v tem času bili dve svetovni vojni in ena hladna vojna ter ogromno drugih oboroženih spopadov – nekateri še vedno so in terjajo številna človeška življenja. Zato je pomembno, da odrasli pravilno vzgajajo svoje otroke, sicer ne bodo strpni do drugačnih oseb. Če še pa povrhu igrajo nasilne igre, postanejo zelo agresivni. Agresivni postanejo do drugače mislečih ljudi. Za to pa so tudi krivi njihovi starši, ker jim pustijo igrati takšne igre. Šola pa se s takimi osebami samo pogovarja in nič konkretnega ne naredi.

Zato bi morali ti učenci delati dobrodela dela. Kar bi pomenilo, da bi se naučili spoštovati tujo lastnino in druge ljudi. A če ti učenci ne bi opravljali naloženih dobrodelnih del, bi sledila kazen. Tako bi bili prisiljeni, da bi se spremenili. Takšen zakon bi bil takoj sprejet v Evropski uniji, saj ko bi ga tam predlagali, bi sem jim zdel super – zato, ker se v vsaki državi najdejo takšni učenci. A kaj pa, če jim ta zakon ne bi izboljšal stanja? Bi pa verjetno sprejeli drugi

zakon, ki bi se glasil, da bi lahko učenci ostali po pouku in bi se v šoli učili, kako se lepo obnašati in biti strpen do drugih in drugačnih. To bi lahko Evropska unija že zdavnaj sprejela, saj se veliko učencev poslužuje nasilnih igrice, zaradi česar ne naredijo domače naloge, se ne učijo in povprečje jim pade. Povprečje jim lahko pade tudi zaradi tege, ker pri pouku ne poslušajo in si tudi ne prepišejo vsega s table. Zdaj se verjeto sprašujete, zakaj ne poslušajo in si ne prepišejo vsega s table? Ker so prezaposleni z nadlegovanjem drugih oseb, so z mislimi pri nasilnih igriceh, vidijo samo sebe in svojo korist. Toda zavedati se je treba, da bodo nekoč odrasli – odrasli pa odločajo o vojnah in s tem o usodah na milijone in milijone nedolžnih ljudi – tudi otrok. Kot ste razbrali iz mojega pisanja oziroma razmišljanja, lahko rečemo samo, da delamo nekaj narobe.

Nick Krstić, 9. a

Mir

Mir je stara vrlina,
ki ni nikoli zanesljiva.

Ko razmišljam o miru,
se spomnim na svet,
ki ni s cvetjem odet.
Spomnim se na borce naše,
ki so za domovino zastavili življenje svoje,
da branili so nas pred sovražniki
ter nam mir in svobodo izborili.

A mir je le mir,
ki nenehno ga kratijo vojne,
ki jih nikoli konec ne bo,
a želja in upanje ostajata
da konec jih vendarle bo,
zato z mirom skupaj stopimo.

Jan Auguštin, 9. b

Pot, ki nikamor ne vodi

Že tisočera leta na Zemlji
človeška noga stoji.
Vprašajmo se: Koliko smo pomagali ji?
In koliko uničili?

Med nami prelivali so se litri in litri krvi,
na milijone mož so pobili.
Šli smo po krvavi poti,
mnogi ljudje postali so zli.

Življenje, varuj "bolane" ljudi,
ki vojno si žele,
in, življenje, nagradi tiste ljudi,
ki v vojni so obležali – nevede, nehote.

Nik Aleksander Pučko, 8. a

Na krilih sokola

V vaši državi je mir?
Veste, da je to velika sreča!
Pri nas umirajo vojaki,
ki za nas nedolžne prestrezajo krogle,
umirajo tudi otroci, matere, nemočni in
ostareli,
kar najbrž ne zanima vas.

V naši državi umirajo nedolžni,
v vaši pa živite življenje v miru,
kar je edino prav in bi moralo biti povsod.
Če pri nas vidite le nekaj bomb, tankov in
eksplozij,
je to še mili dan.
Sploh si ne morete predstavljati,
koliko naših ljudi ubijejo vsak dan.

Ljudje pred mojimi očmi se podpirajo,
a kljub temu umirajo.
Brata in očeta v vojski rabijo,
mater pred mojimi očmi ubila je granata,
zato bežati bila je edina moja izbira.
Zbežati sem želela od tega strahotnega
pokola,
a ravno pred mejo me odnesla so krila sokola.

Vidim svojo mrtvo mater,
ki mi ljubeče reče:
"Zdaj si varen, otrok moj,
krut je bil svet ta tvoj!
Sokol odpeljal te je v nebese,
da ne boš več sama in v strahu bežala.
Zdaj pa počivaj, otrok moj,
ne boj se – dajem ti obljubo,
da bom vedno s teboj."

Paulina Vezjak, 7. c

Mir

Le kaj je mir?
To zagotovo ni nemir,
a kaj, ko si ga nekateri želijo,
a ga ne dobijo.
Ljudje se nemira zelo bojijo.
Oh, trepet, kako lepo bi bilo brez tebe,
saj otroci bi dobili nazaj svoje nasmejano,
veselo, brezskrbno otroštvo,
ki si ga vsak otrok zasluži.

A tam na drugem koncu celine
je vse drugače.
Dobrosrčnost, brezskrbnost, kaj je že to?
Njihovo življenje in otroštvo
sta se spremenila v strašno trpljenje
in v brezmejno tavanje in uboštvo.

Države se lahko režijo,
a se s takim obnašanjem
samo za oči držijo.
A naj vedo,
da odnosi so ponosi.
Zato naj med državami vladata
mir in spoštovanje.
A to je treba vzgajati
in tudi znati vzdrževati.
Le tako ne bo vojn
in bo manj trpečih otrok.

Ela Hočevnar, 6. c

Vojne

Ljudje se včasih sprašujejo:
»Koliko vojn je že mimo?«
Odgovor vsi poznajo
in to je: »VELIKO.«
Tega neradi ponavljajo,
saj to jih spominja na nemir.
Brez vojn na svetu
lepše bi bilo vsakemu človeku.
Vojna v bližini divja,
vsi se sprašujemo:
»Kdaj oddivja?«

Brina Šprem, 6. c

Nemir

Na svetu ni povsod miru,
pogosto se najde nemir.
Tam so vojne,
ki trajajo tako dolgo,
kot so dolge niti volne.
»Ko le ne bi bilo teh vojn!«
Mi vsi si želimo,
vsi si želimo,
da bi bil svet lep kot cvetje
in sladek kot med.
Povsod želimo,
da vlada mir.
Mir je vir toplote,
prijateljstva,
radosti in prijaznosti.
»Kako sploh nastanejo vojne?«
To se zgodi,
ker ljudje ne sprejmejo v svoja srca drugačnih
ljudi,
so nesramni in nepotrpežljivi.
Na srečo nismo vsi takšni
in se trudimo,
da bi povsod vladal mir.

Klara Bačun, 6. c

Vojna za mir

Na svetu se ne da živeti',
če z vojno je prevzet.
Zato moramo narediti red,
če mir hočemo imeti'.

Če mir po svetu vladal bi,
vsi veseli bi bili.
V miru živiš lahko tudi ti
in prav tako drugi vsi.

Zato zamenjajmo vojno za mir,
saj mir je sreče gejzir.
Vojna je en sam prepir,
ki nam nagaja kot vampir.

Maj Kolar, 6. c

Vojne

Sprašujem se,
kako bi bilo,
če na našem svetu vojn ne bi bilo.
Vsi otroci bi se brezskrbno igrali,
za življenje ne bi trepetali.
Ob gledanju poročil ne bi jokali,
zvoka bomb k sreči ne bi poznali.

Besed tank in pištola ne bi poznali,
tudi dnevnika Ane Frank ne bi brali.

Mirno bi spali, lepe sanje sanjali.

Hočem in moram verjeti v to,
da nekega dne dejansko tako tudi bo!

Julija Voršič, 6. c

Mir po svetu

Po svetu so vojne,
ni več miru.
Ljudje zgubljajo
domove.

Ko ljudje zgubljajo domove,
morajo živeti na ulicah.

Ljudje se selijo zaradi vojn.

Niko Gorjup, 6. c

Miren svet

Želim živeti mirno življenje.
Želim si, da bi vsi
ljudje živeli v miru in ljubezni.

Če bi vsi živeli v miru in ljubezni,
ne bi bilo vojn.
Vojna povzroča žalost.

Mateo Čuš, 6. c

Mir

Ko zaneti se prepir,
se razjezi kavalir.
Prepirljivce hitro ustavi,
da se vrne k zabavi.

Mir imamo radi vsi,
punce, fantje in Miklavžčani.
Zato, ko pojavi se nemir,
bodi mrzel kot netopir.

Mirno na stvari poglej
in se raje samo nasmej.
Tako srečni bomo vsi,
saj se svet včasih vrti.

Nejc Korošak, 6. c

Mir

Naj vlada mir, naj vlada nam mir,
naj sladek bo kot sadni kefir.
Vojne pa naj se odnehajo,
saj pri tem se vedno sporekajo.
Vojna nam nič dobrega ne prinese,
veliko pa nam odnese – prinese le slabe
stvari in nepotrebne skrbi.
To grozno, res grozno je.
Zato pa razumimo se.
Tukaj na srečo vojne ni,
zato zapleši z mano
in vsem ljudem po svetu zaželi mir.

Nik Šafran, 6. c

Zaklad

Zaklad je za vsakogar drugačen.
Za nekoga zlato, za drugega, da ni lačen.
Zakladi so različni:
nekateri pozabljeni pa tudi ukradeni.

Za nekoga je to mama,
na katero se lahko nasloni tvoja rama,
za nekoga pa ciklama,
če je ne zaliješ, bo to cela drama.

Zato ne izgubi ga,
ker ne moreš imeti zaklada dva,
spoštuj svoj zaklad
in imej ga zelo rad.

Maj Kolar, 6. c

Zaklad

Zaklad ni vedno denar, nakit –
lahko je drugačen:
v obliki mame, očeta, družine.
Lahko se pojavi v obliki zdravja, ljubezni.
Družina, zdravje, ljubezen – to je glavno,
denar, nakit – zgolj materija.
Pomislite, kaj cenite?
Zame so zaklad družina, zdravje in
ljubezen.
Tudi številne zgodbe o piratih govorijo o
zakladu,
spet druge pravijo nekaj drugega:
pogovarjajte se o družini, zdravju, ljubezni
pa tudi o prijateljih in živalih –
morda najdete prav v njih
najdragocenejši zaklad.
Vsem želim čudovit zaklad –
v obliki katere koli oblike.
Sami si izberite svoj zaklad
in ne pozabite,
da je za vsakogar zaklad nekaj drugega.

Ekaterina Aliamovskaia, 6. c

Zaklad

Vsak ima svoj zaklad.
Mama in ata ga imata ob sebi ves čas.
To njuno dragoceno je bogastvo,
hčerka ali sin, to ni važno.
Bogatašu pomembno je le bogastvo,
to zanj je pravo carstvo.
Kmetu bogastvo je kmetija,
to zanj je narave magija.
Otroci pa menimo,
da zaklad so naši ljubljenci,
starši, družina in prijatelji.

Brina Šprem, 6. c

Zaklad

Ljubezen je zaklad,
ki občuti jo vsak.
Požene te v oblake
in pokaže ti korake.

Prijateljstvo je zaklad,
ki spozna ga lahko vsak.
Obdaja te z energijo
in napolni s harmonijo.

Narava je zaklad,
v kateri uživa lahko vsak.
V naravi se sprostiš
in polno energije dobiš.

Nejc Korošak, 6. c

Zaklad

Sreča, smeh, to je moj zaklad,
ki je kot pomlad.
Cveti in od tega kar žari
in to takoj ljudi razveseli.

Ljudi v srcu zaboli,
ko prijatelju se zvrtil,
še bolj pa zaboli,
ko se zvest prijatelj zelo spremeni,
obrne hrbet in se zasmeji.

Ko se zamisliš in pomisliš,
koga še imaš,
se zaveš,
da je družina in par prijateljev zlati zaklad,
kar je pravo kraljevo bogastvo.

Ela Hočevar, 6. c

Zaklad je ljubezen

Vsak drugi človek je človek,
ki išče svoj zaklad.
Mogoče ga išče prav zdaj.
Svoja čustva izraža
in hodi po gozdu, puščavi in plava v Dravi.
Koplje in koplje po svoji glavi,
a svojega zaklada ne more izkopati.
Išče ga ure, dneve, tedne, mesece, leta!
Našel je skrinjo in bil je srečen,
našel je zaklad!
S težavo jo odpre in solze potoči,
saj zemljevid ga čakal je.
Zemljevid ga vodil je,
na koncu našel je –
našel je lepo deklico,
ki plapolali so ji lasje
in svetlikale se ji oči.
Skupaj sta hodila
in celo ulico razsvetlila.
Človek je našel svoj zaklad!

Lara Zver, 6. c

Sreča

Zaklad lahko je prav vse,
družina, prijatelj, marsikaj še.
Če ceniš, obračaš hrbta ne,
to zagotovo tvoj zaklad je.
Vsak svoj zaklad ima,
eni mamo, eni očeta,
eni bratca, eni sestro,
bogastvo malo, ampak pestro.
Na svetu veliko zakladov je,
da ga najdeš, daj, potrudi se.
Če zaklad si končno poiskal,
super, res ne bo ti žal,
saj zate to neizmerna sreča je.

Luka Gaal, 6. d

Tia Postružnik, 8. a

Moj zaklad

Zaklad

Gusarjev zaklad je velik in bogat,
sveti se kot biser v morju,
ki imeli bi ga na obzorju.
Vendar, če imaš zaklad,
še ne pomeni,
da si srečen in da si junak,
bogastvo niso le stvari,
je mnogo več,
to zapomni si!
Bogastvo je:
družina,
prijatelji,
ljubezen
in zdravje.
Če tega bogastva ni,
zelo nesrečen si.

Nik Šafran, 6. c

Največji zaklad je
moja družina.
Resnični smo,
delamo napake,
si odpuščamo,
se veselimo,
si pomagamo
in se imamo radi.

Družina je
moj največji zaklad.
V njej najdem mir,
zavetje,
sanje,
ljubezen,
srečo ...

Vsak lahko najde
svoj zaklad,
a le, če posluša
svoje srce.

Mateo Čuš, 6. c

Kaj je zaklad?

Zaklad so morja,
ki nam širijo obzorja.

Zaklad je toplina,
ki je nežna milina.

Največji zaklad pa je družina,
ki nam vsak dan pomaga
in nikoli ne omaga.

Živa Žitnik, 7. a

Pravi zaklad

Za nekatere je zaklad bogastvo –
na kupe denarja, srebra in zlata,
z njimi si polnijo žepe in predale –
zaslepljeni v veri, da je pravi zaklad.

Pravi zaklad se ne skriva na ladjah,
ki na morskem dnu vabljivo sede.
Pravi zaklad se skriva v vsakdanjih ljudeh,
ki po njem dan za dnem hrepene.

Pravega zaklada ne vidimo – ga čutimo,
saj ogreje nam hrepeneče srce.
Svoboda, družina in to, kar začutimo,
da pomeni nam vse, je pravi zaklad.

Nik Aleksander Pučko, 8. a

Zaklad

Tudi če nisi bogat,
lahko imaš svoj zaklad.
Niso samo biseri in zlato zaklad,
zaklad je, če imaš nekoga rad.

V svojem srcu imaš
lahko največji zaklad,
ki pomeni več kot najlepši grad.

Hraniti lepe spomine, sanje
in skrite želje, nekaj,
za kar vredno je živeti,
se smejati in hrepeneti.

Jaz imam svoj zaklad,
tiho ga nosim s seboj
in vem, da je samo moj.

Mateja Petek, 9. c

Zaklad

Zaklad v življenju pomemben ni,
če pa ga najdeš,
se ti življenje spremeni.

Nekomu je pomemben denar,
drugemu materija,
tretjemu pa ljubezni čar.

Nekomu je lahko družina dar,
ki je zlata vreden kot zaklad.

Nekomu je lahko prijateljstvo zaklad,
težko ga je najti in skrbeti zanj.

Na koncu koncev je vsak nek poseben
zaklad,
ki ga ima nekdo zelo, zelo rad.

Mija Krempl, 8. c

Resnične sanje

V sanje nosi me voda.
Sonce, morje, svoboda
na poti v odrasti, odločati
in vse svoje znanje
v svojih mogočnih možganih nositi.

V beli vili živeti,
cvetice na poti življenja imeti
in zreti, strmeli v svetlobo,
ki zaslepi te v mladosti poleti.

Ja, so sanje,
treba verjeti je vanje,
le tako lahko bo nenadoma
moč sreči vrata odpreti.
Zbuditi se v nov dan
in v dežni kaplji na šipi
videti podobe iz sanj.

Svetle tiste zvezde,
ki se ne da jih prijeti,
tiste, ki so tako blizu –
le v sanje jih je treba zapreti.

Nekoč pa se zgodi,
da sanje resničnost so zdaj,
tukaj stojijo in nas učijo,
da niso zaman se
vsak dan v temni noči skrile,
v resničnost so čudežno tudi stopile.

Mateja Petek, 9. c

Tit

Tit je poseben fantič.
Nosi očala, ker peša mu vid.
Je bister, a ne preveč fit.
Nima prijateljev, je tih kot zid.

Nekega dne pa naloge ne razume,
pomoč potrebuje in že obupuje.
Nato pa zagledal ga je sošolec Robi,
razložil mu je, kaj so to skloni.

V šoli nastala je eksplozija,
po zvočniku je napovedana evakuacija.
Nastala je velika panika.

Tit v paniki na hodniku se izgubi
in kot zid obnemi.
Po hodniku pa Robi pridrvi
in skupaj s Titom iz šole zbeži.

Konec te pesemske zgodbe je:
Tit pomoč potrebuje,
Robi mu naproti pride,
tudi če Tit pomoči ne išče.
Zdaj srečna sta oba in velika prijatelja.

Če takole pomoč se daruje,
se ne le življenje rešuje,
tudi vez prijateljstva se utrjuje.

Maj Kolar, 6. c

Naravne in druge nesreče – Majeve pesem je bila
nagrajena na državnem izboru.

Pomoč invalidom

Biti invalid ni prav nič lahko,
saj pred tabo vedno ovire so.
Slep, gluhi ali nem,
to krivica je vsem.
Pomagaj, riši, kaži, kar se da,
samo da invalid se počuti kot doma.
Veliko lažje živeli bi,
če pomagali bi tistim,
ki so potrebni pomoči,
sploh, če naravna ali druga nesreča jih doleti.
Zato potrudi se še ti,
saj invalidi niso nič drugačni kot mi.

Luka Gaal, 6. d

Prosti čas

Prosti čas je za vsakega drugačen,
za nekatere tudi dolgočasen.
Vsak drugače ga izkoristi,
tako kot šah igrajo le šahisti.

Jaka vozi kolo,
risanje pa bolj zanima Kajo.
Nejc rad igra šah,
Taja pa rada pobira mah.

Zato izkoristi svoj prosti čas,
naj bo tako, kot da igraš na kontrabas.
Zelo uživaj v njem, ker ta čas je dragocen
in z lepimi spomini obujen.

Maj Kolar, 6. c

Pomoč ob potresu

Le kaj bi storil,
ko potres bi bil?
Pomagaj bi tistemu,
ki ne more hoditi,
saj ruševinam se ne more izogniti.
Zato v takem trenutku ne pozabi nanj,
steci do njega, pomagaj mu na prosto
in čim bolj proč od zgradb in dreves.
Pomagaj mu –
tudi, če porabiš vso svojo moč.
Bodimo prijazni, pomagajmo si,
saj nekatere nesreče so res grozne,
in tisti, ki ne more hoditi,
bi ob potresu brez moje/tvoje pomoči
zagotovo v ruševinah ostal –
ne le ostal, tudi umrl.

Ajna Berbić, 6. c

Invalidnost

Deček z imenom Jure je invalid od svojega rojstva. Vsak dan mora iti v šolo z vozičkom, na katerem ves dan sedi. Vsakič med glavnim odmorom gleda ostale otroke, kako tečejo in se igrajo. Skoraj nobenemu ni mar za njega, razen Anžetu. Anže hodi v isti razred kot Jure, skupaj sedita pri pouku in tudi pomagata drug drugemu. Prijatelja sta že od vrtca, rada se pogovarjata o nogometu. Nekega dne, ko se je Jure peljal s svojim vozičkom, je bila na tleh vrv. Juretov voziček se je zapletel vanjo in Jure je padel z vozička, ko se je le-ta prevrnil. Ker je Jure invalid, se ni mogel premakniti ali kar koli narediti. Na srečo ga je zagledal Anže. Hitro je pritekel do njega in mu pomagal, da se je vrnil na voziček.

S tem primerom dokazujemo, da pomoč potrebujemo vsi, še bolj pa invalidi.

Melis Halilović, 7. c

Invalidi

Invalidi so dobri ljudje,
imajo globoka čustva in veliko srce.

Pomagati jim moramo,
saj si sami velikokrat ne morejo.

Sami si niso krivi,
da so invalidi,
zato jih toliko bolj
spoštovati moramo.
Tudi oni so ljudje kot mi.

Vsi smo enakovredni ljudje – kljub
drugačnosti,
zato radi se imejmo in si pomagajmo,
sploh v nesreči, ki kogar koli lahko doleti
in kogar koli lahko invalida naredi.

Luka Voglar, 7. c

Pomoč

Ko zagledaš starejšega občana,
da na vozičku pelje se,
daj pozdravi ga in pomagaj mu,
pelji ga čez prehod in zmagaj.
Ves hvaležen bo kasneje
in zaupal ti bo svoje želje.

Prijatelju pomagal si,
ko si zlomil je kosti,
ker s kolesom padel je,
ko v neurju domov hitel je.

Prispel si domov in mislil si,
kakšen dan je to bil.
Pa vendar ves vesel se počutiš,
ker nekomu si pomagal in zmagal.

Lara Zver, 6. c

Svoboda

Valovi in pesek pomirjajo me,
sama veliko bolje počutim se.
Dajte mi čas, da pozabim na ta svet,
ki ustavlja me in žalosti že mnogo let.

Želim si vstran,
ampak kam?

Še sama ne vem česa si zares želim,
po čem že ves ta čas hrepenim.
Samo vstran moram.

Nehajte me ustavljati.
Svet nima mej,
nikoli ne bo več, kot je bilo prej.

Pustite mi malo svobode,
preden moje srce ta zloba dokončno
prebode.

Neža Gračner, 9. c

Pomoč je lepa vrлина

V majhni vasi ob robu gozda so postavljene hiše. V eni izmed hiš živi deček Tom. Ta deček ni navaden deček, je fant s posebnimi potrebami. Tom je na invalidskem vozičku. Tom je prijazen in dobrosrčen fant. Star je trinajst let in ni že od rojstva invalid. Pred tremi leti, ko so se z družino peljali na izlet, je v križišču voznik odvzel prednost njegovemu očetu. V tej nesreči je bil Tom huje poškodovan in ni mogel premikati nog. Takrat je postal invalid in dolgo časa je ostal v bolnišnici. Življenje se mu je takrat zelo spremenilo. Preden je postal invalid, je zelo rad imel šport. Rad je igral nogomet, tudi rojen košarkar je bil. Naenkrat pa vsega tega ni mogel več početi. S tem se je moral sprijazniti. Kmalu so ga začele zanimati druge dejavnosti. Začel se je ukvarjati s šahom in kmalu je postal prvak v šahu. Rad je bral in slikal. Oboževal je naravo, zato je zmeraj bil vesel, kadar so ga starši odpeljali na sprehod. Razveselil se je pomoči sošolcev in delavcev v šoli.

Bilo je poletje. Že dolgo je bilo zelo sušno in vroče. Tom je imel poletne počitnice in bil je sam doma, saj sta starša bila v službi. Čas si je krajšal z branjem knjige in bil je tako zatopljen vanjo, da ni opazil, kaj se dogaja zunaj. Ker je bila takšna suša, je v gozdu začelo goreti. Zunaj je pihal veter, zato se je požar zelo hitro širil. Tom se ni niti zavedal, da gori že njihova hiša. Požar se je s svetlobno hitrostjo razširil tudi v spodnje nadstropje njihove hiše. Tom je še

vedno v zgornjem nadstropju brezskrbno bral knjigo. Naenkrat je začel vohati dim. Ozrl se je skozi okno in videl velik požar. Z grozo je ugotovil, da je požar že prišel v spodnje nadstropje njihove hiše. Zajela ga je panika. Ni vedel, kaj naj naredi, saj zbežati ni mogel. Ker je bil v šoku, se najprej ni spomnil, da bi poklical gasilce in reševalce. V strahu je poklical mamo, ki mu je rekla, naj hitro pokliče gasilce in reševalce. Tudi sama jih je. Kakor hitro je Tom mogel, je poklical gasilce in reševalce. Tudi bližnji sorodniki so mu hitro prihiteli na pomoč. Vendar niso mogli do njega, saj se je požar razširil skoraj po vsej hiši. Tom ni vedel, če bo sploh prišel iz hiše. Končno so se pojavili gasilci in reševalci. Prestrašenega Toma so varno rešili iz goreče hiše. Tom je zelo močno kašljal – zaradi dima, zato so ga odpeljali v bolnišnico. Teta se je takoj ponudila, da ga bo spremljala in poskrbela zanj, če bo kaj potreboval.

Mama in oče sta tudi prihitela – njuni službi sta bili v precej oddaljenem kraju. Ko sta ugotovila, da s Tomom ni hujšega, sta bila presrečna. Zahvalila sta se gasilcem in reševalcem – za vso pomoč, predvsem pa, da sta rešili Tomovo življenje. Resnično sta bila vesela tudi tetine nesebične pomoči. Tudi Tom je ponovno spoznal, kako pomembno je, da ti ljudje v stiski priskočijo na pomoč, še posebej, če si invalid kot on in si sam ne moreš pomagati. Včasih ti s tem lahko rešijo tudi življenje.

Živa Žitnik, 7. a

Pegam in Lambergar : Martin Krpan

Romanca Pegam in Lambergar in umetna pripovedka Martin Krpan sta si zelo različni, a imata kar dosti podobnosti. Npr. obe deli imata junaka in poraženca, vključujeta tudi boj in zmago in čeprav gre za nenavadno podobnost – obe deli imata vključenega konja. Razlika pri teh dveh konjih je, da je kobila (kobilica) Martina Krpana zelo majhna in na pogled zelo šibka. Samo kost in koža sta je, so govorili vaščani. Martin je sklenil, da bo naredil tekmovanje, kdo lahko premakne kobilico iz cesarjevega hleva. Kot je Krpan pričakoval, kobilice nihče ni mogel premakniti. Zdaj so se o kobilici govorile samo lepe reči – kot npr.: majhno kljuse, velika moč. V drugem književnem delu pa sta tudi Pegam in Lambergar imela vsak svojega konja. Lambergarjev je bil čaroben in hiter kot blisk. Čarobnost je krepil s tem, da je bil sedem let v hlevu pri jasliah in ni videl belega dneva. Jedel je samo zlato pšenico in namesto vode pil rebulo – belo vino.

Še ena zanimiva podobnost je – obe deli imata vključenega cesarja. Pri Pegamu in Lambergarju je cesar omenjen zelo malo, a si ga vseeno zapomnimo po njegovi samozavesti in preudarnosti. V delu Martin Krpan je bil cesar omenjen skoraj toliko kot Martin. Obe deli sta imeli vključeno tudi nagrado. Zdi se mi, da zato, da odraslim ali otrokom, ki berejo takšne zgodbe in pesmi, sporočijo, da so za vsako dobro delo, ki ga naredijo, v življenju nekako nagrajeni. Obe zgodbi imata vključeno tudi posmehovanje. Velika zanimivost je, da se oba poraženca prva začneta posmehovati vsak svojemu nasprotniku (Brdavs v svojih mislih in Pegam na glas), njuna nasprotnika pa lepo in premišljeno povesta odgovor. Zanimivo je tudi, kar se navezuje na posmehovanje, da sta oba poraženca zelo samozavestna in samozagledana.

Paulina Vezjak, 7. c

Rozamundina in Urškina življenjska usoda

Letos smo pri pouku slovenščine obravnavali dela Franceta Prešerna. Med njimi tudi Turjaško Rozamundo in Povodnega moža.

Rozamunda je iz Prešernove romance Turjaška Rozamunda. Rozamunda, kot jo že ime samo opisuje, je roža – roža deklic, ki je najlepša med vsemi cveti deklet daleč naokoli. Urška pa je iz Prešernove balade Povodni mož in velja za prelepo dekle s "temačno dušo", saj je samovšečna, prevzetna, hudobna. Rozamunda je dekle, ki premore ogromno število snubcev, s svojo lepoto "uroči" vsakega moškega. Na turjaškem dvoru njen oče pripravlja zabave za njene snubce, da bi našla takega, ki bi bil prelep, bogat in iz družine, ki je uglednega stanu. Medtem pa Urška spretno odslavlja fante na plesu, ki se odvija na Starem trgu, ter opazuje, če bi se kje našel takšen, ki bi izpolnjeval vsa njena merila. Rozamunda in Urška sta si zelo podobni, obe sta prelepi, zali dekleti, ki očarata vsakega moškega. Sta pa tudi hudobni, brijeta norce iz fantov,

se norčujeta, posmehujeta, živita v prepričanju, da se nikjer pod tem soncem ne najde takšne lepotice, kot sta onidve, da nikjer ne obstaja takšna, ki bi se jima lahko postavila "ob bok", da jima nobena ženska po lepoti ne seže niti do gležnjev. Sta zelo prepričani v svoje sposobnosti in kvalitete, sta samozavestni. Na eni od očetovih zabav za snubce Rozamunda spozna junaka, za katerega je bojevanje primerljivo z igranjem. Ta junak sliši na ime Ostrovrhar. Ostrovrhar je bojevnik, junak, vitez, je pogumen in uspelo mu je tisto nemogoče, da je očaral mlado gospodično, prejel dovoljenje za njeno roko od njenega očeta, hkrati pa je dobil tudi pogoj, da jo v treh dneh odpelje iz domače hiše. Urška pa še vedno izbira in se ozira za moškimi, s katerimi bi plesala in bi lahko bili njeni snubci. In proti večeru se res pojavi "ta pravi" zanj, pristopi k njej in jo povabi na ples. Skupaj sta plesala tako, da marsikdo sploh ni mogel dojeti, kaj se sploh dogaja. Tudi Urška takrat še sploh ni slutila, kaj jo čaka. Ta moški jo je s svojimi skritimi čari čisto očaral in prevzel, pridobil je njeno zaupanje, ki jo je pahnilo v smrt. Od vseh moških, ki so jo morda resnično pristno in brezpogojno ljubili, je na koncu izbrala demona – povodnega moža, ki pa jo je kaznoval za vsa njena dejanja. Na turjaškem dvoru pa se pojavi potujoči pevec, ki ga Rozamundina teta vpraša, ali je kje še lepše dekline od Rozamunde. Njegov odgovor pa je razbesnel Rozamundo, saj jo pevec seznani z njej neljubim dejstvom, da v Bosni živi lepo dekline, ki je lepše od nje. Zaradi močnega ljubosumja naroči Ostrovrharju, naj gre v boj in pripelje to Bosnjakinjo – na vsak način jo je želela videti, morda tudi uničiti, saj je sovraštvo zameglilo njeno razmišljanje. Sploh ni pomislila, da bi ji Lejla lahko s svojimi čari speljala Ostrovrharja, ki je kasneje res podlegel Lejlini lepoti in ob njej spoznal pravo ljubezen ter našel mir in srečo v življenju. Tako sta obe lepotici kaznovani. Urška je bila umorjena s strani povodnega moža, Rozamunda pa se je držala svojih predhodnih napovedi in postala čast ljubljanskih nun. Tako ne bo imela družine, otrok, ki bi ji dušo in srce polnili s smehom in radostjo. Ostrovrhar in povodni mož sta poskrbela, da je bilo pravici zadoščeno, obe prevzetni dekleti sta bili kaznovani za svoja dejanja. Najbolj me je prevzel Ostrovrhar. Je neustrašen junak, ki pa je za razliko od Rozamunde njo iskreno ljubil, jo v vsem ubogal in se podal v boj z mislijo, da bi to njegovo izbranko lahko osrečilo. Vesel pa sem, da je prepoznal Rozamundino sovraštvo in ljubosumje ter si našel takšno osebo, s katero bo lahko srečen do konca svojih dni. Obe deli sta mi bili zelo všeč. Menim, da smo se iz njiju vsi marsikaj naučili. Prešeren s svojimi nauki opozarja in uči dekleta, da zagledanost v samega sebe ter prevzetnost vodita v samoto oz. v pogubo. Urška je umrla, Rozamunda pa se je morala odreči vsemu in oditi v samostan. Čeprav so nam mogoče manjšo težavo predstavljale starinske besede, besedne zveze, sem vesel, da sem lahko pesmi tako podrobno spoznal.

Luka Dobaj, 8. b

Velika ljubezen vodila v smrt

Zgodbo Romeo in Julija je napisal velik dramatik William Shakespeare. Govori o veliki ljubezni s tragičnim koncem.

Romeo in Julija sta se zaljubila na prvi pogled, vendar sta hitro spoznala, da prihajata iz sprtih družin. To ju je zelo skrbelo in težilo, vendar je bila njuna ljubezen premočna, da bi ju sovraštvo ločilo. Ljubezni sta dala prednost pred družino, saj nista videla življenja brez drug drugega. To je razvidno že iz citata, ko Romeo žalosten Juliji govori o tem, da je Monteg. Želel si je, da ne bi prihajal iz te družine, in sovražil je dejstvo, da sta družini sovražnici. Sam se je pripravljen odpovedati priimku in družini, da bi le lahko zaživela skupaj. Moje mnenje je, da sta Romeo in Julija ravnala prav, ko sta dala ljubezni prednost in se poročila skrivaj. Mislim, da sta si zaslužila ljubiti in biti ljubljena, saj je ljubezen lepo čustvo, ki si ga vsak želi. Skrivna poroka je bila edina možnost, saj sta vedela, da družini njune poroke nikakor ne bi odobraval. Sama pa mislim, da ne bi ravnala enako, saj mi družina vseeno pomeni največ in vem, da prva ljubezen ni nujno tudi zadnja.

Julija je bila zelo mlada in strastna punca. Ljubezen do Romea jo je tako prevzela, da se je bila takoj pripravljena poročiti. Hkrati pa vidimo, da je bila zelo pogumna in je bila pripravljena tvegati življenje, ko je spila napoj. Mislim, da je bila preveč zaupljiva, saj je verjela, da bo načrt, ki si ga je zamislil Lorenzo, gotovo uspel. Romeo pa je bil mlad in strasten fant. To je v zgodbi dobro razvidno, ko Juliji sledi do doma in ji pod balkonom dvori in govori same lepe besede. Bil pa je tudi zelo zeletav in maščevalen. Takoj, ko je slišal za smrt prijatelja Mercutija, je Tybalta pozval na boj in ga ubil. Res, da je maščeval prijateljevo smrt, vendar ni niti slutil, da bo zaradi tega dejanja izgnan iz Verone.

Mislim, da je bil Lorenzo zelo dobrega srca in je želel družini pobotati. Tako Romea kot Julijo je imel zelo rad. Videl je, kako se ljubita, zato ju je tudi poročil. Upal pa je, da bo poroka družini pobotala. Njegovo nameni so bili dobri. Mislim, da je Lorenzo vseeno sokriv za tragičen razplet, saj je bil prepričan v načrt z napojem in z gotovostjo je trdil, da bo Romeo dobil pismo in prišel po Julijo. Bil je nepremišljen in ni pomislil na možnost, da Romeo pisma, ki mu ga je poslal, ne dobi. Načrt bi moral bolje preučiti, pa bi se morda zgodba drugače razpletla in mlad par ne bi umrl.

Zgodba Romeo in Julija je tragedija. Že sam konec to dobro nakazuje. Ko je Romeo slišal, da je Julija mrtva, je kupil strup, saj zanj življenje brez nje ni imelo več smisla. Na pokopališču se je sprl s Parisom, ki naj bi se poročil z Julijo, in ga tudi ubil. Potem pa je poljubil Julijo, spil strup in umrl. Ko se je Julija zbudila, je ob sebi zagledala mrtvega Romea. Vedela je, da načrt ni uspel in da se je Romeo ubil. "Ni več videla luči na koncu tunela." Življenja brez Romea si ni mogla predstavljati. Vzela je Romeovo bodalo in se zabodla ter mrtva obležala zraven svojega zvestega moža. Mislim, da ni samo Lorenzo kriv za njuno smrt. Veliko vlogo sta igrali njuni sprti družini. K njuni smrt pa sta botrovali tudi njuna neizkušenost in mladost in morda tudi prevelika želja po skupnem življenju.

Neža Gračner, 9. c

Glasba je moje življenje

Glasba spremlja me na vseh poteh življenja,
znova, znova čutim po njej neizmerna
hrepenenja,
da spet zaslišim svet čarobne melodije,
ki srce prebudi in ga z radostjo oblije.

Ne predstavljam si drugačnega življenja,
ko moj um ne zaznal bi mrmranja, šumenja.
Že kot otrok poslušal nje sem čarovnije,
ki začarajo te in krepijo moč ti domišljije.

Ni lepšega na svetu,
ko ponese glasba v tretja te nebesa,
ko zase sploh več ne veš,
ko omami moč teh svetih te čudes.

Glasba zame je kot branje,
galaksije nje brezmejne,
kot da podoživljal bi najlepše sanje,
v njih pa videl svojega življenja potovanje.

Še zdaj po skoraj desetletju ostajam ji zvest,
še vedno in bolj z glasbo polnim si zavest
in še vedno sanjam
in iz vsega srca se venomer ji klanjam.

Sedaj glasbo ustvarjam tudi sam,
po cele dneve pojem in igram,
to si želim početi še naprej
in z njo živeti srečno – brez vseh mej.

Luka Dobaj, 8. b

Brezmejna ljubezen

Ljubezen zelo velik pomen ima,
odpira vsa vrata našega srca.
Ljubezen se zgodi na sto in en način,
dejanja njih so večni opomin.

Tudi ljubezen do glasbe je zelo lepa,
znova in znova nam v glavi melodije prepleta.
S svojo radostjo polni nam srce,
z vsako pesmijo bolj se je zave.

Z njo srečujemo se spet in spet,
naj bo koncert ali na sporedu kvintet.
Vedno znova nas zna očarati
in v nas posebno vzdušje pričarati.

Poskrbi, da na obrazu je širok nasmeh,
je mamljiva bolj kot sladki greh.
Ker, ko prava glasba zaigra,
ga ni junaka, ki njej se ne preda.

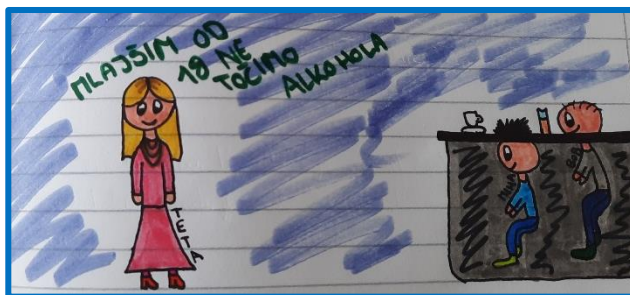
Ni je veselice brez golice,
slovenske glasbene kraljice.
Priredi se ne koncerta
brez pridiha Mozartovega talenta.

Ne obstaja srečnejšega človeka,
ki glasba vedno vnovič ga osreča,
saj le-ta ostane srečen, mlad,
ki živi za glasbo in jo ima rad.

Luka Dobaj, 8. b

Naja Koren, 7. c, po knjigi Ati v zagati

Brina Šprem, 6. c, po: Geniji v kratkih hlačah

Prijateljstvo

Brez prijateljev je svet prazen – bolj kot kazen,
ki ti jo da nekdo prijazen.

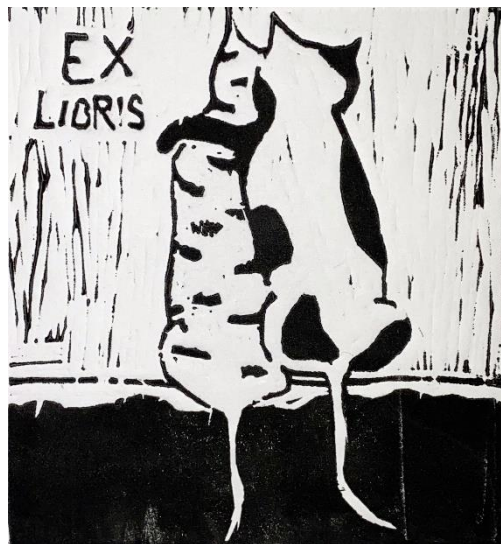
Ko pa prijatelja najdeš, lahko rečeš:
To je moj prijatelj, bolj sladek kot datelj
in bolj prijazen kot moja mati.

Toda pazi: Niso vsi prijatelji dobri, nekateri so slabi/navidezni.
Prvo je slab prijatelj prijazen, počaka, da se na njega navežeš,
in ta potem postane prava golazen.

Ker je bil ta prijatelj prijazen,
se na njega navežeš
in ta postane tvoj svet.

Toda ti si v ta svet ujet
in ta svet je prava smet.

Dobri prijatelji, ki jih imaš, so tudi tvoj svet.
A v ta svet ti nisi ujet in ta svet je sladek kot sladoled.

Gaja Dragšič, 9. c, Linorez

Če bi ocenili svetova teh dveh prijateljev,
bi svet slabega dobil ena, svet dobrega pa plus pet.
Življenje s prijatelji je zabavno, a ne ravno.
Ima vzpone, padce in nekaj vmes.
Lahko ima hribe, višje od vseh gor na svetu, ali padce, globlje od katere koli jame.
Kljub temu je prijateljstvo bogastvo, vredno več od zlata in vredno več od srca.

Paulina Vezjak, 7. c

ANGLEŠKO LITERARNO USTVARJANJE

How do you like your pasta?

Al dente!

How do you like your coffee?

Cappuccino!

How do you like your potatoes?

Mashed!

How do you like your chicken?

I don't care!

Roasted?

I don't care!

Braised?

I don't care!

Poached?

I don't care!

Fried?

I don't care!

Smoked?

I don't care!

Grilled?

I don't care!

Come on, tell me!

This isn't fair.

I told you the truth.

I really don't care!

Lana Breznik, 8. b

How do you like your coffee?

I like how it's warm, I like how it's sweet,
heaven inside me, with every last bit.

Swallow with release as that taste is so
sweet.

My desires fulfilled with this ultimate treat.

Caramel hints with that chocolate touch,
cream on top but not too much.

How do you like your coffee?

As sweet as it can be.

Eva Vodopivec, 8. c

HARD DECISIONS

How do you like your *potatoes*?

Mashed! Mashed!

How do you like your mushrooms?

Roasted for flavor!

How do you like your lemonade?

Extra sour!

How do you like your **toast**?

Pitch black!

How do you like your *pasta*?

I don't care!

Gricia?

I don't care!

Cacio e Pepe?

I don't care!

Al Dente?

I don't care!

Carbonara?

I don't care!

Come on tell me!

This isn't fair.

I told you the truth.

I really don't care!

Lorina Reyes, Kaja Čuček, 9. b

Joe's Christmas Eve

It was winter. It was snowing outside. Children couldn't wait for tomorrow morning to open gifts from Santa. Mary and Joe were too excited. They just put some cookies and milk under the Christmas tree. Mum and dan told them to go in bed if they want that Santa will come. Mary was asleep in a second but Joe couldn't sleep. He wanted to see Santa and his reindeer. He looked thorough the window and thought: »I could stay awake until Santa comes. I won't fall asleep, he said. He waited for a long time and he got really tired. It was midnight and suddenly he heard the footsteps from the roof. Joe walked down the stairs quietly so that Santa wouldn't see him. But he opened the door and looked up the roof, Santa wasn't there. He was behind Joe. Santa asked him: »Why aren't you in your bed? You should sleep.«

» I can't sleep, Joe answered.

Santa invited Joe to have a ride with him and reindeer. Joe was happy to go with him. So first, he climbed the roof and saw magical Santa sleigh. The night was dark. Santa and Joe had fun while eating cookies. It was the best night Joe has ever had.

When they got back home, Joe went to his bed and fell asleep. He was dreaming about Santa and his beautiful red nose reindeer.

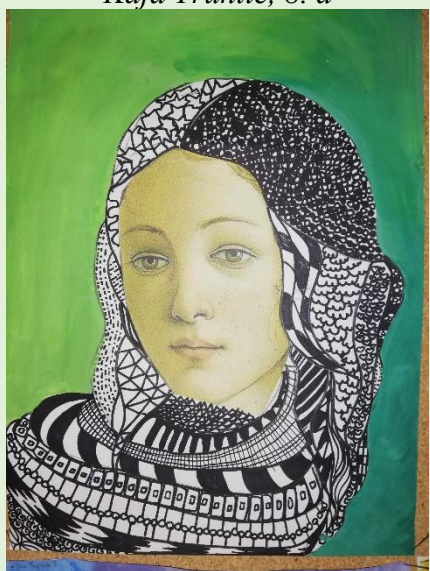
Zapisala Lora Karakaš Korošec, 6. a

Učenci LUM – nadarjena skupina

Kaja Truntič, 8. a

Julija Radinović, 8. a

Žan Medved, 9. c

Anika Nahtigal, 9. b

Tia Zoja Debeljak, 9. b

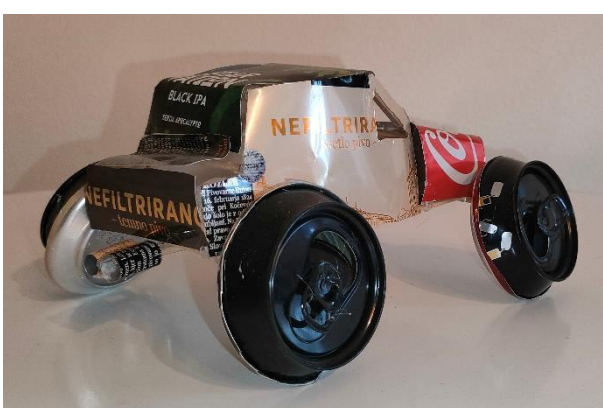
Kaja Truntič, 8. a, Naša šola, linorez

Skupna – Likovno snovanje 2 (izbirni predmet)

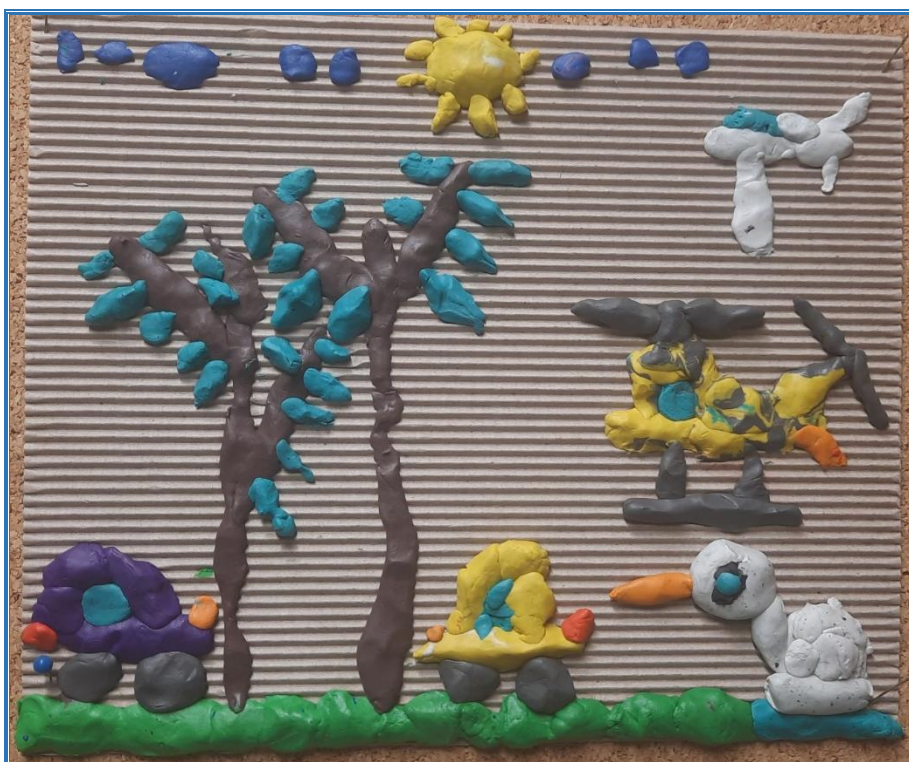
Skupna – Likovno snovanje 2 (izbirni predmet)

Lev Aliamovski iz 8. a v prostem času rad ustvarja in bere.

Liam Krivec, 1. c, Ustvarjanje s plastelinom, na temo Moj kraj

Nick Kurnik, 1. c, Ustvarjanje s plastelinom, na temo Moj kraj